

2505983

D 008712, Vol. 2P10

Securitatea

STRICT SECRET

Nr. 1 (45) — 1979

STRICT
SECRET

Securitatea

Exemplar nr.

894

1979

Cuprins

Pag.

* * *	Cresterea calității și eficienței muncii organelor de securitate, cerință de seamă a etapei actuale	3
IN SPRIJINUL INVĂȚĂMÎNTULUI DE SPECIALITATE (Teme comune — convocarea I/1979)	Vigilența și combativitatea revoluționară — cerințe de bază ale activității organelor de securitate — colonel Grigore PETCU	10
	Din nou despre unele probleme privind apărarea secretului de stat — colonel Ștefan ALEXANDRU, căpitan Nicolae BALAN	18
	Organizarea misiunilor de securitate și gardă cu prilejul acțiunilor la care participă conducerea de partid și de stat și a vizitelor efectuate în țara noastră de inalți oaspeți de peste hotare — material elaborat de un colectiv sub îndrumarea colonelului Ion BĂJENARU	24
	Organizarea și desfășurarea supravegherii informative în probleme, obiective, locuri și medii. Cunoașterea și stăpînirea situației operative din cadrul acestora în vederea luării unor măsuri eficiente pentru înlăturarea stărilor de pericol, prevenirea și lichidarea acțiunilor îndreptate împotriva securității statului. Criterii de selecționare și includere în supraveghere sau urmărire informativă a persoanelor aflate în atenția organelor de securitate. Planul de căutare a informațiilor și particularitățile întocmirii acestuia pe diferite linii de muncă (plan de dezbateri) — locotenent-colonel Mircea CĂMPEANU	32
DEZBATERI-OPINII	Rezerviștii — o inepuizabilă sursă de sprijin a muncii de securitate. Cum îi folosiți? — participă: inspectoratele județene Timiș, București și Sibiu. Grupaj realizat de colonel Ion VLAICU	39

ANTITERORISM	Sarcini ce revin organelor și formațiunilor Ministerului de Interne cu privire la asigurarea securității aeroporturilor, aerodromurilor aviației civile, aeronavelor pentru transportul pasagerilor, aeronavelor utilitare și sportive, precum și a pasagerilor acestora — colonel Ștefan BLAGA, colonel Anghel DRĂGAN, colonel Stoican PISTOL, maior Ioan POTECA . . .	47
INFORMAȚII INTERNE	Cu referire la activitatea de prevenire a unor acțiuni ostile în rîndul tineretului studios — maior Marian URECHE, maior Gheorghe POPESCU, locotenent-colonel Nicolae PREDOIAȘ . . .	54
Cazuistică pe linie de „S“	Cazuri finalizate pe linia infracțiunilor de frontieră — locotenent-colonel Dumitru FOTA . . .	60
	„Voiagerii“ — căpitan Eugen GRIGORESCU, căpitan Ion DRAGOMIR . . .	64
CONTRAINFORMAȚII ÎN SECTOARELE ECONOMICE	Conlucrarea organelor de securitate cu cele de miliție și de pompieri pentru prevenirea evenimentelor care aduc daune economiei naționale. (Inspectoratele județene Maramureș și Hunedoara) — colonel Gheorghe LUNGU, colonel Avram MIHUȚ, maior Dumitru PETCU . . .	67
CONTRASPIONAJ	Cazul „Moraru“ — colonel Constantin DUMITRIU	73
CONTRAINFORMAȚII MILITARE	Activitatea de pregătire contrainformativă în obiectivele militare, mijloc de educare a efectivelor în spiritul vigilenței, al apărării secretului de stat — colonel Ion PETREA . . .	75
Din presa de peste hotare	Tehnica secolului XX în slujba culegerii de informații; Terorism-antiterorism — Grupaj de traduceri din diverse publicații occidentale — de maior Dumitru SULTAN . . .	77
* *	Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor din organele de securitate (convocarea I/1979) . . .	89
Noi apariții editoriale	„Vinătoarea“ — prezentare de căpitan Gheorghe VARGA . . .	96

Creșterea calității și eficienței muncii organelor de securitate cerință de seamă a etapei actuale

Întregul popor român, strâns unit în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, desfășoară o susținută activitate creatoare pentru îndeplinirea mărețelor obiective stabilite de Congresul al XI-lea și Conferința Națională ale partidului, de dezvoltare accelerată și modernizare a economiei naționale, de creștere a calității și eficienței muncii în toate domeniile vieții sociale. Înscriindu-și eforturile și preocupările în vasta operă a oamenilor muncii de transformare a acumularilor cantitative într-o calitate nouă, superioară, anul 1978 a constituit și pentru munca organelor de securitate un moment de cotitură.

La recentul bilanț al activității organelor de securitate s-a analizat cu exigență și răspundere comunistă munca depusă, evidențiindu-se faptul că eforturile aparatului au fost orientate cu fermitate pentru îndeplinirea neabătută a politicii partidului în domeniul apărării securității statului. Pe primul plan au fost situate măsurile pentru prevenirea săvârșirii de infracțiuni și a altor fapte antisociale, aplicarea neabătută și respectarea cu strictețe a legilor țării, dezvoltarea și întărirea legăturilor cu masele largi populare, îndeplinirea în cit mai bune condițiuni a misiunilor de securitate și gardă, prevenirea acțiunilor terorist-diversioniste, desco-

perirea și contracararea acțiunilor de spionaj, de subminare a economiei naționale, de propagandă ostilă și denigratoare a realităților din țara noastră, îmbunătățirea cadrului organizatoric, perfecționarea mijloacelor și metodelor de muncă, ridicarea la un nivel calitativ superior a procesului de educare și pregătire militară a cadrelor, dezvoltarea competenței și răspunderii lor în îndeplinirea sarcinilor și misiunilor încredințate.

Sub conducerea și cu sprijinul nemijlocit al organelor și organizațiilor de partid au fost obținute rezultate de seamă în activitatea desfășurată. S-a îmbunătățit concepția de muncă. S-au întărit legăturile și conlucrarea organelor de securitate cu miliția și celelalte unități ale Ministerului de Interne, cu alte organe de stat, cu organizațiile de masă și obștești, cu oamenii muncii, urmărindu-se creșterea eficienței măsurilor de educare a cetățenilor în spiritul legalității și dezvoltării opiniei maselor față de orice fapte ce pot aduce atingere securității statului, construcției socialiste în patria noastră.

Organele de securitate au întreprins măsuri energice pentru cunoașterea, prevenirea și neutralizarea acțiunilor cu caracter ostil, legionar-fascist și de propagandă împotriva orînduirii noastre socialiste, precum și a încercărilor de a se organiza activități clandestine și de

constituire în grupuri a unor elemente nemulțumite sau anarhice, combaterea mai eficientă a recrudescenței manifestărilor și preocupărilor naționalist-iredentiste, organizate și dirijate sistematic de unele cercuri reacționare din străinătate. Rezultate bune au fost obținute și în munca aparatului de contrainformații în sectoare economice, contra-spionaj, contrainformații militare și a cadrelor din celelalte profile de muncă. La bilanț s-a evidențiat, de asemenea, faptul că perfecționarea unor structuri organizatorice, în raport cu cerințele și exigențele actuale, elaborarea unor noi ordine și instrucțiuni pe diferite profile de muncă, îmbunătățirile aduse învățămîntului de specialitate au contribuit la obținerea unor rezultate mai bune în toate domeniile de activitate, la creșterea eficienței acțiunilor întreprinse, a combativității aparatului față de faptele antisociale.

Analiza exigentă și partinică făcută la bilanț asupra activității desfășurate a scos la iveală însă existența a numeroase lipsuri și chiar abateri în muncă la înlăturarea cărora trebuie să participe întregul aparat, cadrele cu funcții de conducere, cu sprijinul organelor și organizațiilor de partid, avînd datoria să mobilizeze efectivele pentru ridicarea muncii de securitate la un nivel calitativ superior.

Pentru realizarea sarcinilor și misiunilor ce revin unităților Departamentului securității statului din documentele de partid, orientările și indicațiile conducerii superioare de partid și de stat, ordinele comandantului nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, din legile țării, întreaga activitate trebuie orientată pentru realizarea obiectivelor cuprinse în Programul de măsuri elaborat cu prilejul bilanțului muncii de securitate.

Prevenirea infracțiunilor și combaterea acțiunilor și faptelor de natură să afecteze securitatea statului, să atenueze la suveranitatea și independența țării noastre trebuie să constituie în continuare sarcini de bază și îndatoriri fundamentale ale organelor de securitate, criterii de apreciere a activității lor.

La bilanț s-a subliniat faptul că este necesar să se imprime un caracter mai ofensiv muncii de prevenire, acționîndu-se pentru cunoașterea și neutralizarea activității elementelor care, sub influența acțiunilor serviciilor de spionaj, a propagandei organizațiilor extremist-teroriste și naționalist-iredentiste, încearcă să săvîrșească fapte ostile statului nostru.

Nevoia de a îmbunătăți activitatea de prevenire rezidă din faptul că, deși au fost obținute unele rezultate bune, în acest domeniu continuă să se manifeste neajunsuri și lipsuri grave. Astfel, în anul 1978, organele de securitate, în confruntarea lor cu acțiunile cercurilor și grupurilor reacționare din străinătate, ale serviciilor de spionaj și ale unor elemente din interior, nu au reușit să cunoască, să prevină și să contracareze, în timp oportun, unele fapte și evenimente care au adus prejudicii intereselor statului nostru. Totodată, nu au fost prevenite abateri de la principiile și normele de muncă, dintre care unele deosebit de grave, cu repercusiuni asupra întregii munci de securitate.

Creșterea calității muncii de prevenire presupune ca organele de informații interne să acționeze astfel încît să nu mai fie surprinse de acțiuni așa-zis protestatare ale unor elemente anarhice, găsirea celor mai bune forme și metode de acțiune pentru contracararea propagandei dușmănoase, îndreptată îndeosebi

spre tineret și naționalitățile conlocuitoare, pe care au intensificat-o cercurile reacționare din străinătate prin postul de radio „Europa liberă”, presă, diplomați acreditați în România, ziariști străini, turiști, vizitatori la rude și pe alte căi. Având în vedere pericolozitatea și recrudescența acțiunilor naționalist-iredentiste este necesar să fie luate peste tot și cu operativitate măsuri pentru cunoașterea și contracararea influențelor negative și a încercărilor de atragere a unor persoane din țara noastră la astfel de acțiuni. Măsuri energice trebuie întreprinse pentru descoperirea și prevenirea difuzării unor înscrisuri cu conținut dușmănos, introducerii pe căi ilegale a unor materiale cu caracter denigrator și mistico-religios, precum și a activității unor elemente care se ocupă cu culegerea și transmiterea în străinătate de date ori documente cu caracter denigrator. De asemenea, se impun măsuri ferme pentru cunoașterea și prevenirea oricăror acțiuni întreprinse de elementele legionare, de emisarii centrelor cultice și sectante din străinătate.

Evoluția fenomenului evazionist impune luarea de măsuri care să determine angajarea, în forme specifice, a întregului aparat al Ministerului de Interne pentru prevenirea și diminuarea substanțială a acțiunilor evazioniste. Atenție deosebită trebuie acordată, în acest scop, dezvoltării conlucrării cu toți factorii educaționali și de conducere din organizațiile socialiste.

Evenimentele grave care au avut loc într-o serie de obiective economice atestă necesitatea ridicării la un nivel superior a muncii de prevenire, în vederea apărării avuției naționale. După cum a rezultat din analiza acestor evenimente, cauza principală rezidă în slaba muncă in-

formativă care nu este orientată și nu se desfășoară cu precădere pentru prevenirea actelor de sabotaj și subminare a economiei naționale. În anul 1978 s-a accentuat concepția de „tehnicizare” a muncii de contrainformații în sectoarele economice, în detrimentul activității informative. Creșterea calității și eficienței muncii de prevenire în acest domeniu impune luarea de măsuri pentru dezvoltarea și adincirea conlucrării organelor de securitate cu celelalte organe de stat care au atribuții pe linia apărării economiei naționale, cu masele largi de oameni ai muncii. Se impune o mai bună cunoaștere a activității tuturor persoanelor cu antecedente politice reacționare și penale din obiectivele economice, pentru depistarea celor care intenționează să intre în legături cu posturi de radio imperialiste, să treacă fraudulos frontiera sau incită la acte de dezordine.

Cetățenii străini care au acces în obiectivele industriale pentru asistență tehnică, schimb de experiență sau tranzacții comerciale trebuie controlați informativ, permanent și calificat, pentru descoperirea și contracararea activității celor care acționează dușmănos.

Creșterea eficienței măsurilor de prevenire în obiectivele economice presupune luarea de măsuri ferme pentru sporirea competenței cadrelor care își desfășoară activitatea în compartimentele de contrainformații în sectoare economice în vederea formării tuturor deprinderilor necesare verificării informațiilor, descoperirii cauzelor și a condițiilor ce pot favoriza producerea de evenimente negative și stabilirii celor mai potrivite măsuri de înlăturare a oricăror stări de pericol. Este necesar, de asemenea, să fie lichidată concepția potrivit căreia sarcina lucră-

torului de contrainformații economice, pe linia prevenirii evenimentelor, se încheie odată cu informarea factorilor de decizie privind neregulele constatate.

Eficiența muncii de prevenire a fost afectată și de existența unor neajunsuri pe linie de contraspionaj. În acest domeniu, nu s-a asigurat, în toate cazurile, urmărirea calificată a diplomaților-spioni, ziariștilor, comercianților și turiștilor suspecti de spionaj, precum și a legăturilor lor. Uneori, informațiile obținute despre activitatea și legăturile acestor elemente au fost puține și de suprafață, unele informații din care rezultă suspiciuni de spionaj sau trădare nu au fost puse în lucru activ, iar măsurile luate în unele dosare de urmărire informativă nu dau garanția controlării activității persoanelor respective.

Nu au fost întreprinse măsuri eficiente nici în toate cazurile pentru a cunoaște și contracara preocupările comercianților străini de a obține informații care să le faciliteze încheierea de contracte dezavantajoase statului nostru.

Se impune ca întreaga activitate de contraspionaj să fie substanțial îmbunătățită. În acest domeniu este imperios necesar să se dovedească mai multă fermitate, abilitate și ingeniozitate în acțiune, un dezvoltat spirit combativ și să se lichideze cu toată hotărârea reminiscențele de rutină și conservatorism care frânează munca.

În anul 1979 trebuie luate măsuri în continuare pentru asigurarea executării întocmai a ordinului comandantului suprem ca pe teritoriul țării noastre să fie prevenit orice act terorist-diversionist. Elaborarea și aplicarea, în mod unitar, a concepției de luptă antiteroriste, perfecționarea structurii organizatorice a unității de profil, adoptarea unor

măsuri de ordin organizatoric, dezvoltarea cooperării între forțele participante la realizarea sistemului național de apărare antiteroristă au contribuit la mai buna stăpânire a situației operative în acest domeniu, la prevenirea unor acte terorist-diversioniste, introducerea ilegală în țară de armament, muniții și substanțe explozive.

Cu toate acestea, analiza activității antiteroriste scoate în evidență existența încă a unor neajunsuri, îndeosebi pe linia identificării și urmării informative a unor elemente suspecte din rîndul cetățenilor străini aflați pe teritoriul țării noastre, care aparțin sau simpatizează cu organizații extremist-teroriste; insuficiența preocupare pentru atragerea la colaborare a unor cetățeni străini cu posibilități de pătrundere în intimitatea elementelor pretabile la activități teroriste; nerealizarea în toate cazurile a unui control riguros asupra emisarilor organizațiilor extremist-teroriste, care se află temporar sau tranzitează teritoriul țării noastre; carențe în organizarea măsurilor de pază și apărare a obiectivelor vizate de acțiunile teroriste, precum și în executarea controlului antiterorist și antideturnare pe aeroporturile civile.

Pentru creșterea gradului de siguranță a activității antiteroriste este necesar să fie luate măsuri pentru executarea întocmai a prevederilor ordinului în vigoare în acest domeniu, perfecționarea continuă a muncii de prevenire, de pregătire multilaterală a efectivelor, de sporire a vigilenței și a răspunderii în executarea misiunilor, ținînd seama de evoluția fenomenului terorist-diversionist pe plan internațional. Se impun măsuri energice pentru cunoașterea situației din obiectivele, locurile și mediile unde s-ar putea pregăti și inițiat astfel de acțiuni.

Bilanțul a scos în evidență necesitatea luării unor măsuri energice pentru apărarea secretului de stat, sporirea vigilenței și combativității revoluționare, întărirea conspirativității și secretizării muncii de securitate.

Apărarea secretului de stat nu este încă înțeleasă ca o sarcină de bază a întregului aparat de securitate. Munca informativă în rîndul deținătorilor de secrete, în locurile unde sînt concentrate asemenea date și informații nu se ridică la nivelul cerințelor. Sînt încă numeroase situații cînd măsurile pentru apărarea secretului de stat se rezumă la unele controale.

Deosebit de grav este faptul că au fost încălcate chiar unele principii fundamentale ale muncii: conspirativitatea, vigilența, secretizarea activității.

Trăgînd învățăminte din fenomenele petrecute în anul 1978 este necesar să fie luate măsuri drastice pentru combaterea cu tărie a fenomenelor de pălăvrăgeală și laudăroșenie care, în fond, duc la desconspirarea problemelor de muncă și aduc grave prejudicii muncii de securitate. Este necesar să fie intensificată munca informativ-operativă în acest domeniu, să sporească grija pentru verificarea și apărarea persoanelor din obiectivele care lucrează cu informații și documente secrete de stat. Se impune încadrarea informativă cu prioritate a persoanelor care dețin date secrete și sînt semnalati că au rude în străinătate, fac deplasări în exterior, întretin relații neoficiale cu străini, vizitează misiuni diplomatice.

Este, de asemenea, necesar să fie luate măsuri severe pentru protejarea cadrelor militare și a familiilor lor față de acțiunile serviciilor de spionaj străine.

La bilanț s-a subliniat din nou faptul că îndeplinirea ireproșabilă a sarcinilor și misiunilor încredințate, sporirea calității și eficienței activității de securitate sînt condiționate într-o măsură hotărîtoare de perfecționarea continuă a metodelor și mijloacelor de muncă, de ridicarea permanentă a nivelului pregătirii politico-ideologice și de specialitate a tuturor cadrelor, de îmbunătățirea neîncetată a conducerii activității la toate nivelurile, a stilului și metodelor de muncă, de întărirea ordinii și disciplinei militare.

După cum se cunoaște, nivelul muncii de securitate, eficacitatea activității de prevenire și de combatere a infracțiunilor depind, înainte de toate, de calitatea muncii informative.

Pe lîngă unele rezultate obținute în acest domeniu, din controalele și analizele ce au avut loc a rezultat însă că rețeaua informativă nu este pe deplin corespunzătoare din punct de vedere calitativ. S-a statornicit practica negativă ca valoarea rețelei informative să fie apreciată, avîndu-se în vedere mai ales aspectul cantitativ. Nu se au îndeajuns în vedere calitățile și posibilitățile de penetrare ale acesteia pe lîngă persoanele, în mediile și locurile vizate de dușman. Instruirea, dirijarea și lucrul cu rețeaua informativă, în multe cazuri se fac empiric, superficial, cu încălcarea chiar gravă a unor reguli de bază ale muncii. În numeroase cazuri rețeaua nu este orientată spre problemele de fond ale muncii de securitate și nu se acțiunează cu fermitate pentru îndepărtarea din rețea a persoanelor desconspirate, a celor care dezinformează sau nu furnizează informații.

Neajunsuri grave continuă să se manifeste pe linia verificării și exploatării informațiilor. Uneori se tărgănează inadmisibil verificarea și

clarificarea unor informații prin care sînt semnalate aspecte ce privesc securitatea statului.

Nu se dovedește suficientă incisivitate în munca informativă, nepătrunzîndu-se temeinic în clandestinitatea activității ostile. Unele cadre sînt lipsite de inițiativă, perseverență, abilitate profesională și spirit combativ.

În acest an este necesar să se acorde o atenție cu totul deosebită îmbunătățirii calitative a muncii informative, aceasta fiind o sarcină prioritară a întregului aparat de securitate.

Toate cadrele de securitate va trebui să militeze cu perseverență pentru sporirea eficienței potențialului informativ și să acționeze permanent pentru a avea în legătură numai surse cu reale calități și posibilități, în vederea cunoașterii și stăpînirii situației operative din obiective, locuri și medii ce intră în competența organelor de securitate. O analiză temeinică a întregului potențial informativ va trebui să faciliteze stabilirea capacității rețelei existente de a acoperi nevoile muncii, precum și necesarul de noi surse de informare, urmînd ca în rețea să fie introduse numai persoane cu posibilități reale de pătrundere în intimitatea elementelor urmărite, să sesizeze stările de lucruri negative și cauzele care le generează. Este necesar, de asemenea, să se acționeze cu fermitate pentru îmbunătățirea radicală a activității de recrutare, instruire, dirijare, educare și verificare a persoanelor din rețeaua informativă, pentru sporirea eficacității rețelei și asigurarea unui înalt grad de conspirativitate.

Totodată, este necesar ca organele de securitate să situeze în centrul preocupărilor lor folosirea sprijinului larg al oamenilor muncii și să acorde o atenției mai mare diversifi-

cării formelor de legătură cu celelalte organe de stat, cu organizațiile de masă și obștești, cu factorii educaționali.

O cauză a multor neajunsuri din activitatea organelor de securitate — așa cum s-a arătat la bilanț — rezidă în stilul defectuos de muncă al unor cadre de conducere. Uneori eforturile sînt dispersate în lucrări mărunte, iar unele cadre cu funcții de conducere nu se angajează în clarificarea cazurilor dificile, desfășoară o activitate de rutină, folosesc metode empirice, toate acestea avînd consecințe negative asupra calității muncii și combativității revoluționare a aparatului.

Sporirea preocupărilor pentru împrumarea unui caracter științific întregii activități de conducere, perfecționarea continuă a stilului și metodelor de muncă al cadrelor de conducere, creșterea rolului unităților centrale în coordonarea, îndrumarea și controlul activității de securitate desfășurate de unitățile teritoriale sînt cerințe de mare actualitate, a căror realizare poate contribui esențial la ridicarea calității muncii organelor de securitate. Este necesar să fie luate măsuri pentru folosirea judicioasă a efectivelor, în vederea realizării la nivel calitativ superior a sarcinilor și misiunilor incredințate.

Este necesar să se acționeze cu mai multă hotărîre la toate eșaloanele pentru o mai bună organizare a muncii, pentru perfecționarea planificării activității profesionale, organizarea și desfășurarea controlului pe baza planurilor unice de inspecții și controale.

De asemenea, trebuie să se cultive în toate colectivele de muncă un climat de maximă responsabilitate și disciplină în executarea ordinelor, astfel ca fiecare lucrător de securitate, fiecare organ să dovedească o

preocupare sporită pentru mai buna organizare a muncii, pentru promovarea noului, pentru întărirea ordinii, a spiritului de exigență comunistă, pentru intronarea unei discipline militare desăvârșite.

O cerință de seamă pentru sporirea calității muncii în toate sectoarele o constituie îmbunătățirea activității politico-ideologice și de educare a cadrelor, perfecționarea pregătirii de specialitate a întregului personal. Rezultatele muncii organelor de securitate sînt nemijlocit legate de pregătirea aparatului, de capacitatea acestuia de a prevedea, preveni și acționa eficace pentru contracararea oricăror încercări ale elementelor ostile de a organiza acțiuni împotriva intereselor statului nostru. Perfecționarea activității organelor de securitate în raport cu mutațiile produse în viața economico-socială a patriei noastre, cu noile exigențe puse de conducerea partidului și statului în fața noastră necesită îmbunătățirea muncii de educare și instruire a personalului.

În centrul acestei activități va trebui să stea și în viitor asigurarea însușirii temeinice și aplicării cu strictețe în viață a orientărilor și sarcinilor cuprinse în documentele Congresului al XI-lea și Conferinței Naționale ale partidului, plenarele C.C. al P.C.R., operele tovarășului Nicolae Ceaușescu. Va trebui respectată cu strictețe indicația ca lunar și ori de cîte ori este necesar să fie organizate informări, expuneri și dezbateri pe probleme ale politicii interne și externe a partidului și statului.

Un accent deosebit trebuie să se pună pe educarea patriotică și revoluționară a cadrelor, dezvoltarea spiritului de vigilență, combativitate și fermitate al întregului personal.

Comandanții, cu sprijinul organelor și organizațiilor de partid, au da-

tor să ia măsuri pentru diversificarea muncii politico-educative, în vederea dezvoltării calităților politice, etice și profesionale, folosind pentru aceasta, într-o mai mare măsură, forme și metode mai eficiente. Trebuie cultivate cu perseverență pasiunea și dăruirea în muncă, comportarea demnă în serviciu, familie și societate, în așa fel încît cadrele de securitate să constituie în toate împrejurările un exemplu de aplicare în viață a cerințelor codului eticii și echității socialiste. O atenție deosebită trebuie acordată intensificării muncii de educare a personalului în spiritul respectării neabătute a principiilor și normelor muncii, asigurării climatului necesar formării, dezvoltării și afirmării unei puternice opinii colective împotriva abaterilor de orice natură, pentru prevenirea și combaterea oricăror abuzuri și încălcări ale legalității, a tendințelor de căpătuială și inavuțire.

O condiție esențială pentru traducerea în viață a tuturor sarcinilor ce stau în fața organelor de securitate constă în întărirea combativității și exigenței organizațiilor de partid, în creșterea contribuției fiecărui comunist în procesul de perfecționare a întregii activități.

Am intrat în anul cînd se va ține cel de-al XII-lea Congres al partidului, cînd sărbătorim a 35-a aniversare a eliberării patriei. Bilanțul a prilejuit exprimarea hotărîrii ferme a tuturor lucrătorilor de securitate de a-și perfecționa activitatea, de a nu precupeți nici un efort pentru ridicarea muncii organelor de securitate la nivelul cerințelor și exigențelor mereu sporite puse în fața noastră de partid, astfel ca nimeni să nu poată să lezeze în vreun fel cuceririle revoluționare ale poporului.

Vigilența și combativitatea revoluționară cerințe de bază ale activității organelor de securitate

Trasînd linia strategică generală și orientările tactice pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, documentele Congresului al XI-lea și ale Conferinței Naționale ale partidului fac o amplă analiză problemelor fundamentale și direcțiilor de ansamblu ale evoluției politice, economice și sociale ale țării noastre, precum și ale situației internaționale.

Puternic mobilizați de aceste documente programatice, de prețioasele indicații și orientări date de secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, oamenii muncii de la orașe și sate, într-o atmosferă de puternic entuziasm politic, generat de mărețele evenimente ce vor avea loc în acest an — al XII-lea Congres al partidului și aniversarea a 35 de ani de la victoria insurecției naționale armate antifasciste și antiimperialiste din august 1944 — își aduc contribuția de înaltă dăruire la realizarea sarcinilor acestui an hotărîtor al cincinalului revoluției tehnico-științifice.

Plenara Comitetului Central al P.C.R. din 1 februarie a.c. a dat o înaltă apreciere succeselor remarcabile obținute de poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, în realizarea planului pe

1978 în toate domeniile construcției socialiste. Totodată, plenara Comitetului Central al partidului a adoptat un program de acțiune concret și mobilizator pentru dezvoltarea mai accelerată a întregii economii naționale în anul 1979.

Concomitent cu edificarea socialismului în patria noastră, partidul și statul acordă o atenție deosebită problemelor internaționale, tuturor fenomenelor politice care frămîină lumea contemporană.

În analiza profundă și realistă făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Sesiunea solemnă comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste și Marii Adunări Naționale consacrată sărbătoririi a șase decenii de la făurirea statului național unitar român, se subliniază că situația internațională actuală este deosebit de complexă, caracterizîndu-se, pe de o parte, prin amplificarea luptei forțelor progresiste, a popoarelor de pretutindeni împotriva politicii imperialiste de dominație și dictat, iar pe de altă parte, prin activitatea cercurilor imperialiste orientată în direcția dobîndirii de noi poziții dominante cît și reîmpărțirii lumii în zone de influență. Imperialismul se amestecă tot mai mult în treburile interne ale altor state, creează și

menține focare de încordare, încalcă suveranitatea și independența altor țării, organizează agresiuni armate, se opune luptei popoarelor care aspiră la libertate și bunăstare.

Toate aceste realități deosebit de complexe ale lumii contemporane degajă pregnant concluzia, pentru toți cetățenii țării fără deosebire de naționalitate, de a apăra cu vigilență sporită și combativitate cuceririle lor revoluționare, proprietatea socialistă, independența și suveranitatea patriei, de a străjui neclintiti luminosul edificiu al orînduirii noastre noi, pe care îl înalță cu brațele și cu mințile lor. „**Îndatorirea supremă a fiecărui membru al societății este aceea de a apăra cu orice sacrificii integritatea patriei, cuceririle revoluționare ale poporului, independența și suveranitatea României. Toți cetățenii trebuie să dea dovadă de vigilență și combativitate revoluționară față de orice acțiune sau manifestări ostile orînduirii noastre socialiste, intereselor vitale ale poporului**“¹.

Pe aceleași coordonate, Codul principiilor și normelor vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității socialiste, adoptat la Congresul al XI-lea al partidului, prevede ca o cerință esențială pentru toți oamenii muncii, aceea potrivit căreia este necesar „să dea în permanență dovadă de înaltă vigilență și combativitate revoluționară“.

Vigilența revoluționară reprezintă una din trăsăturile de bază ce caracterizează fizionomia, profilul politic și moral al comuniștilor, al oamenilor muncii din țara noastră, inclusiv

al lucrătorilor din Ministerul de Interne. Vigilența și combativitatea își au izvorul în dragostea și devotamentul față de țară, de popor, în convingerile comuniste proprii militantului revoluționar, luptătorului pentru socialism și comunism.

Prin funcția lui socială, prin îndatoririle ce-i revin ca organ al administrației de stat, în conformitate cu hotărârile de partid, cu legile țării, Departamentul securității statului din cadrul Ministerului de Interne are un rol de seamă în apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului nostru și răspunde de modul în care se aplică politica partidului în domeniul apărării securității statului.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a atras atenția de nenumărate ori că este necesar să asigurăm întărirea în continuare a organelor de apărare a statului, menținerea trează a vigilenței lucrătorilor din securitate, subliniind că munca acestora trebuie să se caracterizeze „**prin fermitate și combativitate față de orice acte antisociale și manifestări ce contravin principiilor societății noastre, eticii și echității socialiste, prin spirit de jertfă și sacrificiu în slujirea intereselor patriei**“².

Vigilența și combativitatea revoluționară, înțelese așadar, ca obligații fundamentale de serviciu ale cadrelor de securitate, implică cunoașterea permanentă și aprofundată de către acestea a realităților sociale și politice, interne și internaționale ale întregului context în care se desfășoară procesul de făurire a

¹ Vol. Congresul al XI-lea al P.C.R. — Ed. politică, 1975, pag. 710.

² Mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate, în „Scinteia“ nr. 11205 din 31 august 1978.

societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră.

În etapa actuală, întărirea vigilenței și combativității revoluționare reprezintă o necesitate obiectivă determinată de o seamă de factori, dintre care menționăm :

— sporirea fără precedent a valorilor materiale și spirituale ale societății noastre, creșterea avuției naționale. Edificatoare în acest sens este valoarea producției industriale, care în anul 1978 a sporit de 43 ori față de 1938 ; în aceeași perioadă producția agricolă a crescut de 3,5 ori ;

— progresele realizate de țara noastră pe toate planurile vieții sociale, participarea ei tot mai intensă la circuitul mondial de valori, determină un mare volum de informații, date și documente cu caracter secret de stat, a căror păstrare și apărare constituie o necesitate de prim ordin ; au crescut schimburile comerciale ale României în perioada 1949—1977 de peste 30 ori. În anul care a trecut, țara noastră a încheiat 23 acorduri sau înțelegeri de cooperare și colaborare tehnico-economică și a participat la 130 expoziții și târguri internaționale. În prezent România întreține relații economice, comerciale și de cooperare economică cu 141 state ; a sporit schimbul de turiști, de vizite ale oamenilor de artă și cultură, sportivi, studenți — patria noastră găzduind în ultimii ani numeroase reuniuni internaționale, congrese, simpozioane, conferințe pe diferite teme politice și științifice contemporane ;

— amploarea cercetării științifice, îndeosebi în sectoarele care privesc modernizarea economiei naționale, implică existența unui important număr de date cu caracter secret, ce

se cer a fi păstrate cu grijă. Relevant din acest punct de vedere este faptul că numai în anul 1979 vor fi realizate peste 650 de noi obiective de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică.

În această perioadă în Occident are loc o puternică recrudescență a fascismului, o intensificare fără precedent a acțiunilor teroriste. În încercarea lor disperată de a-și menține cu orice preț vechile structuri și privilegii, unele cercuri reacționare ale vîrfurilor marii burghezii recurg tot mai frecvent la acte de agresivitate, propagă anticomunismul, încurajează tot mai evident tendințele de dreapta extremiste. Astfel, numai în R. F. a Germaniei activează în prezent 151 organizații neofasciste, iar în Italia, în anul 1978, au fost înregistrate peste 2300 acțiuni teroriste, soldate cu sute de morți și răniți, precum și însemnate pagube materiale ;

— se amplifică totodată propaganda împotriva țărilor socialiste, a mișcărilor de eliberare națională, a tuturor mișcărilor democratice, progresiste.

Cercurile reacționare din unele state capitaliste încearcă să atenteze la cuceririle revoluționare ale poporului nostru, își diversifică formele, metodele, căile și mijloacele de săvîrșire a unor acțiuni ostile, îndreptate împotriva României socialiste. Ca stat socialist, cu realizări remarcabile în toate domeniile vieții economico-sociale, cu un puternic prestigiu pe plan internațional, România prezintă un interes sporit pentru serviciile de spionaj ale statelor imperialiste.

Spionajul economic, politic și militar, încercările de a obține informații din diverse domenii de activi-

tate, inclusiv despre organele Ministerului de Interne sînt dovezi certe ale manevrelor acestor cercuri de a lovi în orînduirea noastră socialistă.

De aceea, organele de securitate au datoria sacră să fie permanent în ofensivă, să-i depisteze la timp pe agenții serviciilor secrete străine, să le cunoască intențiile, metodele și mijloacele folosite, tehnica utilizată, să le anihileze acțiunile de spionaj, astfel încît să fie prevenite, curmate încă din fașă orice acțiuni care ar leza interesele poporului nostru, construcția socialistă, care ar putea aduce prejudicii patriei.

Oficinele de spionaj, folosind diferite mijloace, printre care și postul de radio „Europa liberă“ și altele asemănătoare, răspîdesc fel de fel de calomnii împotriva statului nostru, prezintă în mod denaturat istoria poporului român, propagă diferite concepții reacționare, naționalist-iredentiste, caută să influențeze anumiți cetățeni să-și trădeze sau să-și părăsească patria.

Așa cum arăta secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu : „Nu trebuie uitat că și în țările socialiste se mai găsesc și renegați, elemente declasate care, pentru un pumn de arginți, își trădează patria, se pun în slujba cercurilor reacționare, a dușmanilor propriului popor“³.

Aceste elemente, lipsite de cele mai elementare norme morale, sînt dispuse, în nimicnicia lor, să-și vîndă patria, să-și trădeze țara în care s-au născut, care i-a crescut și le-a asigurat condiții demne de muncă și viață.

Se cunoaște că agenturile de spionaj recurg, pentru realizarea scopurilor lor murdare, la cele mai felurite forme de corupție, pentru a atrage în slujba lor elemente averse de bani, de trai ușor, gata oricînd să-și trădeze țara. Pentru a contracara aceste acțiuni — care îmbracă adesea forme dintre cele mai neașteptate și subtile, dar avînd toate un substrat comun : de a lovi în cuceririle revoluționare ale poporului nostru, de a prejudicia opera de construcție socialistă, — organele de securitate trebuie să manifeste o neclintită fermitate, un ascuțit spirit de vigilență și combativitate.

Vigilența revoluționară pentru carele de securitate, ca de altfel pentru toți cetățenii patriei, constituie o cerință primordială, rezultată din Constituție — legea fundamentală a țării — ca și din unele legi speciale. Legea nr. 23 din 1971 privind apărarea secretului de stat, de exemplu, stipulează norme generale de comportament, cu o arie largă, cu răspunderi precise în sarcina tuturor cetățenilor față de îndatoririle ce le revin în domeniul dezvoltării vigilenței și combativității revoluționare. „Conștient de răspunderea pe care o poartă pentru apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, — se precizează în lege — fiecare cetățean al Republicii Socialiste România are obligația să păstreze cu strictețe secretul de stat și să-și sporească vigilența și combativitatea împotriva tuturor celor care, pe o cale sau alta, încearcă să afle, să divulge sau să transmită date cu caracter secret de stat“⁴.

³ Expunere la ședința activului central de partid și de stat din august 1978, în „Scînteia“ din 4 august 1978.

⁴ Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România (preambul), în „Culegere de acte normative pentru uzul lucrătorilor Ministerului de Interne“, pag. 255.

Pentru cadrele de securitate, pentru întregul nostru personal, vigilența revoluționară constituie și o importantă cerință de ordin profesional, care rezultă din jurământul militar și regulamentele în vigoare, din actele normative care reglementează organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.

Prin întregul său conținut, jurământul militar — legământ de credință față de patrie, partid și popor — îndeamnă pe fiecare dintre noi la o permanentă veghe în confruntarea cu forțele ostile societății noastre socialiste, la respectarea neabătută a legilor patriei, a ordinelor Comandantului suprem al forțelor armate.

Cunoașterea și aplicarea legilor, a ordinelor și regulamentelor militare, constituie o formă principală prin care se materializează spiritul de vigilență și combativitate, reprezintă dovada răspunderii cadrelor de securitate în apărarea secretului de stat.

Înalta vigilență asigură condițiile care fac imposibilă divulgarea unor secrete de stat. Față de cei care lovesc în interesele statului și ale poporului nostru, în independența și suveranitatea națională, față de cei care sînt prinși în mrejele dușmanului trebuie să fim necruțători, să fie luate cele mai aspre măsuri.

Vigilența și combativitatea revoluționară a cadrelor de securitate trebuie să se bazeze pe dezvoltarea multilaterală și statornică a legăturilor cu oamenii muncii din rîndul cărora provin și ale căror interese vitale sînt chemate să le apere.

Considerînd spiritul de vigilență și combativitatea revoluționară nu ca pe niște virtuți umane înnăscute, ci ca rezultate nemijlocite ale procesului complex instructiv-educativ, conducerea superioară de partid, personal tovarășul Nicolae

Ceaușescu, acordă o grijă deosebită perfecționării pregătirii politico-ideologice, de specialitate și militară a cadrelor de securitate, educării partinice și patriotice a acestora, formării lor ca activiști de partid, caracterizați printr-un înalt spirit de vigilență și combativitate, prin discernămint politic și juridic, prin capacitatea de a înțelege problemele noi pe care le ridică actualul stadiu de dezvoltare a societății noastre.

În mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, subliniază necesitatea intensificării muncii politico-educative în rîndul cadrelor, dezvoltării conștiinței socialiste și perfecționării pregătirii politice și profesionale a acestora.

Vigilența și combativitatea revoluționară sînt părți inseparabile ale conștiinței socialiste. Ele sînt rezultatul unui proces complex de educare, ce se dezvoltă paralel cu celelalte trăsături moral-politice și profesionale, proprii lucrătorilor de securitate. Vigilența și combativitatea revoluționară se formează și se consolidează, transformîndu-se în deprinderi de comportament, ca rezultat al unor perseverente activități politico-ideologice și cultural-educative, la care trebuie să-și aducă contribuția toți factorii de răspundere.

Un rol deosebit de important revine Consiliului politic, organelor și organizațiilor de partid din Ministerul de Interne, chemate să desfășoare o activitate sistematică și perseverentă pentru ridicarea nivelului politico-ideologic, profesional și cultural al tuturor cadrelor, să asigure educarea lor în spiritul vigilenței și

combativității revoluționare, al respectului față de lege, de slujire cu dăruire și devotament a intereselor patriei, partidului și poporului. Trebuie înțeles însă că simpla dorință de a fi vigilent și combativ nu garantează prin ea însăși manifestarea — în câmpul profesional — a acestor două coordonate în raport cu care ne definim activitatea de lucrători de securitate. Tocmai de aceea, organele și organizațiile de partid, comandantii (șefii) au obligația să ia măsuri concrete și să acționeze permanent pentru ca pregătirea profesională, aplicațiile și exercițiile practice, jocurile operative, acțiunile simulative să se desfășoare în condiții variate, cât mai aproape de viață, de realitate, în funcție de natura obiectivelor economice și social-culturale, de caracteristicile mediilor sociale locale. De asemenea, se impune ca întregul proces de perfecționare a pregătirii cadrelor să fie organizat și executat la nivelul cerințelor și exigențelor actuale, pentru a contribui la formarea și dezvoltarea deprinderilor necesare lucrătorilor din organele de securitate pentru a acționa în orice condiții în mod combativ, ofensiv și vigilent.

Numai o preocupare asiduă, stăruitoare, atât din partea factorilor de conducere cât și a celor de execuție, pentru dezvoltarea măiestriei profesionale, pentru diversificarea căilor, mijloacelor și metodelor de muncă va contribui la formarea unor lucrători de securitate caracterizați prin rapiditate în gândire, mobilitate spirituală, ingeniozitate, inventivitate. Trebuie cultivat totodată, în orice împrejurare, spiritul de răspundere,

de inițiativă, de intrajutorare tovarășească între cadrele noastre, sentimentul onoarei și demnității, bărbăția, dârzenia și curajul.

Să manifestăm o deosebită receptivitate față de cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii mondiale în domeniile activității de informații și contrainformații, lucru realizabil numai printr-un studiu sistematic, prin informarea curentă, prin cunoașterea și stăpînirea la zi a teoriei și practicii de specialitate. Totodată, nevoile muncii reclamă o mai largă audiență pentru acele lucrări literare: romane, povestiri, piese de teatru, filme de spionaj și contraspionaj — inspirate din activitatea de securitate, multe din întrebările pe care le ridică viața, practica cotidiană, profesia noastră, aflîndu-și, nu de puține ori, răspunsul în aceste creații. Se înțelege însă că lucrările de acest gen, mai ales cele străine, trebuie preluate în mod critic, cu discernămintul politic și profesional corespunzător.

Să nu uităm niciodată că în munca de securitate nimeni nu poate oferi soluții general-valabile. De multe ori, lucrătorul de securitate, aflat față în față cu o împrejurare sau alta, cu un eveniment sau altul, trebuie să ia o hotărîre rapidă, să acționeze prompt și eficient pentru prevenirea oricăror fapte care ar leza interesele statului și poporului român. Or, acest lucru presupune o pregătire multilaterală a lucrătorilor de securitate, reclamă stăpînire de sine, simțul orientării, maturitate și fermitate politică și o mare capacitate de adaptare rapidă la situațiile ce apar în procesul muncii.

În acest sens, sarcini importante revin și cadrelor didactice, coman-

danților, organelor și organizațiilor de partid și ale U.T.C. din școlile militare ale Ministerului de Interne, pentru a forma la elevii acele trăsături morale, politice și profesionale necesare muncii de securitate, care trebuie consolidate și dezvoltate permanent și după ce elevii au devenit ofițeri.

Îmbunătățirea permanentă a conținutului învățămîntului politico-ideologic, asigurarea unei legături tot mai strînse a acestuia cu sarcinile specifice organelor de securitate este o altă cale importantă de dezvoltare a vigilenței și combativității revoluționare. Pentru depășirea stadiului incipient al observației, al primei sesizări, pentru a pătrunde adînc în esența fenomenelor și a identifica relațiile cauzale se cer: capacitate de analiză, discernămint, un larg orizont de cunoaștere, o gândire vie, suplă și cuprinzătoare, luciditate și principialitate, calități care se formează și se dezvoltă treptat în cadrul procesului de educație comunistă.

Pregătirea politico-ideologică vizează, în același timp, educarea cadrelor de securitate în spiritul iubirii nețărmurite și al profundului devotament față de patrie, partid și popor, al luptei dusă pînă la sacrificiul suprem, pentru apărarea valorilor fundamentale ale societății noastre socialiste. Învățămîntul de partid este chemat să ajute nemijlocit cadrele noastre pentru a înțelege și a interpreta corect de pe poziții partinice faptele de viață și fenomenele sociale interne și internaționale, pentru a desprinde din documentele de partid și legile țării învățămîntele necesare activității profesio-

nale, utilizînd în același scop toate mijloacele muncii politico-educative de masă: propaganda prin conferințe, informările politice, propaganda vizuală, buletinele interne etc.

Pentru intensificarea procesului educativ cu cadrele de securitate, pentru formarea lor în spiritul vigilenței și combativității revoluționare, organele și organizațiile de partid sînt chemate ca împreună cu comandanții și șefii să acționeze în mod riguros și ferm pentru traducerea în viață a Planului de măsuri elaborat de Consiliul politic și aprobat de tovarășul ministru George Homoștean privind intensificarea muncii politico-educative pentru dezvoltarea spiritului de disciplină, vigilență și combativitate în activitatea și comportarea cadrelor Ministerului de Interne. Totodată, trebuie cunoscute și respectate ordinele referitoare la obligațiile și răspunderile cadrelor în asigurarea secretului de stat, în întocmirea, manipularea și transportul documentelor secrete de stat și de serviciu, precum și la relațiile cadrelor noastre cu cetățenii străini.

În lumina documentelor programatice ale partidului, întreaga activitate politico-ideologică și cultural-educativă are menirea nu numai de a contribui la îmbogățirea cunoștințelor cadrelor noastre, ci și de a le sădi convingeri comuniste, care să devină norme de conduită în muncă și viață. În acest sens sînt necesare o atitudine mai fermă față de ideologia burgheză, față de concepțiile retrograde, mistice, idealiste, o mai intensă activitate de ridicare a conștiinței, de amplificare a înțelegerii

științifice a evoluției societății contemporane.

Educarea lucrărilor de securitate în spiritul vigilenței și combativității revoluționare presupune, totodată, dezvoltarea capacității de cunoaștere a dușmanului și a planurilor sale, indiferent sub ce mască s-ar ascunde. Experiența muncii de securitate a dovedit necesitatea luării tuturor măsurilor posibile, pentru a se închide orice canal de scurgere a informațiilor. De aceea nici un lucrător de securitate nu trebuie să rămână indiferent față de acei cetățeni care, din imprudență, lipsă de responsabilitate, divulgă secrete profesionale. Dacă față de unele persoane din viața civilă este de datoria noastră să manifestăm fermitate, atrăgându-le atenția imediat asupra unor asemenea manifestări nedorite de pălăvrăgeală ori de neglijență în păstrarea unor documente secrete, cu atât mai mult se impune să dovedim o maximă exigență în cazurile în care printre noi, cei ce trebuie să veghem la întărirea vigilenței, se mai găsesc unele cadre care nu au învățat încă să vorbească exact atât cât trebuie despre munca lor.

Viața a arătat că orice discuție privind problemele de serviciu purtată pe stradă, la telefon, în localuri publice, în trenuri sau alte mijloace de transport în comun, poate constitui o sursă de informații pentru cei care doresc să intre în posesia unor date cu caracter secret.

Respectarea principiilor privind conspirativitatea și compartimentarea muncii, potrivit normelor legale

și instrucțiunilor de serviciu, este dovada vie a răspunderii fiecărui cadru, expresia firească a unui comportament în spiritul cerințelor vigilenței revoluționare. Prin activitatea desfășurată de către comandanți, organele și organizațiile de partid, de către toți factorii educaționali, este necesar să se formeze în toate unitățile și compartimentele de muncă o puternică opinie de masă împotriva tuturor acelor care, prin flecăreala, lăudăroșenie, neglijență, lipsă de răspundere, încalcă principiile conspirativității și compartimentării muncii.

O atenție deosebită se cere a fi acordată și pregătirii contrainformative a familiilor cadrelor. Această activitate trebuie desfășurată în mod continuu, prin forme atractive și mijloace diversificate, astfel încât fiecare membru de familie al unui ofițer sau subofițer din Ministerul de Interne să fie, la locul său de muncă, în orice împrejurare, un factor activ în dezvoltarea combativității revoluționare față de orice abateri de la principiile vigilenței, față de orice încălcare a legilor sau manifestare străină eticii și echității socialiste.

Militînd ferm pentru îndeplinirea cerințelor documentelor de partid și a legilor țării, în fiecare unitate, compartiment și loc de muncă trebuie să se întroneze un climat de înaltă responsabilitate și exigență comunistă, care să stimuleze promovarea spiritului de vigilență și combativitate revoluționară.

Colonel Grigore PETCU

Secretar-adjunct al Consiliului politic
al Ministerului de Interne

DIN NOU DESPRE UNELE PROBLEME PRIVIND APĂRAREA SECRETULUI DE STAT

În conformitate cu prevederile Decretului nr. 121 din 3 aprilie 1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, apărarea secretului de stat în cadrul organizațiilor socialiste și pregătirea contrainformativă a populației constituie sarcini deosebit de importante ce revin organelor de securitate. Aceasta rezidă în faptul că prin divulgarea unor date și informații cu caracter secret de stat poate fi adusă, în anumite circumstanțe, atingere valorilor fundamentale ale socialismului — suveranitatea, independența și integritatea teritorială, pot fi produse pagube însemnate economiei naționale, se pot crea prejudicii serioase progresului și securității țării noastre.

Conducerea partidului nostru, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, comandantul nostru suprem a subliniat de nenumărate ori faptul că în etapa actuală nu trebuie uitat că împotriva țării noastre se desfășoară activitate de spionaj și diversiune și a cerut organelor de securitate să acționeze cu fermitate împotriva oricăror încercări de a lovi în cuceririle revoluționare ale poporului, pentru păstrarea secretului de stat.

Ordinele existente și Programul de măsuri elaborat de conducerea Departamentului securității statului prevăd sarcini concrete pentru apă-

rarea secretului de stat, pornindu-se de la concepția că la realizarea lor trebuie să-și aducă contribuția întregul aparat de securitate.

Acționînd în spiritul indicațiilor conducerii de partid, al prevederilor legale, și în conformitate cu ordinea în vigoare, organele de securitate și-au concentrat eforturile în direcția îmbunătățirii muncii pe linia apărării secretului de stat, punînd în centrul preocupărilor lor prevenirea scurgerii de date și informații cu caracter secret de stat către serviciile de informații străine sau alte cercuri reacționare interesate. Prin măsurile luate s-a reușit să se stăpînească mai bine situația operativă din obiectivele deținătoare de secrete, a crescut într-o măsură mai mare aportul rețelei informative, s-a acționat cu mai multă eficiență pentru aplicarea întocmai a prevederilor Legii nr. 23/1971 și H.C.M. nr. 18 și nr. 19/1972 privind apărarea secretului de stat în R. S. România și modul de stabilire a relațiilor cu străinii.

S-a acționat în acelaș sens pentru verificarea prin mijloacele muncii de securitate a persoanelor care lucrează cu documente secrete de stat ori au acces la informații și date cu acest caracter, precum și a celor care îndeplinesc sarcini pe linia activității de protocol. Totodată s-au întreprins măsuri pentru delimita-

rea mai precisă a datelor, informațiilor și documentelor cu caracter secret de stat existente în organizațiile socialiste. În cursul anului 1978 au fost reactualizate listele cu datele, informațiile și documentele secrete de stat aparținând ministerelor, celorlalte organe centrale și comitetelor executive ale consiliilor populare județene.

Pe linia pregătirii contrainformative s-a acordat mai multă atenție instruirii personalului muncitor în spiritul păstrării secretului de stat, al vigilenței, cinstei și demnității în relațiile cu străinii. În acest sens organele de securitate au efectuat prelucrări contrainformative în grup și individuale, au folosit mai bine presa și alte mijloace de informare în masă.

Au fost luate măsuri mai ferme pentru ca activitatea cu străinii și accesul acestora în incinta organizațiilor socialiste să se desfășoare potrivit prevederilor legislației în vigoare.

Măsurile întreprinse au avut drept urmare îmbunătățirea activității în domeniul apărării secretului de stat, înlăturarea unora din lipsurile constatate în anii trecuți. Așa cum s-a subliniat și la bilanțul muncii de securitate pe anul 1978, **în cadrul măsurilor informativ-operative ce se întreprind pe linia apărării secretului de stat, un rol important îl are rețeaua informativă**, care trebuie să asigure cunoașterea temeinică a situației operative din fiecare obiectiv sau loc de muncă unde se concentrează sau se execută lucrări cu caracter secret de stat și pe baza informațiilor obținute să se ia măsuri de prevenire a scurgerii de date și informații secrete, așa

cum rezultă și din exemplele următoare.

Numitul P.G., care avea aprobare să lucreze cu documente secrete de stat, era cunoscut la locul de muncă drept o persoană care respecta întocmai normele de lucru cu astfel de documente, precum și pe cele privind modul de stabilire a relațiilor oficiale cu străinii. Rețeaua informativă din obiectiv fiind bine instruită și dirijată a sesizat însă la un moment dat că respectivul se întâlnea neoficial, în afara obiectivului, cu partenerii de afaceri străini. Ca urmare, prin mijloacele muncii operative, în primul rând prin rețeaua informativă, s-a stabilit că cele sesizate inițial se confirmă și că respectivul primea de la străini diverse cadouri în schimbul cărora dădea informații privind importul unor utilaje, fapt ce a permis să se acționeze în consecință.

Tot rețeaua informativă a sesizat recent că într-un organ central sînt încălcate anumite prevederi legale privind apărarea secretului de stat. Pe această bază s-a hotărît efectuarea unui control cu care prilej s-a constatat că o serie de documente secrete rămîneau și în afara programului asupra personalului muncitor ori nu erau asigurate corespunzător. Pe baza constatărilor s-au întreprins măsuri pentru ca și în acest obiectiv să fie respectate prevederile legale.

Au existat însă și cazuri cînd contribuția muncii informativ-operative, îndeosebi a rețelei informative pe linia apărării secretului de stat, nu a fost la înălțimea cerințelor. Din păcate, **mai există lucrători a căror muncă de apărare a secretului de stat se rezumă la activitatea de control în cadrul obiectivelor asupra**

modului de evidență, păstrare și manipulare a documentelor cu caracter secret. În prea puține cazuri rețeaua informativă este folosită pentru cunoașterea comportării deținătorilor de secrete în afara obiectivelor, în anturajele pe care aceștia le frecventează. Practica muncii de securitate, cazuistica faptelor depistate scot în evidență că în foarte multe cazuri persoanele interesate în culegerea de informații secrete nu pătrund în obiective, ci se infiltrează în anturajul unor purtători de secrete și printr-o gamă întreagă de practici și procedee culeg datele ce-i interesează.

Neajunsuri se manifestă și în folosirea potențialului informativ pentru cunoașterea unor nereguli în respectarea normelor de evidență, păstrare și transport a documentelor secrete, care facilitează sau ușurează accesul celor interesați în sustragerea unor astfel de documente. De exemplu, la Antrepriza română de construcții și montaj „ARCOM”, corespondența cu caracter secret de stat sau nedestinată publicității de la șantierele sale din străinătate se primea prin diverși curieri ocazionali din rîndul personalului muncitor, iar unele convorbiri telefonice cu aceste șantiere se efectuau fără o aprobare prealabilă, existînd posibilitatea ca și pe această cale să se transmită unele date secrete ori nedestinate publicității. Deși acest mod de lucru se transformase într-o practică, rețeaua informativă nu a semnalat aceste abateri de la normele legale, ele fiind constatate abia cu prilejul unui control efectuat la această întreprindere.

Cu toate măsurile luate de închidere a căilor de scurgere a informa-

țiilor, există încă multe abateri de la prevederile legale care permit celor interesați să intre în posesia unor informații secrete. Aceste neajunsuri sînt și o urmare a lipsei de documentare și cunoaștere din partea ofițerilor noștri a specificului fiecărui obiectiv, a locurilor și mediilor date în competență, ca în raport de situația operativă să se stabilească măsuri de securitate pentru prevenirea scurgerii de informații.

Despre principalele căi prin care se pot scurge unele informații s-a mai scris în buletinul nostru, de aceea ne vom rezuma numai la cîteva din neajunsurile care s-au manifestat mai pregnant în activitatea noastră în anul 1978.

Nu sînt respectate întotdeauna prevederile din H.C.M. nr. 18/1972 care reglementează organizarea relațiilor cu străinii.

În cursul anului 1978 un număr însemnat de persoane care au acces la documente secrete de stat au stabilit relații neoficiale cu străinii în afara cadrului organizat, au vizitat fără aprobare diferite oficii sau reprezentanțe străine acreditate în țara noastră ori au avut legături în exterior. În asemenea împrejurări, persoane interesate în culegerea de informații secrete au creat condiții pentru a intra în posesia datelor ce-i interesau. Spre exemplu, S.C., fost șef de serviciu la I.C.E. Mașin-export, a întreținut relații neoficiale cu unii comercianți străini, de la care a primit cadouri fără să le declare. Relațiile respective au degenerat în fapte care puteau să aducă prejudicii economiei naționale prin informațiile pe care acesta le furnizase străinilor. La Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de

Construcții, Ministerul Turismului, I.C.E. Electronum, Tehnoimportexport și altele au fost situații când s-au purtat discuții oficiale cu străinii fără aprobarea conducătorilor organizațiilor socialiste respective.

Au existat chiar cazuri când, contrar prevederilor legale, conducători ai unor organizații socialiste au aprobat purtarea de discuții oficiale în afara obiectivelor. De exemplu, la Institutul de cercetări și proiectări electronice și Institutul central de fizică s-a aprobat ca asemenea discuții să aibe loc la sediul reprezentanțelor unor firme străine sau la hotelurile unde străinii erau cazați.

Deseori sînt încălcate prevederile art. 48—52 din Legea nr. 23/1971 privind regulile referitoare la accesul străinilor în obiective.

În mod nejustificat în unele obiective economice s-a renunțat la obligația legală ca străinii să fie însoțiți de către persoane desemnate pe tot timpul cît aceștia se află în incinta obiectivului. Astfel, la Institutul de cercetări și proiectări pentru petrol și gaze din Cîmpina un cetățean străin nefiind însoțit a reușit să pătrundă într-un laborator unde se efectuau probe tehnologice la o temă de cercetare secretă. Unui grup de specialiști străini care făceau practică la Întreprinderea „6 Martie” Zărnești i s-a pus la dispoziție documentație tehnică cu caracter secret privind produse de apărare. În unele cazuri s-a permis accesul străinilor în sectoare speciale sau pe fluxul tehnologic de producție, fără a exista aprobările speciale prevăzute de lege (Combinatul chimic Făgăraș, Întreprinderea

de construcții aeronautice Ghimbav, Întreprinderea de avioane Bacău).

Cele prezentate mai sus demonstrează că unele unități de securitate nu manifestă fermitate în ceea ce privește aplicarea prevederilor legale cu referire la accesul străinilor în obiective. Totodată, se constată că nu se întreprind cele mai eficiente măsuri pentru urmărirea informativă a străinilor în perioada când aceștia se află în obiective, chiar în cele de importanță deosebită. Nu se intervine pentru a determina factorii competenți să permită străinilor accesul numai în sectoarele pentru care Ministerul de Interne și-a dat acordul, permițându-le acestora să ia cunoștință de date și informații secrete.

Prezentarea de produse și tehnologii noi în cadrul unor expoziții, fără a se fi luat în prealabil măsuri de protecție juridică a acestora. În acest sens este concludent faptul că numai la Expoziția națională a creației științifice și tehnice din aprilie 1978 s-au prezentat peste 100 de asemenea produse și tehnologii ne brevetate, realizate de unele unități din subordinea Ministerului Industriei Ușoare, Ministerului Educației și Învățămîntului, Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și altele.

Se mai transmit prin telex sau prin poșta obișnuită în sau din țară diferite instrucțiuni sau dispoziții care nu sînt destinate publicității sau au conținut secret, uneori acestea ajungînd din greșeală la alți destinatari sau abonați. Așa a fost cazul unei comunicări a Ministerului Transporturilor și Telecomunicații-

ilor adresată unor ministere și care conținea date nedestinate publicității, fiind transmisă din neglijență unei reprezentanțe străine la București. Unii delegați au transportat în exterior documente secrete de serviciu fără aprobarea conducătorilor organelor centrale de resort și fără foaie de curier diplomatic. Astfel, economistul V.M. de la o întreprindere de comerț exterior s-a deplasat în străinătate pentru a purta tratative comerciale, avînd asupra sa o notă ce cuprindea limita minimă și maximă de preț. Este știut că astfel de date ajunse la cei interesați și coroborate cu altele pe care le dețin, pot fi folosite în anumite circumstanțe împotriva intereselor părții române. După cum se cunoaște, mijloacele de transmitere nesecretizată pot fi controlate de cei interesați și astfel pot deveni căi posibile de divulgare a secretelor. Din păcate uneori se tratează cu ușurință modul de lucru cu acestea, iar instruirea personalului și accesul în aceste locuri sînt deficitare.

Din verificările efectuate în cursul anului 1978 rezultă că **se manifestă încă unele neajunsuri în legătură cu aplicarea normelor privind clasificarea documentelor și accesul personalului muncitor în obiective.** Cele mai frecvente neajunsuri se referă la nerespectarea prevederilor H.C.M. nr. 19/1972 cu privire la clasificarea documentelor secrete de stat, în principal a temelor de cercetare aplicativă și a documentelor referitoare la stadiul tratativelor pentru importuri și exporturi. Așa de exemplu, la Institutul de cercetări și proiectări electronice — subordonat M.I.C.M. — din cele 51 de teme incluse în planul de cercetare, 45 erau

elaborate în regim de lucru nesecret. Cazuri asemănătoare există și în alte institute de cercetare.

În unele unități socialiste, la compartimentele de documente secrete sau de protocol **au fost încadrate persoane necorespunzătoare din punct de vedere al criteriilor moral-politice ori sub aspectul competenței lor în muncă.**

Nu sînt respectate întotdeauna prevederile Legii nr. 23/1971 referitoare la accesul personalului muncitor în organizațiile socialiste și obligația purtării de ecusoane sau alte semne distinctive. În unele organizații socialiste ca: Întreprinderea minieră Bălan, Combinatul petrochimic Teleajen, Întreprinderea de vagoane Caracal, Întreprinderea de confecții „Mondiala“ Satu-Mare ș.a. s-a permis accesul personalului muncitor fără legitimații de serviciu sau cu legitimații nevizate, iar în unele s-a renunțat în mod nejustificat la portul de ecusoane, ceea ce denotă o stare de indisciplină care afectează ordinea interioară și creează posibilități de pătrundere în organizațiile socialiste respective a unor persoane neautorizate.

Așa cum a rezultat și la bilanțul muncii pe Departamentul securității statului, pentru eliminarea lipsurilor care se mai manifestă pe linia apărării secretului de stat **se impune a se întreprinde măsuri ferme pentru ridicarea calității și eficienței muncii cu rețeaua informativă,** pentru a se asigura închiderea canalelor de scurgere a informațiilor, semnalarea operativă a interesului unor persoane — cetățeni români sau străini — de a intra în posesia unor informații secrete, prevenirea în fază incipientă a încălcărilor normelor le-

gale referitoare la apărarea secretului de stat și stabilirea relațiilor cu străinii. Să se acorde atenția necesară informațiilor de primă sesizare cu privire la persoanele care lucrează sau au acces la date și informații secrete și întrețin relații neoficiale cu străinii, vizitează oficiile diplomatice străine, au fost semnificate cu comportare suspectă în timpul unor deplasări în străinătate etc.

De asemenea, se desprinde necesitatea **îmbunătățirii muncii pe linia pregătirii contrainformative a persoanelor care lucrează cu secrete de stat**. După cum este cunoscut, Conferința Națională a Partidului din decembrie 1977 a subliniat necesitatea ca organele de securitate să situeze pe primul plan al muncii lor prevenirea oricăror infrațiuni sau abateri de la normele legale, împiedicarea comiterii de fapte dăunătoare intereselor poporului nostru.

În acest context se înscriu și sarcinile ce revin organelor de securitate pe linia pregătirii contrainformative și a prelucrării legislației. Acționînd în această direcție, în cursul anului 1978 organele de securitate au organizat sau au contribuit la organizarea a peste 5600 acțiuni colective de prelucrare a legislației din domeniile în discuție și au asigurat pregătirea contrainformativă individuală a unui mare număr de persoane. De asemenea, au fost realizate peste 300 acțiuni prin presa centrală sau locală, radio etc. Desigur, toate acestea au constituit o contribuție însemnată la educarea personalului muncitor în spiritul vigilenței, al combativității și fermității față de încercările de a se aduce

atingere securității statului. Fără a nega eficiența acestora, trebuie spus însă că în legătură cu realizarea acestei sarcini de o deosebită importanță, rezultatele nu sînt încă pe măsura cerințelor și posibilităților actuale. Această concluzie este întemeiată pe faptul că, așa cum s-a arătat, continuă să existe un număr relativ mare de abateri de la legislația în vigoare privind apărarea secretului de stat și modul de stabilire a relațiilor cu străinii. De asemenea, persoanele aprobate să poarte discuții sau tratative cu străinii, ori care s-au deplasat în străinătate, au furnizat un număr mic de date cu privire la încercările străinilor de a acționa împotriva cetățenilor români. Și mai redus este numărul de informații primite de la această categorie de persoane referitoare la cunoașterea străinilor, date care pot fi de un real folos muncii de securitate.

În activitatea de pregătire contrainformativă, trebuie să se aleagă formele cele mai eficiente, acestea să fie bine pregătite, să nu se producă desconspirări etc. Dar, în final, eficacitatea acestei activități trebuie să se exprime în stimularea receptivității cetățenilor români, încît aceștia să fie capabili să intuiască la timp intențiile dușmanului, să poată să descifreze cu ușurință planurile acestuia, metodele și procedeele folosite. Prin această activitate trebuie să se creeze condiții ca dușmanul să fie forțat să acționeze pe un teren în care activitatea sa va deveni din ce în ce mai grea.

Colonel Ștefan ALEXANDRU
Căpitan Nicolae BĂLAN

Organizarea misiunilor de securitate și gardă cu prilejul acțiunilor la care participă conducerea de partid și de stat și a vizitelor efectuate în țara noastră de înalți oaspeți de peste hotare

În conformitate cu prevederile Decretului Consiliului de Stat nr. 121 din 3 aprilie 1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, asigurarea securității conducerii partidului și statului, precum și a conducătorilor de partide și de state străini, pe timpul prezenței acestora în R. S. România, este una din principalele atribuții ale Departamentului securității statului. La îndeplinirea acestei misiuni de o excepțională importanță, alături de organele Ministerului de Interne participă și formațiuni ale gărzilor patriotice, detașamente de pregătire militară a tineretului, precum și alte organe de stat, organizații de masă și obștești, întregul nostru popor.

Proliferarea terorismului, ca tendință generală a deceniului VIII, printre efectele deosebit de grave produse a readus în actualitate atentatele împotriva personalităților politice ale vieții internaționale și a membrilor familiilor acestora. În asemenea condiții, organizarea și executarea măsurilor de securitate și gardă trebuie în așa fel concepute încât să se cunoască și să se prevină cu maximă operativitate orice încercare de punere în aplicare a intenției unor persoane de a penetra dispozitivele noastre. Realizarea acestui deziderat impune o concepție clară de acțiune, o cooperare perfectă între efectivele angajate în misiune și o conjugare pe toate planurile a măsurilor inițiate.

Potrivit ordinelor în vigoare, activitatea de asigurare a securității înaltelor personalități are caracter organizat, unitar și permanent și se realizează prin metode și mijloace specifice de către toate unitățile de securitate, de miliție, ale Comandamentului trupelor de securitate și Comandamentului trupelor de pompieri, în scopul prevenirii oricăror acte, fapte sau manifestări care ar putea aduce atingere vieții, integrității corporale ori sănătății personalităților cu înalte funcții de partid și de stat. Coordonarea acestei activități este dată în competența Direcției de securitate și gardă, unitate specializată a Ministerului de Interne.

Acțiunile de amploare la care participă șeful statului român sau înalte personalități (oficialități) străine sînt organizate și conduse de comandamente numite prin ordine ale ministrului de interne. În componența acestora sînt incluși, după caz, șefi de unități centrale sau teritoriale, locțiitori ai acestora, alți ofițeri, în funcție de caracterul acțiunii, specificul obiectivelor, participarea de masă, aria de desfășurare a acțiunii în timp și spațiu.

Pentru prevenirea oricăror încercări de natură să pericliteze securitatea înaltelor personalități sau să tulbure buna desfășurare a activităților la care acestea participă, organele Ministerului de Interne desfășoară o activitate complexă, al cărei principal accent cade pe *caracterul ei preventiv*. În acest sens, latura esențială, decisivă o constituie măsurile de ordin informativ-operativ, prin care se asigură cunoașterea și stăpînirea situației operative în problema *persoane pretabile la acțiuni de atentate ce pun în pericol securitatea statului*, prevenirea și contracararea unor astfel de acțiuni din partea elementelor periculoase ori a celor din a căror comportare rezultă că pot deveni periculoase.

În același context se are în vedere cunoașterea și a altor categorii de persoane cu antecedente politice, penale sau manifestări ostile, a elementelor pretabile la acțiuni de dezordine sau violență, a unor categorii de bolnavi psihic și altora care, în anumite situații, pot constitui pericole potențiale. O situație aparte o creează anumite persoane care încearcă să se adreseze unor înalte personalități pe căi neoficiale, prin penetrarea dispozitivelor de securitate și de ordine. Necunoașterea din vreme a intențiilor unor asemenea persoane le facilitează acestora pătrunderea în zonele dispozitivelor noastre, iar în momentele culminante ale acțiunii obligă elementele din dispozitiv să le rețină, de multe ori cu forța, întrucit prin modul de manifestare (agitat, violent, dezordonat) par susceptibile de a comite atentate sau acte violente. Evident, asemenea incidente duc la perturbarea activității normale, facilitînd dezordini sau busculade, precum și penetrarea dispozitivelor, scoaterea unor posturi din dispozitiv.

În continuare ne vom referi la cîteva probleme privind latura cea mai dinamică a activității de securitate și gardă : *organizarea și executarea propriuzisă a misiunilor*.

Organizarea și executarea misiunilor de securitate și gardă, care conjugă măsurile informativ-operative cu cele de securitate și gardă propriuzise, însumează următoarele faze obligatorii :

- a) sesizarea și inițierea primelor măsuri ;
- b) documentarea operativă și elaborarea documentelor de stat-major ;
- c) instruirea efectivelor participante ;
- d) executarea sarcinilor de către fiecare organ și fiecare participant la misiune ;
- e) controlul executării sarcinilor ;
- f) analiza îndeplinirii misiunii.

a) *Sesizarea* este faza inițială a măsurilor de securitate și gardă și presupune informarea Direcției de securitate și gardă, a unităților centrale de securitate și a inspectoratelor județene ale Ministerului de Interne cu privire la spațiul, timpul desfășurării și caracterul acțiunilor, nivelul personalităților participante și numărul acestora, alte categorii de persoane angajate pe durata misiunii etc.

Aceste date parvin, de regulă, de la organizatorii unor asemenea acțiuni sau prin mijloace de informare cunoscute. Datele astfel obținute sînt verificate și completate prin informarea reciprocă, imediată, a organelor competente (Direcția centrală de profil, Direcția a V-a sau inspectoratele județene ale Ministerului de Interne) pe raza cărora se preconizează acțiunea respectivă. Asemenea date, absolut necesare pentru inițierea din vreme a acțiunilor pe linie de securitate și gardă, se obțin în timp util, cu detaliile necesare, acolo unde sînt organizate și menținute bune legături de informare între toate unitățile de securitate, precum și între acestea și conducerea ministerelor, centralelor, unităților socialiste, economice și social-culturale, organizațiilor obștești care efectuează pregătiri în vederea unor vizite sau alte acțiuni cu participarea conducătorilor de partid și de stat.

b) *Documentarea* este un proces complex, cuprinzînd activități variate de a căror optimă rezolvare depinde considerabil reușita deplină a misiunilor. În cadrul acestui proces se rezolvă diferite sarcini mai principale cum sînt :

- verificarea și completarea datelor inițiale ;
- recunoașterea * în teren ;

* *Recunoașterea* — una dintre cele mai importante activități premergătoare acțiunii — constă în cunoașterea în teren, în detaliu și în condiții de timp asemănătoare misiunii respective, a spațiului (obiective, locuri) de desfășurare a acțiunii, în vederea stabilirii de date care, coroborate cu rezultatele obținute pe cale informativ-operativă, să conducă la elaborarea unor sisteme și dispozitive de securitate și gardă impenetrabile. În procesul recunoașterii — ce se execută obligatoriu la fața locului de o grupă operativă compusă din ofițeri specialiști reprezentînd, după caracterul obiectivului sau acțiunii, organele de securitate, miliție (pază-ordine, siguranță a circulației, evidența populației, judiciar), trupele de securitate, trupele de pompieri, diferite unități sau compartimente cu profil tehnic — se urmărește să se stabilească particularitățile obiectivelor și locurilor în care se va desfășura acțiunea, amplasarea în teren, împrejurimile, itinerarele și posibilitățile de deplasare, locurile de oprire și plecare ș.a. De asemenea, se stabilește desfășurarea acțiunii (protocolul, starea tehnică a tuturor instalațiilor (iluminat, încălzire, climatizare, igienico-sanitare etc.) și a mijloacelor de telecomunicații. O deosebită atenție se acordă stabilirii punctelor vulnerabile, fiecare dintre acestea fiind temeinic studiat în vederea acoperirii cu măsuri eficiente. În toate cazurile se stabilesc pentru înaltele personalități locuri de lucru și odihnă corespunzătoare din punctul de vedere al condițiilor de securitate și al dotării tehnice. Se prevăd, de asemenea, variante de retragere în situații deosebite, posibilitatea acordării primului ajutor medical, surse verificate de alimentare cu energie, de bază și de rezervă etc. În această fază se completează hărțile existente și se întocmesc schițe cît mai fidele ale locurilor respective și împrejurimilor acestora, materiale deosebit de utile pentru organizarea măsurilor, darea misiunilor și instruirea efectivelor.

- analiza situației operative și evaluarea informațiilor ;
 - stabilirea concepției de organizare și de acțiune, pe baza metodologiei de lucru ;
 - stabilirea sarcinilor principale, pe unități, formațiuni, subunități și pe factorii cu funcții de conducere ;
 - intensificarea muncii cu rețeaua informativă, instruirea acesteia cu sarcini specifice pe linie de securitate și gardă, optimizarea fluxului informațional și a măsurilor operative legate de acțiune ;
 - verificarea și avizarea persoanelor angrenate în desfășurarea acțiunii, care nu fac parte din nomenclatura organelor de partid ;
 - întocmirea documentelor de stat major ca : planuri de măsuri, ordine de misiune, dispozitive de securitate și gardă unice și pe formațiuni — hărți operative, scheme, schițe, grafice etc. ;
 - elaborarea planului referitor la verificările tehnice și controlul de securitate, precizându-se forțele, mijloacele (aparatura) necesare ;
 - elaborarea consemnelor și a notelor de instructaj ;
 - stabilirea sistemului de reglementare a accesului și, eventual, întocmirea documentelor necesare ;
 - calculul necesarului de forțe și mijloace pentru acoperirea dispozitivelor și stabilirea modului de asigurare a acestora ;
 - organizarea sistemului de alarmare și intervenție ;
 - planul de asigurare materială, financiară și sanitară.
- Toate datele și informațiile obținute în etapa documentării sînt coroborate și completate cu cele obținute pe linie informativă sau din alte surse și sînt utilizate în stabilirea sarcinilor ce se includ în *planul de măsuri al acțiunii* care, în principal, cuprinde :
- măsurile pe linie informativă (plus listele cu elemente periculoase) ;
 - măsurile specifice pe linie de antiterorism ;
 - sarcini pe celelalte linii de muncă — securitate (informații interne, contrainformații economice etc.) ;
 - sarcini ale organelor de miliție — pe profile specifice și măsuri (anexe) ;
 - sarcini ale unităților de trupe existente pe teritoriul de competență ;
 - sarcini ce revin serviciilor (compartimentelor) tehnic-operative județene și măsuri de competența lor (control și verificări tehnice, transmisiuni radio-telefonice, măsuri igienico-sanitare) ;
 - sarcini ale organelor de prevenire și stingere a incendiilor, de prevenire a exploziilor în obiectivele economice ;
 - sarcini ale compartimentului (ofițerului) de resort pe linia Direcției a V-a în acțiunea pentru care se elaborează planul de măsuri ;
 - organizarea cooperării la nivel de unități sau inspectorat și cu unitățile angrenate sau inspectoratele vecine ;
 - asigurarea tehnico-materială (transport, cazare, hrană, echipament) ;

- modul de organizare a conducerii operațiunilor (comandament, grupă operativă, puncte de comandă în obiective) ;
- realizarea necesarului de efective ;
- dispozițiuni finale : termen, răspunderi, instruire.

Conținutul planului de măsuri se fundamentează pe date la zi rezultate din analiza situației informativ-operative din localitatea (localitățile) unde vor avea loc misiunile, din județele limitrofe și la nivelul întregii țări. Planul, care trebuie să corespundă nevoilor concrete din teren, se întocmește pentru fiecare acțiune în parte și trebuie să prevadă în mod obligatoriu sarcini cu referire la perioada premergătoare și sarcini de îndeplinit pe timpul acțiunii propriuzise. În situațiile când timpul este foarte scurt și nu se mai pot stabili sarcini de durată, planul de măsuri este înlocuit printr-un ordin de misiune cu un conținut mai succint.

În conținutul planului de măsuri o atenție deosebită trebuie acordată verificărilor tehnice și controlului de securitate, activități indispensabile pentru securitatea obiectivelor aparate. În acest sens conducerea Ministerului de Interne și cea a Departamentului securității statului au luat măsuri pentru crearea de compartimente încadrate cu specialiști la Comandamentul pentru tehnică operativă și transmisiuni, Direcția a II-a, Unitatea specială de luptă antiteroristă, Comandamentul trupelor de securitate, Comandamentul trupelor de pompieri, Direcția a V-a, Inspectoratul municipiului București al Ministerului de Interne, precum și la alte unități, pentru dotarea corespunzătoare a acestora cu mijloace tehnice de depistare și neutralizare a dispozitivelor ce pot fi folosite în scopuri dușmănoase, a cauzelor care pot genera evenimente sau accidente tehnice pe timpul desfășurării misiunii.

Pentru executarea controalelor și verificărilor tehnice de securitate este necesar însă ca și inspectoratele județene ale Ministerului de Interne să mobilizeze mai mult ca pînă în prezent toate forțele locale de care pot dispune. Avem în vedere extinderea practicii pozitive a unor unități teritoriale care au identificat specialiști (militari și civili) din branșele care interesează, de la diferite unități, întreprinderi și instituții de pe raza de responsabilitate, i-au verificat cu minuțiozitate și au avizat folosirea lor în situațiile unor acțiuni de securitate și gardă, asigurînd astfel efectuarea la timp și de bună calitate a verificărilor cu forțe locale, prin grija cadrelor de comandă din inspectoratele județene respective. Sigur că și în astfel de situații specialiștii de la unitățile centrale au sarcina să trateze și, dacă se impune, să repete controalele de securitate și verificările tehnice, în scopul sporirii la maximum a garanțiilor de securitate necesare.

În acest mod trebuie înțeleasă și problema măsurilor medicale și igienico-sanitare necesare pentru asemenea acțiuni, stabilirea și verificarea din timp a personalului, a unor spații, mijloace și aparatură pentru intervenții sau tratamente urgente revenind organului teritorial competent.

În planul de măsuri se includ și unele anexe privind componența comandamentului acțiunii, necesarul de efective, de mijloace și modul

de realizare, eşalonarea executării sarcinilor, responsabilitățile pe obiective sau probleme etc. După întocmire, planul de măsuri este aprobat de conducerea Ministerului de Interne sau, după caz, de șefii inspectoratelor județene pe raza cărora se desfășoară acțiunea. Acest principal document, care stă la baza organizării acțiunii, trebuie să fie un instrument de lucru, realist, concret, care să angajeze *responsabilitatea cadrelor participante*. Șefii care aprobă măsurile au datoria să asigure controlul riguros al îndeplinirii sarcinilor în termenele planificate.

c) *Instruirea efectivelor participante*. Organizarea și executarea misiunilor de securitate și gardă a demonstrat că în toate situațiile în care s-a efectuat o instruire corespunzătoare, rezultatele au fost cele așteptate; acolo însă unde s-a făcut un instructaj superficial, necorespunzător, de rutină, cu „plictiseală“ au apărut penetrări, evenimente, „scăpări“. De aceea, ședințele de instructaj trebuie temeinic pregătite, fiind necesar să li se afecteze timpul necesar și să se efectueze în locuri prielnice. Este recomandabil ca instruirea să se facă eşalonat și pe specialități, pentru a se respecta normele de conspirativitate și compartimentare, urmărindu-se ca, în aceeași măsură, să se realizeze o bună cunoaștere (recunoaștere) a efectivelor care acționează în cooperare.

Dintre problemele supuse atenției șefilor care execută instruirea menționăm :

— cadrele de comandă care asigură instruirea efectivelor aparținând Ministerului de Interne vor participa și la ședințele similare ale celorlalte categorii de persoane angajate la executarea misiunii, ca : organizatori, oameni de ordine, medici, personal din presă, cinematografie, personal de deservire, ridicând în aceste ședințe problemele cu specific de securitate și ordine ;

— să se asigure controlul stării de sănătate a cadrelor și al ținutei ;

— să se verifice modul de realizare și de funcționare a mijloacelor angajate și cum se stăpânește folosirea lor de către cei dotați cu asemenea mijloace ;

— să se efectueze exerciții (antrenamente) de intrare în dispozitiv ;

— să se verifice și să se aprecieze modul cum s-a însușit misiunea de către fiecare participant.

d) *Executarea sarcinilor de către fiecare organ și fiecare participant la misiune* constă în aplicarea măsurilor în lumina concepției stabilite pentru prevenirea producerii oricăror fapte sau evenimente de natură să afecteze securitatea înaltelor personalități sau buna desfășurare a acțiunilor. Evident, această fază constituie „testarea vie“ a întregului ansamblu de măsuri, a tot ceea ce s-a întreprins sau programat în fazele premergătoare.

Dintre momentele și problemele care constituie *conținutul executării misiunii și au caracter obligatoriu*, enumerăm :

— intrarea în dispozitiv, la datele și orele stabilite, cu efectivele complete sau eşalonate în funcție de necesități și particularitățile misiunii ;

- executarea întocmai a prevederilor planului de măsuri, a consemnului general și particular ;
- necesitatea aplicării cu vigilență, fermitate și energie a măsurilor stabilite ;
- îndeplinirea cu inițiativă, discernămint și tact a misiunilor încredințate ;
- întărirea dispozitivelor de securitate și gardă pe timpul consumării momentelor acțiunii și la apropierea acestora de final ;
- menținerea legăturii permanente între eșaloane, raportarea problemelor deosebite ;
- rezolvarea (soluționarea) operativă a oricăror probleme deosebite (evenimente) și raportarea lor ;
- însușirea temeinică de către efectivele anume desemnate și executarea în condiții de precizie și eficacitate a modului de acțiune în situații deosebite, pe variante și ipoteze ;
- ridicarea dispozitivului (care se face numai la ordinul expres al comandantului acțiunii).

e) *Controlul executării sarcinilor.* Se asigură de regulă de grupa de control special constituită în comandamentele acțiunilor, precum și de comandanții (șefii) de toate nivelurile pentru sectoarele (problemele) pe care le au în răspundere.

Acest control, în misiunile de securitate și gardă, presupune în principal :

- cunoașterea și însușirea temeinică de către comandanți și factorii însărcinați să execute controlul misiunilor încredințate fiecărui organ, unitate și om angrenat în misiune ;
- participarea la ședințele de instruire și exercițiile de intrare în dispozitiv a celor însărcinați cu controlul ;
- efectuarea controlului permanent pe operațiuni sau faze de execuție ;
- testarea dispozitivelor în condiții apropiate de cele ce caracterizează acțiunea respectivă ;
- asigurarea unui caracter constructiv-operativ controlului, de remediere imediată a eventualelor abateri de la măsurile stabilite ;
- exigență, combativitate, înaltă responsabilitate, autoritate și competență profesională din partea celor care exercită controlul în materie de securitate și gardă ;
- asigurarea unui caracter instructiv și mobilizator al controlului.

f) *Analiza îndeplinirii misiunii* este un mijloc important de perfecționare a activității de viitor. Aceasta se efectuează imediat după încheierea misiunilor pornind de jos în sus. Șefii de dispozitive (sectoare) primesc rapoartele cadrelor participante la misiune și împreună cu observațiile și propunerile personale le raportează în ședința de bilanț care se organizează de comandament cu factorii de răspundere.

Analiza misiunii trebuie să conducă la :

- generalizarea experienței pozitive ;

— determinarea cauzelor care au făcut posibilă apariția unor fisuri în dispozitive, abateri sau neglijențe ale participanților la misiune ;

— desprinderea de învățăminte din lipsurile manifestate și prevenirea pe viitor a unor eventuale deficiențe ;

— stimularea participanților de a dezbate în mod critic-constructiv activitatea de securitate și gardă, de a face propuneri cât mai concrete de perfecționare, de întărire a sistemelor și dispozitivelor de apărare ;

— studierea de către factorii cu funcții de conducere a propunerilor participanților, indicarea modului optim de rezolvare și încadrare în termene cu responsabilități concrete (unde este cazul) ;

— urmărirea modului cum se soluționează sau se aplică propunerile făcute și învățămintele desprinse.

Concluziile rezultate la analiza misiunii se includ într-o notă-sinteză care are drept scop să asigure :

— consemnarea celor mai importante aspecte rezultate din desfășurarea și analiza misiunii ;

— întocmirea unui documentar cu probleme rezultate și cu propunerile făcute de participanți ;

— studierea acestor documentare la declanșarea altei misiuni similare, pentru prevenirea unor deficiențe sau lipsuri de aceeași natură ;

— efectuarea, la intervale mai mari, a unor studii asupra principalelor învățăminte desprinse din misiunile de securitate și gardă, a formelor și mijloacelor de acțiune, pentru perfecționarea neconținută a întregii activități.

După bilanț se procedează la clasarea, conform ordinelor în vigoare, a documentelor și materialelor folosite în acțiune, urmînd a servi ca material documentar pentru acțiuni similare ulterioare.

Între fazele procesului de organizare și executare a misiunii există o strînsă interdependență. Măsurile informativ-operative și de altă natură pe care le presupune trebuie să se completeze reciproc, să conducă la realizarea, în toate cazurile, a unor dispozitive de securitate și gardă eficiente, în măsură să asigure pe deplin securitatea înalțelor personalități, desfășurarea ireproșabilă a acțiunilor în toate cazurile.

Toate unitățile Ministerului de Interne au datoriat să militeze neabătut pentru perfecționarea continuă a acestei activități, corespunzător etapei actuale, a sarcinilor mereu sporite puse în fața noastră de către secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România — Comandantul suprem al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Organizarea și desfășurarea supravegherii informative în probleme, obiective, locuri și medii. Cunoașterea și stăpânirea situației operative din cadrul acestora în vederea luării unor măsuri eficiente pentru înlăturarea stărilor de pericol, prevenirea și lichidarea acțiunilor îndreptate împotriva securității statului. Criterii de selecționare și includere în supraveghere sau urmărire informativă a persoanelor aflate în atenția organelor de securitate. Planul de căutare a informațiilor și particularitățile întocmirii acestuia pe diferite linii de muncă

— plan de dezbateri —

I. Noțiunea, caracteristicile și cerințele supravegherii informative

Realizarea cu succes a sarcinilor specifice care revin organelor de securitate din documentele de partid, legile țării și celelalte acte normative în vigoare impune cunoașterea permanentă a valorilor umane, materiale și spirituale ce trebuie apărate, a persoanelor pretabile de a atenta la ele, a acțiunilor pe care astfel de persoane le întreprind, a formelor, metodelor și mijloacelor folosite de elementele ostile, precum și a împrejurărilor de natură să favorizeze producerea de infracțiuni și alte fapte antisociale. Pentru realizarea acestui deziderat se organizează și se desfășoară activități specifice muncii de securitate, printre care supravegherea informativă ocupă un loc deosebit.

1. Noțiunea și caracteristicile supravegherii informative.

Conform ordinelor în vigoare ale ministrului de interne, supravegherea informativă este o activitate organizată și continuă de obținere a informațiilor de primă sesizare cu privire la persoanele care inițiază, pregătesc, comit sau săvârșesc infracțiuni contra securității statului, precum și la fapte, fenomene ori împrejurări ce pot favoriza comiterea unor astfel de infracțiuni.

Această definiție evidențiază următoarele trăsături caracteristice ale supravegherii informative :

A. Supravegherea informativă este o formă principală a muncii de securitate.

— În cadrul ei, folosindu-se o gamă variată de mijloace și metode informativ-operative specifice, se obțin informații de primă sesizare.

— Pe baza informațiilor de primă sesizare se întreprind măsuri de prevenire, descoperire și lichidare a infracțiunilor și a altor fapte antisociale date în competența organelor de securitate.

— Informațiile de primă sesizare (comunicările, mesajele, știrile ce prezintă interes pentru organele de securitate și despre care acestea iau cunoștință întâia oară) sînt, de regulă, incomplete și incerte și, ca atare, trebuie adîncite și verificate temeinic, prin toate mijloacele și metodele muncii de securitate.

B. Supravegherea informativă se desfășoară organizat și continuu.

— Realitatea arată că atîta timp cît pe plan internațional mai există forțe reacționare, ostile socialismului, iar în țară se mai găsesc elemente declasate, descompuse, gata să-și trădeze patria se menține și pericolul unor acțiuni îndreptate împotriva statului nostru și, ca atare, supravegherea informativă trebuie să aibă un caracter continuu.

— Importanța supravegherii informative impune ca această activitate să nu se desfășoare la întîmplare, ci în mod sistematic și organizat, pe baza unei analize profunde și multilaterale a situației operative avînd obiective bine delimitate.

— Un rol deosebit de important — fiind o expresie a acestei organizări riguros științifice — îl are planul de căutare a informațiilor. Potrivit ordinelor în vigoare, întocmesc planuri de căutare a informațiilor unitățile centrale informativ-operative și inspectoratele județene pe profile de muncă, iar atunci cînd se impune și pe obiective sau probleme. Aceste planuri cuprind obiectivele de realizat, tematica informațiilor ce prezintă interes, locurile, mediile și categoriile de persoane în rîndul cărora se desfășoară supravegherea informativă. Toate acestea se stabilesc în raport cu specificul fiecărui profil de muncă. Planul de căutare a informațiilor asigură astfel :

— orientarea muncii informativ-operative spre obiective precise, în conformitate cu sarcinile majore ale apărării securității statului ;

— concentrarea atenției organelor de securitate spre toate locurile și mediile unde sînt valori umane, spirituale și materiale care trebuie protejate împotriva unor eventuale acțiuni ostile ;

— concentrarea forțelor de supraveghere informativă asupra persoanelor pretabile la săvîrșirea de infracțiuni sau alte fapte antisociale, permițînd astfel cunoașterea la timp a intențiilor și planurilor acestora, a condițiilor care pot favoriza anumite acțiuni ostile și luarea, în consecință, a celor mai adecvate măsuri de prevenire, neutralizare și contracarare.

C. Supravegherea informativă asigură cunoașterea și stăpînirea situației operative.

— Această caracteristică rezultă din faptul că supravegherea informativă este astfel concepută și organizată încît să asigure fluxul continuu de informații de primă sesizare necesare desfășurării muncii informativ-operative în scopul prevenirii și contracarării infracțiunilor

date în competența organelor de securitate, a faptelor și fenomenelor sau împrejurărilor ce pot determina săvârșirea unor astfel de infracțiuni.

— În procesul supravegherii informative se acționează pentru obținerea de :

a) Informații referitoare la concepția, atitudinea și comportamentul persoanelor care inițiază, pregătesc sau au săvârșit infracțiuni contra securității statului. Se au în vedere informațiile de primă sesizare referitoare la : elemente care sînt pretabile la activități clandestine, se află în relații cu diverși exponenți ostili ai emigrației, se manifestă dușmănos ori proferează calomnii și injurii la adresa partidului și statului, au manifestări cu caracter naționalist-iredentist, intenționează să treacă fraudulos frontiera ori să rămînă ilegal în străinătate, dețin în mod ilegal armament, muniție, scrieri cu conținut reacționar, intenționează să difuzeze ori au difuzat înscrisuri cu conținut dușmănos, caută să intre în posesia unor documente secrete ori au sustras asemenea documente, nutresc intenții de a întreprinde acte de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale ; la stări de pericol și alte fenomene negative care pot genera evenimente cu consecințe în domeniul economiei, stări de spirit nefavorabile în rîndul personalului muncitor, nerespectări ale normelor legale privind asigurarea secretului de stat, prezența în țara noastră a unor cadre și agenți ai serviciilor de spionaj, activitatea acestora, căile, mijloacele și metodele folosite, legăturile suspecte de trădare din rîndul cetățenilor români, cetățenii străini care manifestă interes pentru secrete de stat, dețin armament, pașapoarte în alb, publicații ori alte materiale cu conținut ostil sau imoral, elemente ce fac contrabandă, trafic de valută, stupefiante etc. ; acțiuni îndreptate împotriva forțelor noastre armate, fapte și fenomene ce pot afecta capacitatea de luptă a acestor forțe, intenții de a comite acțiuni îndreptate împotriva securității personale a conducătorilor de partid și de stat ori a unor personalități străine, de a săvârși acte teroriste etc. În cadrul procesului supravegherii informative se are de asemenea în vedere obținerea de date utile și activității specifice organelor de miliție.

b) Informații referitoare la fapte, fenomene sau împrejurări care pot favoriza comiterea de infracțiuni contra securității statului. După natura și conținutul lor, faptele, fenomenele sau împrejurările respective pot îmbrăca, printre altele, următoarele forme de manifestare :

— fenomene negative și stări de pericol generatoare de incendii, explozii, avarii etc. ;

— încălcarea normelor privitoare la apărarea secretului de stat, asigurarea pazei și securității obiectivelor, comunicațiile radio etc. ;

— abateri de la normele legale privind relațiile cetățenilor români cu străinii ;

— încălcarea actelor normative care reglementează depozitarea, transportul și manipularea armamentului, substanțelor explozive, toxice, radioactive sau inflamabile etc. ;

— inițierea sau constituirea unor anturaje ce pot genera un climat favorabil săvârșirii de infracțiuni (grupuri compuse din elemente cu antecedente politice reacționare sau din tineri lipsiți de supraveghere

dar aflați sub influențe negative, cenacluri neautorizate, grupuri sec-tante în rîndul cărora s-au infiltrat elemente dușmănoase etc.);

— difuzarea și promovarea unor concepții dăunătoare, ce pot duce la manifestări ostile orînduirii sociale și de stat;

— stări de spirit nefavorabile create sau alimentate de diferite ele-mente ostile din afara sau dinăuntru țării;

— nerespectarea prevederilor regulamentare ce pot duce la de-zertări cu sau fără armament;

— instigări la nesupunere, insubordonare, încălcarea de con-semn ș.a.

2. Cerințele de bază ale supravegherii informative.

a) Orientarea și desfășurarea ei în scop prioritar preventiv.

Aceasta înseamnă să se folosească astfel forțele angrenate în realizarea supravegherii informative încît să se obțină informații de primă sesizare despre faptele, fenomenele, împrejurările aflate în atenția organelor de securitate cît mai devreme posibil, cînd nu s-au produs consecințe dăunătoare (descoperirea infracțiunilor în faza de intenție, incipientă). Desigur supravegherea informativă urmărește descoperirea și a infracțiunilor comise, în acest caz prevenirea îmbrăcînd caracterul atît al prevenirii speciale cît și al celei generale.

b) Asigurarea legalității socialiste.

Realizarea acestei cerințe implică obligația ca măsurile ce se întreprind în cadrul supravegherii informative să nu lezeze drepturile și interesele cetățenilor ocrotite prin lege. Trebuie acționat astfel încît nici o persoană care încalcă legile să nu rămînă nepedepsită și nici un nevinovat să nu sufere rigurile legii.

c) Asigurarea unui caracter multilateral și selectiv.

Se realizează prin cuprinderea în cadrul supravegherii in-formative a tot ce prezintă interes pentru apărarea securității statului, dar și prin orientarea ponderii eforturilor în funcție de interesul prioritar la un moment dat spre anumite direcții.

d) Sprijinul larg al oamenilor muncii.

Supravegherea informativă, fiind o activitate largă, complexă, nu s-ar putea realiza cu succes fără un sprijin deosebit, multilateral și permanent, din partea oamenilor muncii, profund interesați în desco-perirea și prevenirea infracțiunilor și a celorlalte fapte antisociale.

II. Organizarea și desfășurarea supravegherii informative

1. Supravegherea informativă în rîndul persoanelor.

— Organele informativ-operative de securitate desfășoară supra-veghere informativă în rîndul categoriilor de persoane ce fac obiectul problemelor de muncă aflate în competența lor, acționînd fiecare în raport cu profilul specific de muncă.

— Cu prioritate sînt urmăriți — în scopul de a li se cunoaște manifestările, comportamentul și legăturile — cetățenii români ori străini despre care rezultă indicii că sînt pretabili la săvîrșirea de infracțiuni contra securității statului ori la alte fapte antisociale, dar cu privire la care nu există încă temeii pentru a se trece la verificarea lor în cadrul urmăririi informative.

2. Organizarea și desfășurarea supravegherii informative în cadrul obiectivelor.

— Supravegherea informativă vizează obținerea de informații cu privire la toate problemele ce prezintă interes pentru organele noastre nu numai la cele legate de apărarea securității obiectivelor. Multitudinea și complexitatea problemelor ce trebuie avute în vedere în cadrul obiectivelor impun o strînsă colaborare a ofițerilor care răspund din punctul de vedere al muncii de securitate de obiectivele respective cu ofițerii altor profile de securitate, cu cei de miliție, pompieri etc.

— În sfera supravegherii informative trebuie cuprinse în primul rînd sectoarele, zonele și punctele ce prezintă vulnerabilitate din cadrul obiectivelor.

3. Organizarea și desfășurarea supravegherii informative în locuri și medii.

— În afara obiectivelor amintite sînt cuprinse în cadrul supravegherii informative și acele locuri în care se găsesc valori sociale ce trebuie apărute (anumite muzee, biblioteci, monumente de artă importante etc.) sau unde există posibilitatea de a se iniția și comite infracțiuni date în competența organelor de securitate (unele hoteluri, moteluri, restaurante, unități de servire a populației frecventate de străini, mănăstiri, cluburi vizitate și de cetățeni străini, cămine studențești sau pentru nefamiliști și altele).

— În ce privește mediile în care se desfășoară supravegherea informativă, acestea sînt — din punctul de vedere al organelor de securitate — grupurile de persoane care, prin modul de constituire, trecutul și poziția prezentă, concepțiile, intențiile sau acțiunile lor, pot favoriza pregătirea ori comiterea de infracțiuni sau alte fapte de natură să aducă atingere securității statului. Astfel de medii pot fi, în raport cu diversele profiluri de muncă, anturajele formate din persoane cu sau fără antecedente politice reacționare, pretabile la săvîrșirea unor acțiuni sau alte fapte antisociale (foști legionari ori elemente cu alte asemenea antecedente politice, care continuă să se întîlnească în diverse ocazii în anumite locuri; persoane fără ocupație ce duc un mod de viață parazitar și se întîlnesc frecvent în diferite locuri unde poartă discuții politice tendențioase și ascultă emisiuni ale unor posturi de radio imperialiste etc.); delegațiile de specialiști străini sub acoperirea cărora este posibil să se ascundă cadre sau agenți ai serviciilor de spionaj, cultele ilegale

în care s-au strecurat elemente ostile, anturaje de militari activi în care au acces elemente ce dovedesc interes pentru cunoaşterea de date secrete despre armată etc.

4. Organizarea şi desfăşurarea supravegherii informative în localităţile rurale.

În mediul rural supravegherea informativă este realizată de subofiţerii posturilor de miliţie şi de ofiţeri anume desemnaţi din cadrul inspectoratelor judeţene şi al municipiului Bucureşti.

III. Mijloace şi metode folosite pentru realizarea supravegherii informative

— În realizarea supravegherii informative rolul prioritar îl au mijloacele muncii de securitate şi în primul rînd reţeaua informativă.

— Condiţia esenţială a realizării unei supravegheri informative eficiente o constituie încadrarea informativă corespunzătoare a categoriilor de persoane, a obiectivelor, locurilor şi mediilor din răspunderea fiecărui organ de securitate.

— Informaţiile de primă sesizare se obţin şi prin utilizarea, în raport cu necesităţile, a celorlalte mijloace şi metode ale muncii informativ-operative. Unităţile şi subunităţile tehnico-operative, cele de filaj şi investigaţii precum şi cele care efectuează controlul secret al trimiterilor poştale ce prezintă interes operativ au astfel obligaţia ca, paralel cu rezolvarea sarcinilor specifice ce le revin, să obţină informaţii ce intră în sfera activităţii de supraveghere informativă; pătrunderile şi percheziţiile secrete, instalaţiile de pază şi alarmare precum şi capcanele tehnico-criminalistice sînt, de asemenea, în măsură să permită obţinerea unor informaţii de primă sesizare.

— În realizarea supravegherii informative trebuie fructificate — în scopul obţinerii informaţiilor ce interesează securitatea — toate posibilităţile pe care le oferă sprijinul oamenilor muncii.

— O astfel de posibilitate o constituie conlucrarea cu conducătorii organizaţiilor socialiste, precum şi cu alţi factori cu responsabilităţi din cadrul acestora.

— Un cîmp larg de manifestare a sprijinului maselor îl oferă de asemenea conlucrarea cu personalul muncitor din serviciile de organizare a activităţii turistice, cu oamenii muncii din sfera relaţiilor de comerţ exterior şi cooperare economică internaţională, cei din compartimentele de protocol şi păstrarea documentelor secrete, din administraţia căminelor şi cantinelor, personalul care se ocupă cu păstrarea şi mînuirea fondurilor speciale din diferite biblioteci, cel din cadrul unor edituri şi redacţii, o serie de persoane cu atribuţii de control din obiectivele economice (pe linie de pază contra incendiilor, controlul tehnic de calitate etc.) şi alţii, care cunosc multiple probleme ce prezintă interes pentru munca de securitate.

IV. Analiza și soluționarea informațiilor obținute în procesul supravegherii informative

— Informațiile de primă sesizare trebuie analizate cu discernământ pentru a li se putea aprecia obiectiv valoarea și a se stabili ce măsuri se impun a fi luate în vederea exploatării lor.

— Verificarea lor presupune, în primă instanță, coroborarea cu alte date și informații care eventual există, obținerea datelor de identificare ale persoanelor nou apărute și căutarea acestora în evidențele de securitate.

— Ulterior, în baza analizării informațiilor obținute prin aceste măsuri, a ipotezelor și concluziilor care se emit, pentru completarea și adâncirea lor se pune accent îndeosebi pe folosirea rețelei informative și pe culegerea nemijlocită de către ofițer a altor informații necesare. De asemenea, de la caz la caz, se solicită efectuarea de investigații, se utilizează controlul trimiterilor poștale, filaajul și mijloacele tehnice.

— Verificarea informațiilor de primă sesizare vizează îndeosebi stabilirea cu operativitate a autenticității acestora, precum și obținerea altor date în baza cărora să se poată aprecia dacă există temei pentru a se acționa în continuare.

— După verificarea informațiilor de primă sesizare se procedează la analizarea temeinică a datelor obținute, hotărându-se, pe baza concluziilor trase, modul de soluționare a fiecărui caz în parte. Ordinele în vigoare prevăd în acest sens o diversitate de posibilități, dintre care se detașează, prin caracterul lor prioritar, măsurile preventive. De la caz la caz, aceste măsuri pot fi: influențarea, avertizarea, punerea în dezbatere publică, informarea conducătorilor organizațiilor socialiste și altele.

— Locul central pe care îl ocupă aceste măsuri este determinat de necesitatea de a se interveni prompt, în scop preventiv, încă de la primirea informațiilor de primă sesizare ce se referă la intenții, comportări, atitudini, împrejurări ce ar putea genera și favoriza infracțiuni. Acțiunile judicioase alese și întreprinse energic încă din aceste momente sporesc eficiența în prevenirea alunecării unor persoane pe panta infracționismului.

— Alte modalități de soluționare a informațiilor de primă sesizare constau în: începerea urmăririi informative; menținerea în evidența dosarului de problemă sau obiectiv și continuarea supravegherii informative cu aprobarea șefilor nemijlociți; clasarea în caz de neconfirmare, a materialelor informative, cu aprobarea șefilor în drept; începerea urmăririi penale.

Plan de dezbatere realizat pe baza lucrării
editoriale pe aceeași temă, de către:
locotenent-colonel Mi cea CĂMPEANU

REZERVIȘTII — O INEPUIZABILĂ SURSĂ DE SPRIJIN A MUNCII DE SECURITATE. CUM ÎI FOLOSIȚI?

Cadrelor din rezerva Ministerului de Interne constituie un fond prețios și totodată o sursă inepuizabilă de sprijin în munca de securitate. Este un adevăr demonstrat cu prisosință de rezultatele bune și foarte bune pe care le-au dat în decursul ultimilor ani marea majoritate a rezerviștilor folosiți în activitatea operativă practică. Este însă și în acest domeniu, ca pretutindeni de altfel, loc pentru mai bine, mai ales dacă ținem seama de faptul că această problemă nu preocupă în egală măsură pe toți factorii de răspundere din unități, pe alocuri subestimându-se chiar însemnătatea rolului pe care cadrele din rezervă l-ar putea avea în îndeplinirea sarcinilor și misiunilor ce le revin. Ținând seama de toate acestea și acționând în spiritul cerințelor ordinelor în vigoare ale conducerii Ministerului de Interne referitoare la pregătirea și folosirea în muncă a cadrelor din rezervă, ne-am adresat unor cadre cu funcții de conducere de la inspectoratele Timiș, București și Sibiu. Răspunsurile la întrebările de mai jos sintetizează, credem, un util schimb de experiență pe care avem intenția să-l continuăm.

1. Ce măsuri ați întreprins pentru valorificarea experienței și posibilităților informative ale cadrelor de securitate în rezervă aflate pe raza de responsabilitate a inspectoratului dumneavoastră? Cum le folosiți în munca de securitate și ce rezultate ați obținut pe această linie?

2. Ce concluzii de interes general ați desprins din activitatea de pregătire desfășurată cu cadrele din rezervă? Care este eficiența acestei activități și ce măsuri aveți în vedere pentru viitor?

3. Cum se înlăptuiesc în unitatea dumneavoastră măsurile cuprinse în materialul Consiliului politic al Ministerului de Interne (difuzat cu nr. 0061198/1978) privind pregătirea și folosirea în muncă a cadrelor din rezervă, aprobat de tovarășul George Homocștean, ministru de interne?

Colonel Aurelian Mortoiu

1. Valorificarea experienței și posibilităților informative ale cadrelor de securitate în rezervă aflate pe raza județului Timiș a constituit și constituie o preocupare permanentă a conducerii inspectoratului nostru. Plecând de la premisa că marea majoritate a acestor cadre dispun de o bună experiență în activitatea informativ-operativă, că sînt amplasate în obiective economice, în instituții de artă, cultură, învățămînt, în locuri

și medii ce prezintă interes pentru organele de securitate, ne-am orientat în direcția selecționării celor care pot să-și aducă un aport real la îndeplinirea unor sarcini de securitate. În procesul acestei selecții am analizat judicios posibilitățile de care dispune fiecare rezervist, nivelul de pregătire, locul de muncă (în cazul celor încadrați) și funcția pe care o îndeplinește, cum este apreciat în rîndul cunoscuților și, bineînțeles, dacă manifestă dorința sinceră de a sprijini organele de securitate. În raport de aceste criterii am stabilit concret pentru fiecare om în parte domeniul în care va fi folosit, compartimentul și ofițerul care-l va avea în legătură.

În unele situații am apelat chiar la sprijinul unor membri de familie ai cadrelor de rezervă (soții care lucrează în anumite sectoare ale economiei naționale, elevi, studenți).

În cele ce urmează mă voi referi la câteva domenii de activitate în care am folosit și folosim cadre de securitate în rezervă. Cu sprijinul organelor locale de partid și al conducerilor unor organizații socialiste mai importante din raza județului am reușit ca un număr de cadre în rezervă să primească sarcini pe linia păstrării și manipulării documentelor secrete de stat, iar în unele situații să fie numite ca organe de protocol. Eficiența acestei măsuri este evidențiată în primul rînd de faptul că în organizațiile socialiste în care cadrele de rezervă dețin asemenea funcții, nu avem probleme deosebite referitoare la respectarea legilor privind apărarea secretului de stat. Mai adaug că aceste cadre în rezervă sînt folosite cu succes în realizarea unor combinații și legende pentru scopuri operative. De exemplu, cu ajutorul ofițerului în rezervă „Andreescu” am reușit să intrăm în posesia unor documentații importante care aparțineau unor specialiști din occident aflați la o întreprindere din Timișoara pentru asistență tehnică. De asemenea, cu sprijinul ofițerului în rezervă „Adrian”, organ de protocol la o întreprindere din Timișoara, am intrat în posesia unor informații deosebite ce vizau intenția de a se contracta pentru import unele instalații despre care nu se știa că sînt depășite din punct de vedere tehnic. Pe baza acestor informații am putut preveni încheierea unui contract dezavantajos pentru țara noastră.

Domeniul cel mai larg în care inspectoratul nostru folosește cadrele de rezervă îl constituie munca cu rețeaua informativă mai concret, organizarea legăturii, instruirea și dirijarea rețelei informative pe profilul muncii în care a fost recrutată. O experiență pozitivă în acest domeniu se înregistrează pe linie de contrainformații în sectoarele economice, unde pentru a se putea menține o legătură organizată și continuă cu rețeaua (numeroasă) din obiective, ofițerii folosesc mai ales ca rezidenți un însemnat număr de cadre de rezervă. Mulți dintre aceștia au în legătură cîte 10 surse și lucrează în mod corespunzător obținînd informații de interes operativ. Aceeași experiență bună am dobîndit-o și pe linie de contraspionaj, unde sînt antrenate multe cadre de rezervă, în special în ținerea legăturii cu rețeaua informativă din obiectivele și zonele turistice. Această legătură se realizează la intervale mici de timp cu un număr mare de surse (pînă la 20) asigurînd astfel în mai bune

condițiiuni supravegherea străinilor care se perindă prin aceste locuri. Demnă de menționat este contribuția ofițerului de rezervă „Neagu“ la descoperirea și documentarea activității unui grup de italieni care se ocupau cu scoaterea ilegală din țară a unor cetățeni români, în mijloace de transport special amenajate.

Cadrelor de rezervă au fost antrenate și în executarea de sarcini pe linie de securitate și gardă, cum ar fi: asigurarea securității unor obiective sau locuri; supravegherea unor obiective sau locuri; supravegherea unor persoane asupra cărora existau suspiciuni că ar putea acționa dușmănos. Așa a fost cazul „Atentatorul“, element lucrat prin dosar de urmărire informativă, suspect că intenționează să comită acte de teroare. Cu sprijinul ofițerului de rezervă „Sandu“ am reușit să controlăm activitatea acestuia și să luăm măsuri de anihilare a eventualelor sale acțiuni. În executarea unor misiuni pe linie de securitate și gardă am constituit grupe din cadre de rezervă, cărora le-am încredințat sectoare de care să răspundă și pe care să le supravegheze.

Dintre cele citeva aspecte prezentate privind folosirea în munca de securitate a cadrelor de rezervă soldate cu rezultate bune, n-aș dori să se înțeleagă că în toate situațiile s-au înregistrat numai aspecte pozitive. În activitatea practică au fost unele cazuri când fie din cauza superficialității unor cadre active, fie din cauza comodității unor cadre de rezervă, rezultatele nu au fost cele dorite. Am avut și cazuri când cadre de rezervă au evitat, invocând diferite motive, să se angreneze în rezolvarea unor sarcini operative. Din asemenea cazuri am înțeles că este necesar să tratăm cu multă atenție individual fiecare caz și să găsim soluții corespunzătoare. Am înțeles de asemenea că avem obligația să cunoaștem situația prezentă a fiecărui rezervist, întrucit după ieșirea din cadrele active în viața și concepțiile unora s-au produs schimbări.

2. Programului de instruire a ofițerilor i s-a asigurat un pronunțat caracter aplicativ, prin antrenarea rezerviștilor în exerciții și aplicații specifice și îndeplinirea unor misiuni reale executate de inspectorat. Totodată, prin expuneri realizate de regulă de cadre cu funcții de conducere, cu experiență în muncă, rezerviștilor li s-au prezentat problemele noi pe care le ridică munca de securitate în etapa actuală, formele și metodele activității dușmănoase folosite de către elementele ostile. În același timp au fost scoase la iveală neajunsurile manifestate în direcția contracarării activității ostile desfășurate de elementele aflate în atenția noastră. Li s-au prezentat de asemenea filme specifice muncii și activității aparatului Ministerului de Interne, în special pe linia spionajului economic, păstrării secretului de stat și altele. La acestea se adaugă pregătirea și instruirea directă făcută de cadrele active în procesul muncii.

În activitatea de instruire a cadrelor de rezervă am urmărit cu regularitate respectarea principiilor și normelor de conspirativitate.

Din munca desfășurată cu rezerviștii am desprins unele concluzii de interes general și anume :

— Activitatea de pregătire a cadrelor de rezervă este o cerință obiectivă, impusă de nevoile muncii, iar pe de altă parte de necesitatea asigurării unui sprijin real, calificat. Folosind metode variate, antrenante, procesul de pregătire contribuie la actualizarea cunoștințelor cadrelor de rezervă, la dezvoltarea interesului pentru îndeplinirea sarcinilor pe linie de securitate.

— Instruirea și activitatea practică desfășurată cu cadrele de rezervă ne-a ajutat să realizăm o cunoaștere mai bună a lor, inclusiv a greutăților pe care le întâmpină, sprijinindu-i, în măsura posibilităților, pentru înlăturarea lor.

Pentru viitor ne-am propus să continuăm activitatea de pregătire a cadrelor de rezervă atât prin convocări cât și în procesul muncii directe. Am în vedere actualizarea unor teme pe linia muncii de securitate, unele probleme specifice pe profilul contrainformațiilor în sectoare economice, supravegherii cetățenilor străini etc. Vom continua, de asemenea, folosirea lor în realizarea diferitelor sarcini specifice de securitate, — combinații, legende, studii, verificări, contactări, cunoașteri, investigații, precum și pentru ținerea legăturii cu rețeaua și instruirea acesteia.

Cu toate rezultatele pozitive obținute, trebuie să arătăm că în munca de instruire și folosire a cadrelor de rezervă continuă să se manifeste și neajunsuri. Astfel, instruirea rezerviștilor pe locuri de muncă și probleme nu s-a ridicat peste tot la nivelul cerințelor, uneori avînd caracter formal.

3. În vederea înlăturării măsurilor cuprinse în materialul Consiliului politic al Ministerului de Interne nr. 0061198/1978 privind pregătirea și folosirea cadrelor de rezervă, am întocmit un plan cu măsuri concrete, adaptat la specificul județului, în care am avut în vedere :

— realizarea unei evidențe stricte a tuturor rezerviștilor de securitate, pe localități urbane din cadrul județului ;

— realizarea unei evidențe a tuturor cadrelor de rezervă angajate în obiective economice, întreprinderi, instituții, în vederea selecționării acelor care corespund folosirii în munca informativă, în acțiunile de securitate și gardă, cât și în alte situații deosebite, așa încît să asigurăm participarea mării majorități a acestora la misiunile ce ne sînt încredințate ;

— întocmirea unui plan de instruire fără scoaterea din producție în cursul anului 1979 a unui mare număr de subofițeri de rezervă ;

— prezentarea unor teme privind dezvoltarea spiritului de vigilență și combativitate față de orice acte antisociale și manifestări ce contravin principiilor societății noastre și sarcinilor ce revin pe această linie cadrelor de rezervă ;

— întâlniri cu cadrele de rezervă cu prilejul unor zile festive și a altor date fixate de conducerea inspectoratului ;

— organizarea unei ședințe împreună cu Centrul militar Timișoara cu prilejul avansării la gradul următor a ofițerilor rezerviști care

au urmat cursul de instruire, fără scoaterea din producție, în anul 1978 și l-au absolvit cu calificativul de bine și foarte bine ;

— analiza, în comun cu factorii de răspundere, a modului cum s-a desfășurat procesul de instruire, educare și folosire în muncă a cadrelor de rezervă, în cursul anului 1978.

De asemenea, ținând seama de nevoile muncii, de multitudinea sarcinilor și misiunilor ce le avem de executat, consider că numărul rezerviștilor folosiți în munca informativ-operativă este încă mic. La aceasta contribuie și unele cadre active care continuă să subaprecieze aportul pe care-l pot aduce rezerviștii din mediul rural, în special acolo unde sînt obiective economice și turistice. Nu există suficientă preocupare pentru cunoașterea situației cadrelor după trecerea în rezervă, a preocupărilor acestora și, de ce să n-o spunem, a sprijinirii celor ce fac solicitări justificate.

Colonel Gheorghe Dănescu

1. În Capitală, în cadrul diverselor unități social-economice activează un mare număr de cadre din rezerva Ministerului de Interne. Acesta constituie se înțelege un potențial deosebit de valoros la dispoziția organelor noastre, motiv pentru care am luat măsuri de selectare în vederea pregătirii și folosirii unora în munca operativă.

Prin selecția efectuată în urma contactării celor în cauză, cu peste o treime s-au stabilit relații de colaborare organizată, fiind eliminați din preocupări cei fără posibilități, bolnavi, necorespunzători datorită profilului moral ori cei care din comoditate ori din alte motive refuză colaborarea cu noi.

Ținând seama de locul actual de muncă al cadrelor din rezervă (pentru cei încadrați) cât și de profilul de muncă în care au lucrat în aparatul de securitate, după stabilirea de comun acord a colaborării organizate, rezerviștii au fost pregătiți individual de lucrătorii care aveau în competență obiectivul sau problema, cât și de șefii ierarhici ai acestora, pînă la nivelul șefului de serviciu, asupra sarcinilor concrete ce revin fiecăruia. Concomitent s-au selectat cadrele din rezervă care vor fi folosite ca rezidenți ori pentru alte activități specifice muncii de securitate. În funcție de profilul de muncă în care și-au desfășurat activitatea în perioada cînd erau ofițeri activi, noilor rezidenți li s-au predat în legătură informatori și colaboratori.

Avînd în vedere interesele operative specifice și posibilitățile serviciilor informative, de la caz la caz, cadre din rezervă au fost mutate ori grupate în unitățile social-economice sau social-culturale în mod conspirativ, cu misiunea de a se asigura apărarea secretului de stat, a temelor de cercetare și a stațiilor pilot, securitatea locurilor vulnerabile, a obiectivelor, precum și prevenirea incendiilor. S-au întreprins de asemenea măsuri (secrete) de încadrare a rezerviștilor în medii și locuri frecventate de cetățeni străini care vin în Capitală.

Măsurile întreprinse pentru valorificarea experienței și posibilităților informative ale cadrelor de securitate în rezervă au dus la obținerea

unor rezultate pozitive pe linia îndeplinirii misiunilor încredințate. Dintre cele mai semnificative situații, citez contribuția citorva: Astfel, „Mișu“ ne-a semnalat sosirea într-un hotel din Capitală a unui arab identificat ca făcând parte dintr-o grupare teroristă, fapt ce a permis neutralizarea lui prin organul de specialitate. De menționat că străinul era deghizat și poseda acte de identitate false. Descoperirea lui subliniază odată în plus spiritul de vigilență al ofițerului în rezervă. Un alt rezervist „Valeriu“ ne-a semnalat despre legăturile neoficiale ale unui cetățean român, șef de laborator într-un institut de cercetări, cu reprezentanții unor firme străine care ne livrează aparatură pentru dotarea unor centre din țară, precum și despre faptul că această aparatură e depășită, având o pronunțată uzură morală, fapt confirmat ulterior. La rîndul său rezervistul „Azuga“ a semnalat că o întreprindere de comerț exterior intenționează să creeze o reprezentanță cu o societate comercială străină falimentară, prevenindu-se încheierea contractului. Semnalările făcute de „Valeriu“ și „Azuga“ evidențiază faptul că respectivii au tratat cu simț de răspundere verificarea acțiunilor încheiate sau în curs de perfectare — coordonate de specialiști din sistemul de comerț exterior — chiar după ce părțile au semnat un contract ori au căzut de acord să-l perfecteze.

Pe aceeași linie, rezervistul „Rădulescu“ ne-a sesizat că într-o uzină de produse chimice se târăgănează omologarea unor etanșări mecanice pentru pompele folosite în medii corozive. Ca urmare, s-a dispus și realizat urgentarea asimilării și omologării etanșării mecanice reușindu-se să se reducă importul cu peste 15.000.000 lei/valută; „Pirea“ — un alt rezervist — a obținut informații potrivit cărora nu se punea în valoare o valoroasă descoperire românească în domeniul apărării, în urma aplicării căreia s-au exclus de la import materiale speciale în valoare de peste 20 milioane dolari; într-un alt caz rezervistul „Pintea“ a sesizat că reprezentanții unei firme occidentale de construcții de mașini refuză să prezinte documentația tehnică deoarece ar fi obligați să scadă prețurile. Pe baza sesizării prin măsuri combinate s-a reușit să se obțină economii în valoare de peste 1 milion franci francezi.

Au fost și alte situații cînd ofițerii în rezervă și-au adus un aport substanțial în rezolvarea unor sarcini de securitate, atît prin dirijarea și folosirea rețelei informative din legătură cit și prin contribuția personală la supravegherea operativă a elementelor ostile sau la introducerea ori exploatarea unor mijloace speciale ale muncii.

2. Concluzia noastră este că aportul unui însemnat număr de ofițeri în rezervă este deosebit de important în special în domeniul folosirii colaboratorilor, a surselor în locuri vulnerabile ori în medii frecventate de cetățenii străini, în prevenirea unor fenomene ori fapte ce pot degenera în infracțiuni care pot aduce pagube economiei naționale, la realizarea unor însemnate economii în valută ca și pentru identificarea și documentarea activității unor persoane care au desfășurat acțiuni ostile statului nostru.

Cu toate rezultatele pozitive obținute în folosirea ofițerilor în rezervă, un număr însemnat nu au fost antrenați cu sarcini pe linia muncii

de securitate, deoarece așa cum am arătat unii au un profil moral necorespunzător, evită să acorde sprijin pentru că atunci când au fost trecuți în rezervă nu s-au manifestat suficientă grijă pentru a fi încadrați în locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor; nici sistemul de recompensare nu a fost folosit întotdeauna corespunzător ca un mijloc de stimulare și atragere; cu alții, de timp îndelungat nu s-a stat de vorbă ori nu au fost solicitați în rezolvarea unor sarcini de securitate. Pe de altă parte, în activitatea unora care s-au angajat să sprijine organele noastre s-au constatat neajunsuri care afectează rezultatele. Este demn de amintit cazul rezidentului „Mureșul“ care fiind folosit pentru conducerea unui număr de 8 surse a prezentat în mod exagerat unele informații, acestea neconfirmându-se la verificare. El a făcut semnalări eronate despre alți oameni din obiectivul în care lucra, la rândul lor foști ofițeri în Ministerul de Interne, nu a ținut o legătură permanentă cu rețeaua din care cauză o informatoare a păstrat unele informații în soba de teracotă de la domiciliu fiind găsite târziu de organele de miliție cu ocazia unei percheziții. De asemenea, unei surse i-a pretins o sumă însemnată pentru a-i facilita încadrarea într-un loc de muncă. După ce i s-a interzis de a mai lucra cu rețeaua, el a considerat că aceasta se datorează ofițerului cu care lucra — împotriva căruia a făcut mai multe reclamații prin care îl acuza de nerespectarea normelor de muncă și abateri de la disciplina profesională. Cazul scoate în evidență necesitatea obiectivă de a se analiza cu simț de răspunde fiecare ofițer în rezervă care urmează a fi folosit pentru rezolvarea unor sarcini de securitate.

Analizele în problemă au relevat și alte neajunsuri: folosirea în munca de securitate a cadrelor de rezervă nu a constituit în unele cazuri un proces organizat și controlat de către cadrele de conducere, din care cauză, timp îndelungat, unele dintre acestea nu au avut rețea în legătură sau au desfășurat o activitate formală cu ea, furnizând informații lipsite de importanță; nu s-a analizat periodic activitatea ofițerilor din rezervă pentru a se interveni în situațiile când se impunea, pentru îmbunătățirea muncii, iar unele analize au fost formale; instruirea, dirijarea și chiar stimularea cadrelor de rezervă, precum și a surselor din legătura acestora s-a făcut în unele cazuri defectuos etc.

3. Ținând seama de ordinele primite, comanda Securității municipiului București a luat măsuri necesare în vederea îmbunătățirii modului de folosire a cadrelor de rezervă în activitatea de securitate. Se continuă cu prioritate munca de educare și instruire individuală a cadrelor de rezervă, cât și cunoașterea situației lor în vederea sprijinirii, în condiții legale, a celor care prezintă solicitări personale justificate, stimulându-i și pe această cale.

Locotenent-colonel Mihail Andre

1. Pornind de la faptul că pe raza noastră de competență există un număr apreciabil de cadre de rezervă, cu experiență și posibilități de a sprijini munca informativă, pe baza ordinelor în vigoare am acordat și

continuăm să acordăm o atenție deosebită valorificării acestui important potențial. În acest scop am inițiat un complex de măsuri care să asigure atragerea cadrelor de rezervă la realizarea sarcinilor ce ne stau în față. Astfel, s-a trecut la identificarea și întocmirea unei evidențe la zi a tuturor rezerviștilor de securitate aflați pe raza noastră de competență; pe baza datelor din evidența Biroului cadre, a specialității, locului de muncă, studiilor, profesiei actuale și cerințelor muncii am procedat la o primă selecție a rezerviștilor, repartizați apoi pe compartimente de muncă.

La rîndul lor șefii de compartimente au trecut la repartizarea rezerviștilor pe ofițeri, ținînd cont de anumite criterii cerute de specificul muncii. În continuare, s-a efectuat cunoașterea prin discuții individuale cu fiecare în parte pentru a se aprecia dacă și cum poate fi folosit. Acolo unde situația a impus, discuțiile individuale au continuat și la nivelul conducerii. În acest fel pe parcursul anilor am reușit să angrenăm în activități organizate aproximativ 70% dintre ofițerii de rezervă, apți a îndeplini sarcini specifice pe linie de securitate. Ceilalți sînt instruiți contrainformativ și folosiți ocazional (ca surse de investigații, posturi fixe, misiuni de securitate și gardă etc.).

Din cei 70% majoritatea sînt folosiți ca rezidenți, avînd în legătură un număr corespunzător de informatori și colaboratori. Procedînd astfel am creat condiții ofițerilor activi să se ocupe mai mult de rezolvarea unor cazuri concrete. În unele situații am predat chiar cîteva obiective turistice, cu întreaga rețea, unor rezerviști cu experiență îndelungată. Subliniez că din analizele efectuate a rezultat că majoritatea rezerviștilor conduse de ofițeri de rezervă dau rezultate, rețeaua fiind îndrumată și educată în bune condițiuni.

2. În baza ord. nr. 0324/1973, anual s-au organizat cu rezerviștii cursuri de informare, fără scoatere din producție, avînd drept scop îmbunătățirea cunoștințelor profesionale ale acestora. Temele prezentate de cadrele active, pe lîngă caracterul lor de noutate au dat și prilejul unei apropieri, creînd un climat propice scopului propus. Mă refer la instruirea în procesul muncii de către ofițerii activi, invitarea la sărbători organizate pe inspectorat, spectacole, întruniri, mese rotunde etc.

3. În acest scop am întocmit un plan de măsuri pe inspectorat, cu sarcini și responsabilități. Am organizat întocmirea unei evidențe la zi, operație care se află în stadiul final. De fapt, ordinul primit nu ne-a găsit nepregătiți și noi nu am făcut altceva decît să continuăm ce începusem cu ani în urmă. Totuși am luat unele măsuri mai ferme de intensificare a acestei activități. Menționez că în curînd va avea loc la nivelul conducerii inspectoratului nostru și a Comitetului de partid, o analiză amănunțită a modului cum sînt pregătite și folosite cadrele de rezervă, stabilind măsurile ce vor mai trebui întreprinse pentru îmbunătățirea continuă a acestei activități.

Grupaj realizat de
colonel Ion VLAICU

Sarcini ce revin organelor și formațiunilor Ministerului de Interne cu privire la asigurarea securității aeroporturilor, aerodromurilor aviației civile, aeronavelor pentru transportul pasagerilor, aeronavelor utilitare și sportive, precum și a pasagerilor acestora

I. Recrudescența terorismului pe plan internațional — fenomen contemporan deosebit de periculos

1. Pe plan internațional, terorismul a cunoscut în ultimii ani o amploare fără precedent avînd ca principal mobil producerea de victime omenesti, mai ales din rîndul unor personalități politice, distrugerii de valori materiale și amplificarea derutei și nesiguranței în rîndul unor largi categorii de persoane.

Ultimele acțiuni teroriste arată că acestea sînt minuțios pregătite și executate de elemente fanatice, înarmate cu mijloace moderne de luptă sau cu mașini infernale. Numai în anul 1978 au fost comise peste 600 acte teroriste, reprezentînd aproape dublu față de anii anteriori.

Caracteristic etapei actuale în activitatea organizațiilor extremist-teroriste este faptul că :

— se constată o deosebită recrudescență împotriva acțiunilor revendicative ale maselor populare (mai ales în Italia și Spania) ;

— organizațiile teroriste din zona Orientului Apropiat și-au propus ca țel distrugerea și lichidarea sediilor birourilor O.E.P. dintr-o serie de state (Anglia, Franța, Liban, Pakistan etc.) ;

— se intensifică tot mai mult legăturile de cooperare dintre diferite organizații și grupări teroriste și chiar tendința înființării unei „Internaționale“ a terorismului sub denumirea de „Uniunea internațională a terorismului“ cu sediul la Zürich — Elveția ;

— apariția de noi organizații care și-au propus să se afirme prin acte violente și să cîștige supremația față de organizațiile mai vechi ;

— unele organizații teroriste, ca de exemplu „Brigăzile roșii“ din Italia, au ținut așa-zise „congrese“ unde au hotărît intensificarea acțiunilor și fixarea obiectivelor viitoare cît și înființarea unor centre de reprezentare pe lîngă alte grupări teroriste.

Pe fondul acestor acțiuni, unele organizații extremist-teroriste, au preconizat în mai multe rînduri acțiuni teroriste pe teritoriul țării

noastre, în care scop au trimis emisari pentru a organiza comandouri. Cu ocazia venirii în R. S. România a unor înalte personalități vizate direct de către teroriști au încercat să organizeze manifestații și acțiuni turbulente cu ajutorul studenților și doctoranzilor aflați la studii în țara noastră.

Referindu-se la terorismul internațional — ca fenomen deosebit de periculos —, în expunerea ținută la 3 august 1978 în fața activului central de partid și de stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta : *Apariția și dezvoltarea terorismului sînt un rezultat și o expresie a crizei și decadenței societății capitaliste, a incapacității statului burghez de a soluționa problemele complexe sociale și naționale care confruntă această orînduire. În ce privește poziția noastră în această problemă, doresc să subliniez că întotdeauna partidul nostru comunist, ca de altfel mișcarea revoluționară în general — în anii ilegalității — au dezaprobat și condamnat actele de teroare sub orice formă s-au manifestat. Noi am făcut și facem o deosebire netă între lupta armată de eliberare și actele de teroare individuală. Noi considerăm că terorismul nu poate constitui o formă a luptei politice, indiferent de problemele care trebuie soluționate într-o țară sau alta, el nu poate decît să complice și, pînă la urmă, să împiedice rezolvarea problemelor.*

Informațiile obținute de organele Ministerului de Interne atestă că R. S. România continuă să fie vizată de grupări și elemente extremiste. La analiza situației, avem în vedere și elemente autohtone care nutresc intenții de deturnare de avioane, luări de ostateci, evaziuni și alte acte ostile, preconizate a fi săvîrșite prin metode și mijloace teroriste.

2. Deturnarea avioanelor, atacarea aeroporturilor și pasagerilor este una din metodele frecvent folosite de organizațiile și grupările extremist-teroriste. În mod deosebit deturnarea de aeronave a luat amploare începînd din anul 1968, cînd cifra deturnărilor a fost de 30 pentru ca un an mai tîrziu, în 1969, să se ridice la 70. Între 1969—1977 au avut loc peste 500 capturări ilicite de avioane, în aceeași perioadă fiind descoperite asupra unor pasageri ce urmau să se îmbarce și confiscate peste 132.000 arme, muniții, explozivi și alte dispozitive de sabotaj.

Din analiza unui număr de 100 deturnări a rezultat că prin acestea au fost lezate interesele companiilor de aviație din 50 de țări și periclitată viața a peste 7.000 pasageri aparținînd unui număr de 83 state.

Datele și informațiile atestă fără îndoială că pentru teroriști, aviația civilă rămîne în continuare o țintă vulnerabilă. Iată cîteva dintre principalele metode pe care le folosesc teroriștii împotriva aviației civile și a aeroporturilor :

a) Deturnarea aeronavei pentru a cîștiga controlul asupra acesteia, prin intermediul ostatecilor sau plantarea de arme și explozivi în avion înainte de decolare. Deturnarea servește de obicei la două scopuri : a-i ajuta pe teroriști să scape după efectuarea atacului ; a le oferi o bază de negocieri cu autoritățile ;

b) Foc efectuat cu arme ușoare împotriva avioanelor aflate fie în zona de parcare, fie în zona de aterizare sau decolare. Se folosesc uneori arme bazuka.

Pentru a se apropia de avion în această situație teroriștii recurg la metode diverse cum ar fi : folosirea unui vehicul ce seamănă cu cele întrebunțate la aeroport ; luarea de ostateci și folosirea lor drept „scut“ de înaintare spre avion ; foc îndreptat dintr-un alt avion care tocmai aterizează sau rulează pe pistă în apropierea avionului țintă etc. ;

c) Foc efectuat cu rachete sol-aer, rachete antitanc teleghidate etc., care constituie un pericol pentru orice avion aflat într-o zonă dreptunghiulară de 12×5 km, a cărei linie de centru este reprezentată de pistă. În unele cazuri teroriștii au folosit rachete și împotriva unor nave aflate în largul mării ;

d) Folosirea unui autovehicul al aeroportului pe care l-au capturat : a unui autobuz care transportă pasagerii la sau de la avion și deținerea lor ca ostateci ; a unui avion, folosind un autobuz asemănător cu cele de pe aeroport, dar încărcat cu exploziv ;

e) Atacarea cu grenade a pasagerilor aflați în locurile de concentrare (vamă, ghișeu intrare etc.) ;

f) Introducerea clandestină de explozivi prevăzuți cu mijloace de întârziere în avioanele de la sol nepăzite (la escalele prelungite sau pe timpul nopții) ;

g) Explozii în aer cu ajutorul unor încărcături inzestrate cu mecanisme de întârziere sau cu alte mecanisme sofisticate ;

h) Atac asupra membrilor echipajului înainte de sosirea lor la aeroport și deținerea acestora ca ostateci până obțin o aeronavă.

II. Sarcini ce revin organelor și formațiunilor Ministerului de Interne pe linia prevenirii deturnărilor de aeronave, asigurării securității aeroporturilor, aerodromurilor și pasagerilor

1. Prevenirea și combaterea acțiunilor teroriste îndreptate împotriva aeronavelor, aeroporturilor și aerodromurilor aviației civile, precum și a pasagerilor, constituie o sarcină prioritară a Ministerului de Interne * care :

a) Răspunde de paza și apărarea aerogărilor de pasageri și de mărfuri, inclusiv a turnurilor de control și dirijare a circulației aeriene, în care scop ia toate măsurile pentru prevenirea și lichidarea acțiunilor te-

* Cadrul organizatoric al acestei sarcini este fundamentat în ordinul Comandantului Suprem al Forțelor Armate ale R. S. România nr. H-003785/11.08.1978, Instrucțiunile nr. M-36/17.08.1978 și ordinul ministrului de interne nr. 001370/10.05.1978. Ordinul Comandantului Suprem nr. H-003785/1978 și Instrucțiunile comune nr. M-36/78 de aplicare a Ordinului stabilesc sarcinile Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale și Departamentului Aviației Civile cu privire la răspunderile ce le revin pe linia asigurării pazei, apărării și securității aeroporturilor, aerodromurilor aviației civile, aeronavelor pentru transportul pasagerilor, aeronavelor utilitare și sportive precum și asigurarea securității pasagerilor.

roriste și a altor fapte de natură a aduce atingere securității statului și ordinii publice.

Obiectivele păzite de efectivele Ministerului de Interne sînt : punctele de acces în turnurile de control și dirijare a circulației aeriene ; punctele de acces și ieșire în și din aerogările de pasageri și mărfuri și în incinta aeroporturilor, controlînd personalul și autovehiculele ce trec prin aceste puncte ; sălile de așteptare pasageri, plecare-sosire, grupare și tranzit ; saloanele oficiale ; restaurantele sau cantinele restaurant ; magaziile de depozitare a mărfurilor pentru primire sau expediere ; locul de încărcare-descărcare bagaje de cală ; platformele, estacadele și porțiunile drumurilor de acces din fața aerogărilor.

b) Asigură — împreună cu Departamentul aviației civile — securitatea aeronavelor de pasageri și mărfuri ale acestuia pe timpul zborului și la escale de scurtă durată.

c) Organizează și răspunde de efectuarea controlului corporal antiterorist și antideturnare, la intrarea și ieșirea din țară a pasagerilor și a bagajelor de mîină și de cală ale acestora, măsuri ce se aplică și pasagerilor aflați în tranzit care intră în aerogară.

d) Execută controlul corporal antiterorist și antideturnare și al bagajelor de mîină și de cală ale pasagerilor care se îmbarcă pe aeronavele românești, pe aeroporturile din străinătate unde autoritățile locale nu asigură aceste măsuri.

e) În cazul zborurilor de importanță deosebită și a situațiilor speciale, împreună cu Ministerul Apărării Naționale execută cercetarea din aer a raioanelor capetelor de pistă, cu ajutorul elicopterelor, la aeroporturile Otopeni, Băneasa, M. Kogălniceanu și Timișoara.

f) Ia măsuri pentru îmbunătățirea și modernizarea cu tehnică adecvată a controlului antiterorist și antideturnare în aerogări, iar în cooperare cu Departamentul aviației civile perfecționează pregătirea antiteroristă a echipajelor care participă la securitatea aeronavelor în zbor.

g) Stabilește, împreună cu Departamentul aviației civile modul de înarmare a echipajelor care efectuează curse interne și externe și reglementează portul armamentului de către echipajele aeronavelor altor țări pe aeroporturile din R. S. România.

h) Răspunde de organizarea și executarea pazei aeronavelor care se află în procesul de fabricație sau reparație în unitățile subordonate Ministerului Construcțiilor de Mașini pînă la predarea lor la beneficiar.

i) Controlează sistematic — prin organele de miliție — modul cum se execută paza aeronavelor utilitare și sportive de către paza obștească, pe timpul cît acestea staționează pe terenurile de lucru și pe cele unde se execută aterizarea forțată și avizează persoanele care au dreptul să se îmbarce și să zboare cu aeronavele utilitare pentru precizarea soleur ce urmează a fi tratate chimic.

Pentru îndeplinirea misiunii de pază și apărare a aerogărilor de pasageri și mărfuri, inclusiv a turnurilor de control și dirijare a circulației aeriene, unitățile și organele Ministerului de Interne procedează astfel :

— permit accesul în incinta aerogării de pasageri și mărfuri persoanelor care prezintă legitimația stabilită pentru intrarea la locul respectiv ;

— permit accesul persoanelor exceptate de controlul antiterorist și antideturnare prevăzute în anexa la H.C.M. nr. 1282/1973 pe intrarea special destinată, numai după ce au prezentat documentele de identitate care dau acest drept ;

— permit accesul personalului muncitor al aeroportului, pe baza documentelor stabilite de Departamentul aviației civile, pe intrările și la locurile unde acestea dau acest drept ;

— execută controlul antiterorist și antideturnare al tuturor persoanelor care intră în aerogări, cu excepția celor prevăzute de H.C.M. nr. 1282/1973 și constă din :

— controlul corporal al persoanelor cu aparatele de detectare a metalelor tip poartă, detectorul portativ și prin palpate în cazul semnalării de obiecte suspecte, când persoana a fost dată în consemn sau are comportarea suspectă ;

— controlul bagajelor de mână și de cală și al altor obiecte ce aparțin persoanelor, cu aparatele de detectare a metalelor cu raze „X” și manual prin deschidere, când există suspiciuni ;

— legitimarea și identificarea persoanelor suspecte, a celor care vor să intre sau își fac apariția în apropierea aerogărilor ;

— supraveghează toate persoanele, în special pe cele date în consemn, pe timpul cât se află în aerogară ;

— execută controlul antiterorist și antideturnare la intrarea în aerogară a pasagerilor aflați în tranzit ;

— armamentul, muniția și obiectele periculoase, declarate de călători care sînt autorizați să le poarte sînt ridicate la controlul antiterorist și antideturnare de cadrele Ministerului de Interne și se predau organului vamal în prezența posesorului. Acestea se introduc în bagajele de cală sau se etichetează separat, cele transportate se predau posesorilor la ieșirea din aerogări ; persoanele asupra cărora se descoperă că posedă clandestin, fără a declara, armament, muniții, materiale explozive, substanțe chimice, narcotice și alte obiecte ce pot fi folosite pentru comiterea de acțiuni teroriste se rețin pentru cercetarea pînă la clarificarea situației ;

— execută controlul aeronavelor TAROM care efectuează zbor tehnic și de școală înainte de decolare, permițîndu-se îmbarcarea numai persoanelor care au fost autorizate pentru zbor și fac parte din echipaj, personal tehnic, instructori și elevi, dacă au fost trecuți în planul de zbor și în ordinul de misiune.

2. Concepția de luptă antiteroristă prevăzută de ordinul ministrului de interne nr. 001370/78 are în vedere luarea cu anticipație a tuturor măsurilor informativ-operative pentru prevenirea oricărui act terorist. Prevenirea constă în totalitatea măsurilor informativ-operative de pază și apărare a persoanelor și obiectivelor vizate de teroriști, precum și a aeronavelor românești în zbor și la escalele de scurtă durată, controlul antiterorist, antideturnare și tehnic de securitate.

Măsurile de prevenire se execută sistematic, neîntrerupt și în mod activ, prin mijloace și forme variate.

Măsuri informativ-operative.

Rețeaua informativă constituie principalul mijloc al muncii de securitate și poate furniza date și informații despre intențiile și preocupările unor elemente suspecte de acțiuni teroriste. *Rețeaua informativă de profil* trebuie să îndeplinească anumite condiții, printre care : să dispună de calități și posibilități informative, să discearnă și să informeze despre orice act preparatoriu pe linie de terorism, despre apariția unor persoane suspecte în mediul și anturajul personalului ce execută misiuni pe aeroporturi (personal navigant, tehnic și de deservire etc.) ; să informeze cu competență despre deficiențele în aplicarea instrucțiunilor ce reglementează activitatea pe aeroporturi.

Măsurile informativ-operative trebuie să aibă ca obiectiv și identificarea și scoaterea din aeroporturi a persoanelor suspecte de evaziune, cu antecedente, manifestări și comportări necorespunzătoare.

La încadrarea informativă a punctelor vulnerabile de pe aeroport trebuie avute în vedere : agențiile, turnul de control și dirijare a circulației aeriene, vama, oficiile de schimb valutar, magaziile de mărfuri, dispecheratele, restaurantele și cantinele-restaurant, atelierele de reparații și hangarele, aerocluburile, aerobazele.

Totodată este necesară organizarea de rezidențe care la unele aeroporturi pot fi conduse de subofițeri din cadrul compartimentelor ce asigură controlul antiterorist și antideturnare.

Măsuri de pază și apărare.

Măsurile de pază și apărare sînt prevăzute în „*Planul de pază și apărare al aeroportului (aerobazei, aeroclubului)*“, întocmit de comandantul unității sau subunității de pază de la Ministerul Apărării Naționale împreună cu organul Ministerului de Interne pe obiectiv și comandantul subunității de artilerie (mitraliere) antiaeriană dislocată pe aeroport.

Comandantul forțelor Ministerului de Interne din aerogară se numește dintre ofițerii sau subofițerii din Ministerul de Interne participanți la misiunea de prevenire și combatere a terorismului la aeroporturi. În funcție de situație, comandant al acestor forțe poate fi (numit de inspectorul-șef) subofițerul comandant al punctului de control antiterorism și antideturnare.

Comandantul forțelor de pază și apărare din aerogară are următoarele atribuții : să cunoască în orice moment situația operativă, planul de zbor și activitățile din aerogară, în funcție de care execută manevra de forțe și mijloace pentru asigurarea controlului antiterorist și antideturnare pe fluxul de sosiri și plecări ; să stabilească măsurile de protecție a posturilor de pază și apărare de la turnurile de control și dirijare a circulației aeriene ; să instruiască pe locul de serviciu și să execute exerciții practice de intervenție în diferite situații cu forțele proprii din

interiorul aerogării ; să conducă acțiunea forțelor din subordine pentru asigurarea securității, ordinii și liniștii publice în aerogări și să ia măsuri de prevenire, neutralizare și lichidare a acțiunilor teroriste, pe variante posibile. De exemplu : atac asupra aerogării pe diferite direcții ; atac terorist asupra pasagerilor ce se deplasează de la aerogară spre aeronavă pe platforma de îmbarcare-debarcare sau invers ; atac terorist în interiorul aerogării cu luare de ostatici ; explozie în interiorul aerogării (incendii, dărîmături, morți, răniți) ; explozie în interiorul aeronavei aflată pe platforma de îmbarcare-debarcare etc. ; alte acțiuni posibile și specifice aeroporturilor.

În funcție de cele de mai sus, se prevăd măsuri ca : alarmarea personalului de serviciu din aerogară ; raportarea situației la unitatea centrală de profil sau la inspectoratul județean al Ministerului de Interne ; organizarea și conducerea acțiunilor de luptă pentru capturarea sau nimicirea teroriștilor pînă la sosirea forțelor de intervenție etc.

În situații deosebite, la apărarea aeroporturilor, în afara forțelor ce se găsesc dislocate permanent pe acestea, mai participă și subunități de intervenție (tancuri, infanterie, vînători de munte, artilerie antiaeriană, geniu, securitate, gărzi patriotice etc.) stabilite de comun acord de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Statul Major al gărzilor patriotice de la C.C. al P.C.R. Conducerea tuturor acestor forțe se realizează de către comandantul unității militare, stabilit de Ministerul Apărării Naționale, în baza „Planului unic de pază, apărare și intervenție“, întocmit împreună cu comandantul aeroportului.

Controlul antiterorist și antideturnare.

Se execută : în aerogări, la punctul de comandă camera de luat vederi (acolo unde există), cu ofițeri pe schimburi ; la intrarea în aerogări, cu subofițeri pe schimburi ; la turnurile de control și dirijare a circulației aeriene cu militari în termen pe schimburi.

Controlul antiterorist și antideturnare asigură ; identificarea persoanelor suspecte care încearcă să pătrundă (sau chiar pătrund) în aerogară pe căi legale, fie însoțind persoane ce vor călători cu bilete, fie sub pretextul că așteaptă persoane ce urmează să sosească ; împiedicarea pătrunderii prin forță în aerogară a elementelor teroriste fie înarmate cu armament ușor, fie folosind mijloace explozive artizanale ; prevenirea declanșării de atacuri, în sălile de tranzit sau așteptare ale aerogării și luarea de ostateci a unor persoane cu care reușesc să ajungă pe pistă și să forțeze echipajul avionului să decoleze.

Potrivit ordinelor în vigoare, inspectorii șefi, șefii securităților și milițiilor județene au obligația să execute un control permanent asupra modului cum se îndeplinesc măsurile la aeroporturile și aerodromurile aviației civile și să asigure pregătirea întregului personal din subordine pentru a fi în măsură să prevină orice încercare de a întreprinde asemenea acțiuni.

Colonel Ștefan BLAGA
Colonel Anghel DRĂGAN
Colonel Stoican PISTOL
Maior Ioan POTECA

Cu referire la activitatea de prevenire a unor acțiuni ostile în rîndul tineretului studios

Alături de celelalte categorii de tineri, tineretul studios (elevi și studenți) este angajat plener în efortul general al întregii societăți, avînd o atitudine înaintată față de muncă și o comportare coresponsabilă pe plan etic și cetățenesc. Munca instructiv-educativă desfășurată și în rîndul tineretului studios a condus la diminuarea cauzelor și pericolozitatea a unor fapte antisociale, săvîrșite de către unele elemente din rîndul acestei categorii de persoane. Cu toate acestea pe raza de competență a I.M.B. există încă tineri predispuși să încalce normele de conviețuire socială și să devină autori ai unor infracțiuni. Astfel, deși în 1978 nu ne-am confruntat în rîndul tineretului studios cu fapte penale, au existat totuși situații — e drept, izolate — care se plasează în vecinătatea penalului. Spre exemplu au fost depistate cîteva cazuri de studenți care au comentat negativ politica partidului și statului, realitățile social-politice din țara noastră. De asemenea au fost identificați unii tineri, elevi și studenți, care audiau emisiunile posturilor de radio occidentale (în special acelea ale postului de radio „Europa liberă”), au intrat în posesia unor materiale cu conținut idealist sau mistic și ca urmare s-au dedat la aprecieri denaturate în legătură cu conținutul și finalitatea unor documente și hotărîri de partid.

Un fenomen necorespunzător ce se manifestă și în rîndul unor tineri elevi și studenți din Capitală este acela al intenției de a pleca definitiv din țară. În acest sens este de reținut faptul că a sporit numărul cererilor de căsătorie cu cetățeni străini și al solicitărilor de plecare definitivă din țară. Pe acest plan se observă o accentuare a „recepționării” de către unii tineri a unor influențe negative, concretizate în special în adoptarea unei poziții de nemulțumire și chiar de amenințare, pentru a impune soluționarea favorabilă a cererilor lor.

Nu putem trece cu vederea existența la un număr însemnat de tineri a concepțiilor mistico-religioase, fenomen cu tendințe evidente de proliferare, avînd ca punct de pornire nu numai faptul că cei mai mulți dintre tinerii în cauză provin din familii cu asemenea convingeri, ci mai ales, influențele exterioare familiei, brodate pe o insuficiență experiențială de viață și lipsă de discernămint politic, într-un cuvînt pe o slabă educație. Aici ar trebui inclusă și tendința de creștere a numărului de vizitatori tineri la bibliotecile străine și ambasaderele aflate în Capitală, fapt generat și de situația că mulți dintre acești vizitatori sînt cunoscători de limbi străine sau sînt în curs de perfecționare în această direcție. Se înțelege că prin frecventarea acestor medii ti-

nerii vin în contact cu cărți, ziare și publicații periodice, filme, diapozitive etc. în care se fac aprecieri denaturate cu privire la realitățile din țara noastră, în paralel cu apologia modului de viață occidental.

Odată cu lărgirea considerabilă a relațiilor și contactelor țării noastre cu tot mai multe state a crescut continuu și numărul de cetățeni străini aflați la studii, în vizită etc., în Capitală. Acest fapt, în esență pozitiv poate avea de la caz la caz unele repercusiuni negative, mai ales asupra tineretului, în probleme cum sînt: concepția despre lume și viață, atitudinea față de muncă și în societate, avînd ca rezultat direct manifestări de neconformism, atitudine de protest etc.

Referitor la tinerii străini aflați la studii în București reținem unele acțiuni de nemulțumire referitoare la structura procesului de învățămînt, condițiile de cazare, conflicte cu tinerii români, anumite durități și violențe în rezolvarea unor probleme personale precum și cultivarea și întreținerea anumitor stări de spirit negative nu numai în rîndul conaționaliilor ci și al studenților autohtoni. Reamintim în același sens faptul că nu în puține împrejurări tinerii străini aflați la studii în Capitală se fac ecoul unor frămîntări și evenimente politice care au loc în țările de origine, ocazii în care inițiază și organizează, cu sau fără aprobarea forurilor în drept, așa-zise „acțiuni de solidaritate” care necunoscute și necontrolate din timp de organele noastre, pot aduce prejudicii grave cu implicații de natură să afecteze relațiile dintre țara noastră și alte țări.

Avînd în vedere particularitățile muncii informativ-operative în pro-

blema învățămînt, ne-am axat activitatea pe **obținerea unor informații de primă sesizare** referitoare la persoane ce inițiază sau pregătesc fapte de natură să afecteze securitatea statului și la fenomene ori împrejurări ce ar putea facilita producerea unor situații necorespunzătoare în obiectivele respective.

Pentru cunoașterea în detaliu și stăpînirea în bune condițiuni a situației operative din instituțiile de învățămînt superior din Capitală, cu **prilejul analizelor efectuate pe anul 1978 s-au stabilit categoriile de persoane, locurile și mediile care se impunea să se afle prioritar în atenția noastră.**

Pornind de la premisa că prevenirea are un profund caracter educativ, s-a avut permanent în atenție eficiența și finalitatea socială a unor măsuri preventive cum sînt: avertizarea, influențarea pozitivă etc.

În mod constant s-a avut în vedere **cunoașterea pînă la detaliu a preocupărilor, anturajului și convingerilor politice ale persoanelor cu antecedente politice sau penale**, în scopul preîntîmpinării vehiculării în procesul de învățămînt a unor idei sau concepții dăunătoare. În acest scop **întregul potențial informativ a fost reinstruit și orientat în direcția semnălării cu operativitate a tuturor situațiilor privind inițierea sau pregătirea unor acțiuni pe fondul stării de spirit negative existente la un moment dat**, insistîndu-se pe necesitatea extinderii posibilităților informaționale ale rețelei și pe obligativitatea intervenției directe în anumite situații care nu mai suportă aminare.

Pentru o mai bună cunoaștere a activității și intențiilor ostile ale studenților străini aflați la studii în

municipiul București, s-au creat un număr însemnat de surse, atât din rîndul acestora, cît și din rîndul cadrelor didactice și studenților români. Cu sprijinul surselor noastre de informare, al legăturilor oficiale și al persoanelor de încredere din instituțiile de învățămînt superior, am reușit să prevenim producerea unor fenomene și fapte necorespunzătoare în rîndul acestora.

Totodată, prin factorii de conducere ai instituțiilor de învățămînt și A.S.C. s-au prelucrat pe facultăți, cu studenții și doctoranzii străini aflați la studii în Capitală regulamentele de cămin, normele de conduită universitară și din legislația în vigoare.

Pentru prevenirea unor acțiuni turbulente și extinderii unor nemulțumiri în rîndul studenților și doctoranzilor străini s-au mobilizat atît factorii educaționali cît și legăturile oficiale, reușindu-se să se cunoască și să se anihileze la timp unele încercări de a se trece la acte de dezordine, elemente potențial periculoase fiind avertizate prin conducerea institutelor, informîndu-se despre aceasta și organele de partid.

În perimetrul aceluiași preocupări vizînd eficiența muncii de prevenire se înscrie și **conlucrarea cu factorii competenți din cadrul Centrului Universitar de partid și A.S.C. pe linia prelucrării contrainformative a tineretului studios și a cadrelor didactice**, întrucît rezultă că o parte din studenții semnalăți cu manifestări negative ajung în această situație și ca urmare a necunoașterii actelor normative.

Un obiectiv important, pe care l-am avut în atenție în scopul pres-

tării unei eficiente munci de prevenire, a fost și **stabilirea cauzelor fenomenelor negative și ale unor fapte necorespunzătoare în rîndul tineretului studios în contextul lor obiectiv-subiectiv**. În această privință rezumăm următoarele :

— proveniența unor tineri din familii desmembrate ;

— inocularea prin contact direct sau indirect cu străinii a unor concepții, idei filozofice ori a unor convingeri mistice ; ultimile mai mult decît primele își pot avea originea și în familie ;

— insuficiența cunoaștere a prevederilor unor acte normative ;

— preluarea unor influențe nocive de la anturaje necorespunzătoare sau prin contactul direct cu persoane cunoscute cu nemulțumiri.

La aceste cauze se adaugă adesea vîrsta, ușurința în comiterea volitivă a unor acte, înclinația spre aventură, nonconformism, neînțelegerea exactă a unor fenomene.

Întrucît munca de prevenire efectuată în acest domeniu — ca și în alte domenii de altfel — are un caracter complex, implicînd nu numai activitatea noastră ci și a altor organe și factori cum ar fi : școala, facultatea, organizațiile de tineret, familia etc. în activitatea noastră viitoare ne propunem să conlucrăm mai activ cu acestea, munca de influențare exercitată asupra tineretului studios să fie mai de profunzime iar activitatea de popularizare a legilor să aibă un caracter permanent și să se integreze mai organic în procesul de învățămînt. Apreciem

că pe acest din urmă plan există multe disponibilități în special legate de popularizarea prin intermediul radioului, televiziunii, teatrului etc. a învățămintelor ce le oferă unele cazuri.

Maior Marian URECHE

Maior Gheorghe POPESCU

Apărarea tinerilor de anumite influențe nocive, închiderea căilor prin care elemente rău voitoare ar putea să-i atragă la acțiuni antisociale, ajutorarea la timp a celor predispuși la asemenea fapte, reprezintă nu numai o importantă cerință a muncii profesionale ci mai presus de orice o îndatorire patriotică cetățenească de mare însemnătate a fiecărui lucrător al Ministerului de Interne. Traducerea în viață a obiectivelor muncii de prevenire în rândul tineretului impune în primul rând o continuă activitate educativă pornind de la adevărul verificat de practica vieții că nu este suficient să-l oprești pe tânăr să greșescă, ci esențial este să-l ajuți să înțeleagă ce are de făcut, să discearnă binele de rău, dreptatea de nedreptate, necesitatea de a avea o conduită corectă, de a fi util societății. Acest lucru trebuie să fie realizat simultan cu acțiunea hotărâtă de lichidare a cauzelor care fac posibilă producerea unor fapte reprobabile și asanarea mediilor viciate care îi pot influența pe tinerii mai puțin pregătiți politico-ideologic, cu un caracter mai slab. Toate acestea impun o strânsă cooperare între toți factorii educaționali, fapt realizat în bună măsură în județul nostru, sub directa îndrumare și cu sprijinul Comitetului județean de partid Dolj. Un accent deosebit în activitatea desfășurată pe această linie a fost pus pe pregătirea contra-informativă și antiinfracțională a cadrelor didactice, studenților și elevilor din toate instituțiile de învățămînt din județ. Paralel, ne-am preocupat de creșterea cantitativă și calitativă a rețelei informative din problemă, în vederea acoperirii tuturor locurilor și mediilor frecventate de tineri, pentru asigurarea unei mai bune cunoașteri și stăpîniri a situației operative. În acest scop, în funcție de situația operativă, rețeaua a fost completată cu surse din rîndul cadrelor didactice, studenților și elevilor, iar în cazuri concrete și din rîndul altor categorii de persoane cu care vine în contact tineretul studios. Totodată, am militat pentru îmbunătățirea muncii de instruire și dirijare a surselor, ținînd seama de faptul că în centrul nostru universitar se află la studii un număr însemnat de cetățeni străini, elementele ostile din rîndul acestora putînd exercita influență negativă asupra tinerilor români.

Îmbinînd mai bine activitatea specifică de securitate cu cea educativ-formativă realizată de factorii educaționali am reușit să cunoaștem din timp anumite tendințe și manifestări străine concepției de muncă și viață a tineretului nostru și să luăm măsuri adecvate, care au

după la prevenirea comiterii de infracțiuni sau alte fapte antisociale. De exemplu, la centrul universitar Craiova, un student cunoscut în rîndul colegilor cu preocupări literare, autor al unor așa-zise lucrări de sertar, a fost semnalat ca un fervent ascultător al emisiunilor postului de radio „Europa liberă“, „pasiune“ ce l-a sustras tot mai mult de la activitățile de învățămînt, devenind refractar la normele de disciplină universitară care i se păreau a fi „o limitare abuzivă a drepturilor cetățenești“. Făcîndu-se ecoul așa-ziselor noutăți în domeniul creației literare, transmise de postul de radio respectiv, a început să vehiculeze în rîndul colegilor săi de facultate afirmații care contraveneau flagrant politicii statului nostru. De asemenea și-a procurat o mașină de scris și a trecut la redactarea unei foi volante, pe care a difuzat-o în rîndul unor colegi, reușind să atragă, într-un așa-zis cenaclu, încă nouă tineri pasionați de literatură. Cîțiva dintre aceștia au început treptat să-și aplice urechea la ideile „novatoare“ ale colegului lor. Cu timpul au ajuns să asculte în colectiv emisiunile postului de radio amintit și să devină colportorii știrilor ce denigrău politica partidului și statului nostru în rîndul altor studenți. Prin măsurile informativ-operative au fost identificați toți membrii „cenaclului“, stabilindu-se că respectivii aveau o comportare necorespunzătoare în facultate și în societate, iar influența emisiunilor postului de radio „Europa liberă“ se oglindea cu suficientă claritate, în așa-zisele lor creații literare. Pentru a se curma aceste preocupări care puteau degenera și căpăta un pericol social deosebit s-a intervenit prompt în cooperare cu conducerea universității și a Asociației studenților comuniști, fiind totodată întreprinse măsuri concrete pentru a se elimina în viitor posibilitatea apariției oricăror manifestări de acest gen, între altele printr-o organizare mai bună și mai eficientă a activităților politico-educative cu studenții.

Într-un caz similar, un elev al unui liceu de cultură generală își dedica o mare parte din timpul liber audierii posturilor de radio străine și contactării unor turiști sau tineri străini aflați la studii în centrul nostru universitar. Locuind singur într-o cameră pe care părinții i-o pusese la dispoziție, el a atras în anturajul său încă trei elevi ai aceluiași liceu, constituind un anturaj ce își propusese ca scop final trecerea frauduloasă a frontierei. Sub masca unor ceaiuri dansante, grupul de tineri începuse să organizeze cu regularitate întîlniri care prilejuiau nu un schimb sincer de opinii, de împărtășire a unor idealuri serioase de viață, ci comentarea denaturată, tendențioasă și defavorabilă a realităților noastre sociale. Evident, aceste idei ce li se inoculau prin interme-

diul emisiunilor postului de radio „Europa liberă“ și în cadrul întîlnirilor și discuțiilor avute cu unii cetățeni străini, i-a determinat nu numai să conceapă planul fugii din țară, ci chiar să treacă la acte preparatorii în vederea punerii lui în aplicare. De aici pînă la actul infracțional nu mai era decît un pas, care însă nu a fost făcut deoarece am intervenit cu măsuri de influențare pozitivă a celor patru tineri și cu propuneri de intensificare a activităților educative cu toți elevii. Între altele s-a stat de vorbă cu părinții elevilor în cauză, explicîndu-li-se gravitatea greșelii în care erau pe punctul să cadă copiii lor și care a fost partea lor de vină pentru cele întîmplate. Discuții privind răspunderea familiei pentru educarea tinerei generații au fost purtate și de către profesorii diriginți cu părinții celorlalți elevi, cerîndu-li-se să dovedească mai multă preocupare, alături de ceilalți factori educaționali, pentru modul în care-și organizează și își petrec timpul liber copiii lor, pentru a cunoaște anturajele pe care le frecventează, preocupările pe care le au.

Un alt exemplu concludent îl constituie cel al unui student, venit prin transfer la Craiova de la un alt centru universitar, care a fost semnalat că încearcă să constituie o grupare „secretă“ ce-și propunea citirea și comentarea literaturii interzise. Pentru realizarea acestui scop, el procurase o asemenea lucrare pe care a încercat să o difuzeze în rîndul unor colegi de grupă. Totodată a încercat să le prezinte, înregistrate pe bandă de magnetofon, comentarii elogioase asupra autorului, făcute de postul de radio „Europa liberă“. Și în acest caz, în urma măsurilor întreprinse activitatea respectivului a fost curmată demonstrîndu-i-se nețemeinicia ideilor emise de autorul în cauză.

Dacă în cele trei exemple pe care le-am prezentat pe scurt acțiunile de prevenire și-au atins scopul, acest lucru s-a datorat exclusiv faptului că situațiile respective au fost cunoscute în faze incipiente, iar măsurile au fost luate cu operativitate. Într-un alt caz însă, datorită necunoașterii stărilor de fapte, nu s-a putut interveni oportun, iar infracțiunea s-a consumat, împotriva vinovatului trebuind să se ia, fără altă alternativă, măsuri de natură penală. Cu această ocazie analizîndu-ne critic activitatea, am desprins concluziile ce se impuneau, fapt care ne-a întărit hotărîrea de a munci mai bine pentru a cunoaște îndeaproape preocupările tinerilor predispuși la săvîrșirea de fapte antisociale, situați în locuri și medii ce favorizează producerea infracțiunilor și de a acționa cu operativitate înainte de a nu fi prea tîrziu.

Locotenent-colonel Nicolae PREDOIAȘ

Cazuri finalizate pe linia infrafracțiunilor de frontieră

Elemente cu intenții de a pleca ilegal din țară afluesc spre județul Caraș-Severin, care ocupă peste 180 km frontieră, pe uscat și pe apă, cu zone foarte frământate și cu obiective economice importante, ca minele Anina, Oravița, Moldova-Nouă, Ciclova și Sasca, șantierul termocentralei de 90 MW din Anina ș.a., toate aflate în zona de frontieră.

Intrucît numărul celor care vin în județul nostru cu intenții de a trece fraudulos frontiera, individual sau în grup, pe ascuns sau prin forță, încercînd să folosească armament sau diferite mijloace de transport se menține ridicat, activitatea organelor noastre a fost organizată în raport de situația operativă, accentul principal punîndu-se pe prevenire.

Ca măsuri mai importante : s-a consolidat și completat rețeaua informativă din locuri, medii și căi de acces spre frontieră ; s-au organizat ședințe cu factori de răspundere din zona de frontieră sub conducerea nemijlocită a organului județean al P.C.R. ; s-au purtat discuții individuale sau în grup cu posesorii permiselor de mic trafic. Ca urmare au fost atenționate peste 200 de persoane despre care dețineam informații că pregătesc trecerea ilegală peste frontieră, 21 au fost puse în dezbatere publică, 33 avertizate, 275 prinse în tentativă de trecere ilegală a frontierei, dintre care 17 călăuze de la care s-au confiscat peste un milion lei în numerar, casetofone, valută și bijuterii care au fost depuse în contul statului. Cei prinși în tentativă au fost amendați pe linie de miliție, iar cei ce comiseseră și alte infrafracțiuni au fost trimiși în judecată.

Redăm mai jos cîteva cazuri finalizate începînd din primăvara anului 1978 :

Danicisko Gheorghe, fără ocupație, element recidivist, fost condamnat în mai multe rînduri pentru tentativă de trecere frauduloasă și pentru furturi a polarizat în jurul său patru elemente aventuriere, predispuse la comiterea de furturi și alte fapte antisociale.

Pentru a ajunge în Occident grupul hotărîse să procedeze astfel : să sustragă două arme militare și două de vînătoare de la cantoanele silvice Buhui și Mărghitaș, pe care intenționau să le folosească la trecerea frontierei în forță în cazul cînd ar fi fost surprinși de organele grănicerești sau de miliție. În cazul cînd această variantă nu le-ar fi reușit, hotărîseră să se deplaseze la București pentru a „demonstra“ în fața Ambasadei S.U.A., avînd în intenție să declare greva foamei și să rămînă acolo pînă ar fi primit documente de expatriere.

Întrucît din faza de urmărire s-a stabilit că aceste elemente au comis și unele furturi (motociclete, casetofone și altele) și pentru prevenirea sustragerii armamentului de la cele două cantoane s-a hotărît și s-a realizat reținerea prin organul de miliție. În timpul cercetărilor s-au confirmat în întregime materialele obținute de organele noastre, respectivii fiind trimiși în justiție.

Avînd în atenție elementele fără ocupație, am fost informați că la numitul Muia Gelu din Reșița, născut în 1954, a apărut Moraru Ion, născut în 1953, Alexandrescu Ion, născut în 1950 și Pleșcanu Costică, născut în 1950. Încadrîndu-i informativ s-a stabilit că Muia Gelu i-a cunoscut pe cei de mai sus pe litoral, unde au hotărît să vină la Reșița, să sustragă o basculă de mare tonaj cu care să treacă în forță frontiera pe la P.C.T.F. Naidăș pentru a ajunge în Occident. Sus-numiții intenționau să ia cu ei și două canistre cu benzină pe care să le arunce în P.C.T.F. Naidăș și să le dea foc pentru a creea panică și a putea forța trecerea. Din verificări a mai rezultat că Alexandrescu Ion era urmărit de miliția Constanța ca autor al unei spargerii.

S-a hotărît prevenirea punerii în aplicare a planului de trecere în forță peste frontieră prin reținerea și cercetarea lor pe linie de miliție.

Întrucît în faza cercetărilor s-au confirmat intențiile celor urmăriți, în final s-a procedat astfel : Alexandrescu Ion a fost predat organelor de miliție Constanța ; Pleșcanu Costică a fost predat organelor de miliție Vaslui ; Moraru Ion a fost predat organelor de miliție Mehedinți ; Muia Gelu a fost amendat cu 1000 lei, cazul lui fiind pus în dezbateră publică.

Un alt caz : colaboratorul „Tomescu“ ne-a semnalat în ianuarie 1978 că numitul Circu Ștefia, angajat la Întreprinderea minieră Moldova Nouă se ocupă cu trecerea ilegală peste frontieră a unor persoane, realizînd venituri mari. Încadrat informativ cu sursele „Tomescu“ și „Roman“, s-a confirmat că C.S. are asemenea preocupări. Prin sursa „S“ s-a stabilit că cel urmărit întreține legături cu o persoană din București, care îi cerea codificat sprijin în trecerea peste frontieră a unui grup de 6 persoane.

În baza datelor obținute cu sprijinul organelor centrale s-a reușit identificarea celor 6 elemente din București în persoana numiților Oprea

Emil, Becali Ion, Mateevici Constantin, Nițescu Ilie, Nițescu Constantin și Dobrescu Georgeta. Întrucît s-a confirmat că respectivii pregăteau plecarea ilegală din țară s-a trecut la avertizarea lor. Din urmărirea informativă ulterioară a rezultat însă că respectivii nu au renunțat la ideea plecării ilegale din țară, solicitînd în continuare călăuza din Moldova Nouă să-i sprijine în trecerea ilegală a frontierei. Luat în cercetare Circu Ștefia a recunoscut că a mai trecut două grupuri ilegal peste frontieră, de la care încasase suma de 50.000 lei și că un oarecare Oprea Emil din București, împreună cu 5 persoane, insistă să fie sprijiniți pentru a-i trece ilegal peste frontieră. În timpul cercetărilor a cerut clemență din partea organelor noastre, angajîndu-se să demaște toate persoanele care i-ar mai cere sprijin în trecerea ilegală peste frontieră. Cu sprijinul lui s-a organizat prinderea în flagrant a celor 6 elemente, de la care s-au confiscat 40.000 lei, 1620 dolari, 320.000 lire italiene, 100 guldeni olandezi, 100 franci francezi, 300 mărci vest-germane și o bancnotă de 100 franci elvețieni. După reținerea lor s-a stabilit că unii din grup sînt dați în urmărire pe țară de organele I.G.M., fapt pentru care au fost transferați la București pentru continuarea cercetărilor.

Din urmărirea elementelor ce pregătesc trecerea ilegală peste frontieră s-a mai stabilit că încep să caute sprijin în rîndul locuitorilor din zonă și al celor care au făcut armata în zona de frontieră, pe care încearcă să-i corupă cu sume mari de bani. Astfel, în luna octombrie 1978 numitul Moza Gheorghe, șofer la Întreprinderea de transporturi Moldova Nouă, a fost semnalat că a intrat în legătură cu patru indivizi din orașul Timișoara, cărora le-a promis că îi va sprijini în trecerea frauduloasă a frontierei în schimbul sumei de 160.000 lei și a unui casetofon. Prin filaj s-a stabilit că la 11.X.1978 M.G. s-a întîlnit cu cei patru în orașul Oravița, i-a luat pe doi în mașina sa iar ceilalți doi au rămas în Oravița. După ce a ieșit din oraș, mai înainte de a ajunge la punctul de control grăniceresc, i-a introdus pe cei doi în portbagajul mașinii. Fiind cunoscut de grăniceri nu i s-a mai controlat mașina. După ce a trecut punctul grăniceresc i-a scos din portbagaj și i-a dus în orașul Moldova Nouă, lăsîndu-i la un restaurant din oraș, apoi s-a reîntors după ceilalți doi cu care a procedat la fel. Toți cinci au fost reținuți însă la P.C.T.F., confiscîndu-se cu acest prilej suma de 160.000 lei și un casetofon. Întrucît s-a confirmat tentativa respectivilor de a pleca ilegal din țară, s-a început urmărirea penală, cei patru din Timișoara fiind predați pentru continuarea cercetărilor iar Moza Gheorghe fiind amendat și pus în dezbaterea publică.

În toate cazurile semnalate cu intenții de evaziune, organele noastre au urmărit să stabilească dacă cei în cauză au preocupări de natură subversivă. Din munca informativă, cît și în timpul cercetărilor au re-

zultat următoarele cauze mai principale care determină pe unii să plece ilegal din țară :

— instigarea de către posturile de radio capitaliste, în special de „Europa liberă“ ;

— instigarea de către unii turiști și vizitatori ;

— invocarea unor nemulțumiri personale ;

— dorința de aventură (din partea unor tineri mai ales) ;

— teama și dezorientarea unor tineri ce rămân corigenți, repetenți sau nu reușesc la examene de admitere ;

— instigarea făcută de unele elemente care au ajuns în Occident.

În ce privește categoriile de persoane, s-a constatat că mai frecvente sînt următoarele :

— elemente fost condamnate pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei sau pentru alte infracțiuni de drept comun ;

— elemente fără ocupație, în general cu o pregătire medie ;

— persoane care au capacitate de discernămint diminuată ;

— infractori de drept comun, care încearcă să scape de pedeapsă ;

— elemente provenind din familii dezorganizate.

În baza analizei efectuate în problemă, cît și a unor studii efectuate cu ajutorul Direcției I, s-a ajuns la concluzia că în viitor este necesar a se insista pe următoarele măsuri :

— dezvoltarea procesului de cunoaștere, deoarece în unele situații au rezultat neajunsuri din acest punct de vedere ;

— clarificarea mai operativă a semnalărilor ce se dețin din care rezultă că unii cetățeni străini se ocupă cu scoaterea din țară a unor persoane cu pașapoarte false în schimbul unor sume de bani ;

— realizarea unei mai bune cooperări cu serviciul circulație și compartimentul transporturi din cadrul miliției, pentru că, de regulă, făptuitorii călătoresc pînă într-un anumit punct cu mijloace de transport ;

— executarea unor studii amănunțite asupra direcțiilor probabile de mișcare a infractorilor și punerea la dispoziția organelor de grăniceri de date care să-i ajute la realizarea unui dispozitiv de pază mai eficient ;

— o mai strînsă cooperare cu organele de contrainformații militare, pentru a ne fi sesizate urmele pe fișe în timp util ;

— amplificarea sprijinului maselor de oameni din localitățile de frontieră, care pot să-și aducă un aport mai mare în paza frontierei de stat.

Locotenent-colonel Dumitru FOTA

Din practica identificării autorilor de înscrisuri cu conținut dușmănos

„VOIAJORII“

Una din metodele frecvente folosite de elementele ostile împotriva orînduirii noastre este redactarea și difuzarea de înscrisuri anonime cu conținut dușmănos (scrisori, fițuici, inscripții). Pentru a se sustrage răspunderii penale sau de altă natură, autorii înscrisurilor își iau măsuri care să le ascundă adevărata identitate, îngreunînd activitatea organelor de specialitate pentru identificarea lor. Se folosesc astfel metode diverse de executare a textelor (scris denaturat, șabloane, ștampile improvizate, mijloace tehnice de scriere etc.), precum și o gamă variată de căi de difuzare a înscrisurilor (expedierea din mai multe localități, plasarea lor în cutiile vagoanelor poștale, prezentarea nemulțumirilor și a afirmațiilor calomnioase în numele unor categorii de persoane din alte zone sau localități decît cea în care se află autorul, folosirea unor intermediari pentru difuzare etc.).

În cele ce urmează prezentăm cîteva cazuri clarificate în legătură cu încercările unor elemente, așa ziișii voiajori, de a-și ascunde identitatea și domiciliul expediind înscrisuri din alte localități.

Cazul „BRADUL“

Lucrat de Inspectoratul județean Harghita al Ministerului de Interne a avut ca obiect o scrisoare cu con-

ținut dușmănos expediată la 20 ianuarie 1975 din stațiunea Tușnad-Băi, pe adresa unor organe de stat centrale. Textul anonimei nu oferea nici un fel de indicii cu privire la domiciliu, loc de muncă, profesie și pregătire a autorului. Se indica însă un nume și o adresă din Tg. Mureș care la verificare s-au dovedit fictive. Cu ocazia lucrării unor cazuri de Unitatea specială „S“ în cadrul verificărilor grafice efectuate la sursa din Capitală unde se concentrează probe de scris din întreaga țară au fost depistate încă două înscrisuri anonime cu conținut similar, emanate neîndoielnic de la același autor și expediate de data aceasta din localitatea Babadag, județul Tulcea. În urma studiului criminalistic al celor trei difuzări ale aceluiași autor, efectuîndu-se verificări (grafice) asupra scrisorilor aparținînd persoanelor introduse în cercul de suspecți, ofițerii specializați ai Inspectoratului județean Tulcea l-au identificat pe autorul acestui caz în persoana numitului G.I. cu domiciliul stabil în acest județ.

Cazul „SICULENI“

Lucrat prin dosar de urmărire informativă de același inspectorat județean Harghita — o scrisoare anonimă cu conținut dușmănos, expediată din comuna Siculeni, județul Harghita și

semnată „un grup de cetățeni“. Din studiul piesei incriminate n-au reieșit date care să conducă la individualizarea autorului (loc de muncă, domiciliu, ocupație, pregătire etc.). De data aceasta cu ocazia efectuării unor verificări grafice la un minister, cadre din Unitatea specială „S“ au depistat o scrisoare anonimă, cu caracter de sesizare, provenind cu certitudine de la același autor, care afirma că este pensionar, expediată însă din Bacău. În baza noilor date, ofițerii specialiști din Inspectoratul județean Bacău l-au identificat pe autorul cazului „SICULENI“ în persoana numitului R.I., care lucrase și domiciliase în raza lor de activitate, iar după pensionare se stabilise în orașul Roman, județul Neamț.

Cazul „DOMNILOR“

Inspectoratul municipiului București — securitate, lucra, în vederea identificării autorului, o scrisoare anonimă cu conținut net dușmănos, expediată din București la data de 21 august 1975 pe adresa unor organe centrale. Întrucât din textul înscrisului nu se desprindea nici un indiciu cu privire la persoana autorului (domiciliu sau loc de muncă) s-a hotărât să fie lucrat (urmărit) pe țară. La scurt timp Inspectoratul județean Buzău, uzînd de datele furnizate de noi, l-a identificat în persoana lui G.A. din orașul Buzău. Cu ocazia audierii lui, obținîndu-se scripte de comparație influențate, s-a stabilit că în 1969 a difuzat în orașul Buzău o fițuică cu scris puternic deghizat, care făcea obiectul altui caz — „VOLANTUL“, lucrat de acest inspectorat prin dosar de urmărire informativă.

Cazul „BOXERUL“

Lucrat de Inspectoratul județean Botoșani, cazul a avut

ca obiect șapte scrisori anonime difuzate din orașul Botoșani în 1977, pe adresa unor organe centrale precum și a unor persoane particulare. Conținutul profund dușmănos al anonimelor denigra realizările statului nostru și instiga la acte de dezordine. Textul ca atare nu oferea nici un indiciu pentru localizarea autorului, iar scrisul — puternic deghizat — era tipografic. În cadrul unor măsuri întreprinse de Unitatea specială „S“ pentru clarificarea altor cazuri, ofițerii acestei unități au depistat la sursa de probe de scris din întreaga țară, un scris aparținînd lui L.I. originar din Rădăuți, județul Suceava, asemănător celui de la Botoșani. După obținerea probelor corespunzătoare s-a stabilit că L.I. este autorul anonimelor ce făceau obiectul dosarului de urmărire informativă „BOXERUL“.

Cazul „PENSIONARUL“

Inspectoratul județean Botoșani lucra pentru identificarea autorului, o scrisoare anonimă difuzată din Dorohoi la 17 octombrie 1977. Conținutul anonimului avea două părți distincte: una reprezenta o scrisoare semnată fictiv de un pensionar C.F.R., pe care acesta o alătura înscrisului cu textul dușmănos. Ambele texte erau însă scrise evident de același autor deși acesta se străduise să-și diferențieze scrisul. Autorul intenționase să convingă destinatarul că textul dușmănos ar fi emanat de la minierii din Valea Jiului. În cadrul verificărilor efectuate de ofițeri din Unitatea specială „S“ la diferite surse de probe de scris din Capitală s-au depistat încă două scrisori ale aceluiași autor, expediate din Iași și care, deși nu aveau conținut dușmă-

nos, erau totuși anonime sau sem-nate fictiv. Din conținutul acestora se putea deduce că autorul ar putea fi un cadru didactic, probabil în prezent pensionar. Pornind de la numele persoanei (decedată la data difuzării) cu care era semnat unul din înscrisuri, în cercul de relații al acesteia a fost identificat autorul cazului în speță — un învățător pensionar din Iași.

Din cazurile clarificate în decursul anilor se remarcă abilitatea cu care unii autori caută să-și ascundă ade-vărata identitate nu numai introdu-cînd în text sau pe plic date eronate dar și prin difuzarea înscrisurilor dușmănoase din alte localități decît cea de domiciliu, în scopul punerii urmăritorilor pe piste greșite.

Pentru a preveni lucrarea în pa-ralel a unor cazuri în care înscrisu-rile aparțin aceluiași autor și clari-ficarea în mod operativ a dosarelor de urmărire informativă cu autori necunoscuți, aparatul informativ și tehnico-operativ de securitate tre-buie să acționeze în ideea contracarării metodelor folosite de autori pentru a-și acoperi identitatea, prin :

— **selectarea cu discernămint a persoanelor de la care trebuie să se obțină probe de scris**, în baza ipote-zelor ce însoțesc ori sînt incluse în adresele de punere în lucru pe țară sau pe zone a unor cazuri ;

— **semnalarea elementelor preta-bile de a redacta și difuza înscrisuri anonime cu conținut dușmănos** care fac deplasări în diferite localități (excursii, vizite la rude, cură, la tra-tament etc.) ;

— **constituirea unui fond de probe de scris pentru comparație** obținute de la persoanele pretabile a comite astfel de fapte (nemulțu-miții, reclamagiii, jălbarii etc.) care

să fie verificate grafic cu ocazia tu-turor difuzărilor ;

— **exploatarea cu maximum de operativitate a oricăror informații** privind intențiile unor elemente de a confecționa și difuza astfel de în-scrisuri ;

— **finalizarea tuturor sarcinilor din dosarele de urmărire informativă**, cunoscînd că cei în cauză caută să se sustragă în perioada inițială a acțiunii de obținere a scriptelor de comparație ;

— **însușirea temeinică, de către toate cadrele de specialitate de la inspectorate a indicilor grafici** atît pentru cazurile proprii, cît și pentru cele puse în lucru pe țară sau zonă, pentru ca aportul fiecărui, cînd a verificat grafic o sursă de probe de scris, să fie maxim ;

— **perfecționarea continuă a coo-perării între toate compartimentele de muncă**, în vederea obținerii de probe de înscris pentru comparație, calitativ și cantitativ, a codificării și implementării lor în calculatorul electronic ;

— **respectarea întocmai a preve-derilor Ordinelor 00712 și 001225** referitoare la raportarea evenimen-telor și măsurile operative ce tre-buiesc luate în astfel de situații ;

— **consultarea imediată a eviden-ței centralizate în toate cazurile de difuzări** pentru eventuale conexări care ușurează identificarea auto-rului ;

— cu ocazia fiecărei apariții de înscrisuri, pornind de la elementele oferite de conținutul piesei în litigiu și a modului de difuzare, să se con-stituie un cerc de suspecti bine con-turat, asupra căruia să se acționeze cu prioritate.

Căpitan Eugen GRIGORESCU
Căpitan Ion DRAGOMIR

Conlucrarea organelor de securitate cu cele de miliție și de pompieri pentru prevenirea evenimentelor care aduc daune economiei naționale

I. J. Maramureș. Importantele sarcini ce revin organelor Ministerului de Interne din documentele Congresului al XI-lea al Partidului nostru, a Conferinței Naționale din decembrie 1977, a Plenarelor C.C. al P.C.R. din iunie 1977 și din noiembrie 1978 impun perfecționarea continuă a activității de prevenire și de apărare a avuției naționale. Acționând în spiritul acestor cerințe, conducerea Inspectoratului județean Maramureș a luat măsuri de mobilizare a întregului potențial uman și material de care dispune, în vederea realizării lor asigurând, în același scop, conlucrarea strânsă și eficientă între organele de securitate, cu cele de miliție și de pompieri, dezvoltarea și diversificarea cooperării cu celelalte organe de stat și obștești, cu masele largi populare.

Temeiul legal al acestei activități îl constituie Decretul 121 din 3 aprilie 1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne și Programul de măsuri aprobat de conducerea ministerului, care definește liniile directoare în domeniul conlucrării dintre organele de conținut în informații în sectoarele economice, cu celelalte profile de muncă, cu organele de miliție, de pompieri, cu trupele de securitate. Pentru a da eficacitate sporită măsurilor comune întreprinse în scop preventiv, conducerea inspectoratului a avut în vedere concluziile Biroului executiv al Consiliului de conducere al M.I. expuse la analiza din 28 martie 1978 cu privire la modul cum s-au realizat prevederile planului de măsuri pentru întărirea muncii de securitate și miliție în obiectivele industriei miniere, construcții de mașini, chimie și în alte ramuri de importanță deosebită, precum și prevederile altor ordine apărute pe parcurs care obligă la respectarea normelor de manipulare și transport a substanțelor explozive și puternic toxice, prevenirea incendiilor la cabluri electrice și altele.

Avem permanent în vedere, de asemenea, eliminarea neajunsurilor existente încă în domeniul stăpînirii situației operative, al amplasării judicioase a rețelei informative de miliție și securitate în scopul acoperirii informative a locurilor, mediilor și persoanelor ce fac obiectul muncii noastre. În acest sens, la ședințele lunare de lucru ale colectivului

de conducere al inspectoratului se prezintă rapoarte de către șefii de servicii și șefii organelor teritoriale de securitate cu privire la rezultatele obținute pe linia conlucrării cu miliția și pompierii, evoluția executării unor sarcini comune, stabilindu-se măsuri concrete, încadrate în termene și responsabilități.

La diferite nivele s-a analizat în comun — securitate și miliție — situația informativ-operativă pe obiective economice, avându-se în vedere organigrama fiecărei unități, numărul de personal muncitor, puncte și locuri vulnerabile, medii și persoane identificate ca făcând obiectul muncii pe linie de securitate sau de miliție. În funcție de acești factori s-a reanalizat amplasarea rețelei informative a fiecăruia din cele două organe, evidențiindu-se necesitatea de noi recrutări, pe profile, în funcție de competențe, starea infrațională și ponderea sarcinilor ce revin fiecăruia.

La stabilirea măsurilor s-a urmărit pe de o parte eliminarea paralelismelor, evitarea dispersării nejustificate a forțelor, iar pe de altă parte asigurarea prezenței ofițerilor pe schimburi, prezență sincronizată pe bază de grafic, în așa fel ca în mod curent ofițerii din serviciul de contrainformații în sectoarele economice și cei din serviciul miliției economice să se poată suplini reciproc.

S-au obținut astfel informații prețioase despre faptul că în obiectivele miniere din județ a apărut și tinde să se amplifice o stare de spirit negativă, în care ar putea fi antrenate grupuri de muncitori. Ca urmare au fost identificate și neutralizate elementele instigatoare la dezordine, luându-se și alte măsuri legale în scop preventiv. Printr-un schimb oportun de informații cu miliția și pompierii am identificat și am temperat prin măsuri specifice de securitate anumite elemente predispușe la acte ostile și am prevenit proliferarea unor stări de spirit negative, create pe fondul nemulțumirilor amintite mai sus.

În aceste împrejurări a fost pusă în evidență și necesitatea verificării temeinice a materialelor de primă sesizare, mai ales a celor care le furnizează, având în vedere faptul că uneori aceștia, fiind afectați de o anumită situație creată, tind să redea în materialele informative propriile lor nemulțumiri, prezentate ca având caracter general.

În realizarea conlucrării la care ne referim am ținut cont se înțelege de anumite particularități ale județului nostru, determinate de componența populației, de specificul și profilul sectoarelor economice deservite contrainformativ (de exemplu, folosirea de către mai multe unități în procesul de producție a unor cantități însemnate de substanțe explozive și puternic toxice), de vulnerabilitatea deosebită a unor instalații cu foc continuu, de prezența unor sectoare de cercetare cu stații pilot, unde se experimentează lucrări cu caracter strict-secret de importanță deosebită, de sectoarele de bunuri de larg consum, unde sînt posibile infrațiuni în dauna avutului obștesc și altele.

Merită subliniat faptul că în ultima vreme s-a îmbunătățit simțitor conlucrarea între organele de securitate, miliție și pompieri pe cazuri concrete, mai ales pe linia cercetării la fața locului a unor începuturi de incendii, a unor avarii, chiar dacă acestea nu au avut consecințe grave pentru economie, în manipularea și transportul substanțelor explozive, a altor bunuri materiale, luându-se operativ măsuri de trimitere în judecată a unor elemente vinovate și aplicarea unor amenzi contravenționale.

Se conlucrează activ cu miliția pentru finalizarea unor informații din care rezultă activități ilicite săvârșite de cetățeni străini, precum și încălcări de norme care reglementează apărarea secretului de stat.

De mare utilitate pentru muncă s-au dovedit controalele efectuate în comun la unele obiective, organizate pe bază de grafice lunare, cu care ocazie s-a urmărit modul cum se respectă normele de pază și apărare a obiectivelor, normele de prevenire și stingere a incendiilor, descoperirea și înlăturarea unor condiții și stări de fapt generatoare de evenimente. Totodată s-au reactualizat mai multe planuri de pază și apărare a unităților economice, s-a analizat eficiența și modul de funcționare a unor sisteme de alarmare și semnalizare și s-au stabilit locurile unde mai este necesară instalarea unor asemenea sisteme. A crescut, în cursul anului 1978, numărul controalelor inopinate, efectuate în baza unor informații furnizate de rețeaua informativă, care semnală stări periculoase sau preinfracționale, împrejurări care au fost folosite cu mai multă operativitate pentru verificarea și documentarea unor informații de primă sesizare, finalizate prin luarea unor măsuri cu caracter preventiv.

Rezultatul pozitiv al conlucrării dintre organele de securitate cu cele de miliție și de pompieri este reflectat și de faptul că în ultimii 2 ani pe raza județului Maramureș nu au avut loc evenimente deosebite cu consecințe grave pentru economia națională. Acest fapt poate fi pus în legătură directă cu activitatea mai bună de cunoaștere și stăpânire a situației operative din obiectivele economice, precum și cu plusul de eficiență realizat în munca de prevenire.

Cu toate acestea ne confruntăm încă cu unele probleme nerezolvate pe linia îngrădirii tuturor posibilităților de sustragere a unor substanțe explozive, a stăvilirii depline a unor încălcări a normelor de manipulare și depozitare a acestor substanțe, în ciuda repetatelor măsuri de sancționare contravențională a vinovaților, de retragere a avizelor acordate pentru unii artificieri etc.

Datorită numărului redus de artificieri, unele exploatări miniere nu au timpul material necesar executării pușcărilor pentru toate fronturile de lucru de care răspund. Ca urmare, la aceste exploatări uneori se distribuie material exploziv unor persoane neautorizate, care atunci când

nu folosesc întreaga cantitate de exploziv ridicată de la depozit, abandonează surplusul prin abataje, creîndu-se atît pericol de accidente, cît și posibilități de sustragere.

Aceste stări de fapt au constituit obiectul unor analize pentru găsirea de soluții care să împiedice posibilitatea procurării de substanțe explozive de către elemente rău intenționate. În acest scop s-a întocmit un plan comun — securitate, miliție — care este în curs de aplicare. Cu aprobarea organului de partid, au fost organizate întîlniri de lucru cu șefi de unități care folosesc asemenea substanțe, cu alți factori responsabili.

Sîntem preocupați în continuare pentru executarea întocmai a ordinelor conducerii Ministerului de Interne privind întărirea și diversificarea conlucrării cu miliția și pompierii pe multiple planuri, în vederea ridicării întregii activități a organelor noastre la un grad cît mai înalt de eficiență.

Colonel Gheorghe LUNGU

I. J. Hunedoara. Una din laturile principale ale muncii analizată la noi trimestrial, se referă la conlucrarea dintre organele de securitate, miliție și pompieri pentru prevenirea evenimentelor care aduc daune economiei naționale. Avînd în vedere specificul industrial al județului Hunedoara, existența unui mare număr de obiective economice cu profile diverse, în atenția noastră a stat permanent acoperirea lor cu rețea informativă capabilă să asigure cunoașterea deplină și în orice moment a situației din anumite medii și puncte vulnerabile. Cu prilejul instruirii rețelei informative am insistat și insistăm ca sursele de informare să intervină direct în înlăturarea unor stări de lucruri cauzatoare de evenimente care pot provoca daune, stabilindu-se în detaliu, pentru fiecare sursă în parte, modul cum să acționeze în asemenea împrejurări.

Ca urmare a măsurilor întreprinse pe linia activizării rețelei a crescut volumul de informații obținute atît de organele de securitate cît și de cele de miliție, fapt ce a permis realizarea unui schimb util de informații în ambele sensuri și prevenirea unor situații periculoase apărute în obiective economice din județ. De exemplu, la secția B.C.A. din cadrul Întreprinderii de materiale pentru construcții Bîrcea apăruse, la un moment dat, pericolul izbucnirii unui incendiu datorită păstrării și manipulării în condiții necorespunzătoare a pulberii de alumină. Intervenind operativ, în strînsă conlucrare cu organele de miliție și pompieri, s-a reușit înlăturarea pericolului prin depozitarea corespunzătoare a

acestei substanțe inflamabile. Asemănător s-a acționat și la stația de acetilenă a Secției a II-a din cadrul I.M.M.R. Simeria unde gazele emantate de stocul mare de reziduuri în contact cu oxigenul produs de o fabrică alăturată puteau duce la o explozie.

O bună conlucrare între organele de securitate și cele de miliție și pompieri a existat și în executarea unor controale în obiectivele economice avind ca scop prevenirea unor evenimente deosebite. Cu ocazia unui astfel de control, ofițerii de securitate, miliție și pompieri au constatat că la Întreprinderea de lianți Chișcădaga cablurile electrice din punctele vitale ale fabricii nu sînt compartimentate corespunzător nefiind etanșate golurile la trecerea cablurilor prin pereți și planșee și, ca urmare, în interiorul acestora pătrundea ulei și păcură, generînd un pericol permanent de incendiu, cu atît mai grav cu cît nici instalația de păcură nu era etanșă, combustibilul scurgîndu-se pe conducte și cabluri electrice. În plus, pînă la data controlului nu se întocmise planul de apărare împotriva incendiilor și nu era organizată formația civilă de pompieri. Acționîndu-se concret și operativ, chiar în timpul controlului, au fost înlăturate neajunsurile întocmindu-se planul de apărare împotriva incendiilor, organizîndu-se formația civilă de pompieri, realizîndu-se totodată dotarea tuturor punctelor de lucru cu mijloace inițiale de luptă împotriva incendiilor etc.

Pe linia prevenirii infracțiunilor în dauna avutului obștesc sau a unor nereguli cauzatoare de pagube economiei, ofițerii de securitate, prin sursele de care dispun, au obținut și au furnizat organelor de miliție un număr însemnat de informații referitoare la pregătirea sau comiterea unor furturi, abuzuri și neglijențe în serviciu, falsuri, degradări de bunuri ș.a., în obiective economice ca : Grupul de șantiere Rîul Mare — Retezat, întreprinderile miniere din Valea Jiului, Întreprinderea de lianți Deva, Întreprinderea „Marmura“ din Simeria ș.a. De exemplu, la Întreprinderea de lianți Chișcădaga, în baza informațiilor furnizate de către ofițerul de securitate care deservește obiectivul, organele de miliție au început cercetările și au stopat sustragerea unor cantități însemnate de ciment pe care un grup de infractori îl valorificau vinzîndu-l unor persoane particulare.

În atenția organelor județene de securitate și miliție a stat ca sarcină principală cunoașterea stărilor de spirit din obiectivele economice, în primul rînd din cele miniere, rețeaua informativă fiind instruită să semnaleze de îndată orice nemulțumiri care ar putea să degenereze în acte antisociale, cît și persoanele care instigă la asemenea fapte.

În obiectivele miniere, siderurgice, constructoare de mașini, chimice și de apărare s-a acționat cu hotărîre pentru identificarea celor liberați din detenție, cunoașterea celor condamnați pentru infracțiuni comise prin violență și supravegherea acestora în comun cu ofițerii de miliție.

Au fost cazuri cînd ofițerii de securitate și miliție care deservesc obiective economice au intervenit convergent la factorii responsabili din întreprinderi și centrale industriale pentru înlăturarea unor stări de pericol care puteau să genereze accidente de muncă. Prin rețeaua de securitate, de exemplu, s-au obținut informații că la Uzina de preparare a Întreprinderii miniere Deva nu se respectă normativele de păstrare și manipulare a cianurii de potasiu, favorizîndu-se sustragerea acesteia sau intoxicarea personalului de deservire. La cererea noastră, ofițerul de miliție s-a documentat în legătură cu situația semnalată și împreună cu ofițerul de securitate au acționat în comun pînă la îndepărtarea definitivă a stării de pericol. Într-un alt caz, la fabrica de oxigen din cadrul secției a II-a vagoane a I.M.M.R. Simeria, încălcîndu-se normele referitoare la degresarea pieselor de schimb, se folosea tetraclorura de carbon fără a se lua măsurile de protecție și de ventilație adecvate, fapt ce putea duce la intoxicații grave și la accidente de muncă. Intervenția energetică a organelor de securitate și miliție la conducerea întreprinderii, precum și la alte foruri tutelare au contribuit la prevenirea unor evenimente tragice.

Organele noastre de securitate conlucrează activ cu cele de miliție și pe linia cercetării în comun a unor evenimente deosebite ce apar pe raza județului, în asigurarea pazei și securității obiectivelor economice, în apărarea secretului de stat, în pregătirea contrainformativă a populației etc.

Din cele prezentate mai sus nu am dori să se înțeleagă că la noi pe această linie nu mai sînt neajunsuri. După părerea noastră, calitatea informațiilor care circulă de la securitate către miliție și invers este încă sub nivelul cerințelor, avînd și cazuri cînd aceste informații se referă în mare la situația de fapt, fără alte detalii (persoane vinovate, împrejurări care determină fenomenele negative respective etc.). De aceea, pe viitor ne propunem să depunem eforturi în comun pentru a cunoaște permanent, pe schimburi de muncă, situația reală existentă în fiecare obiectiv economic, cu prioritate în minele din Valea Jiului, pe linia respectării normelor de tehnică a securității, prevenirii incendiilor și exploziilor pe timpul funcționării tuturor capacităților de producție, asigurării unui climat de muncă favorabil îndeplinirii și depășirii planurilor de producție.

În încheiere dorim să menționăm că conlucrarea dintre organele de securitate și cele de miliție și pompieri a căpătat dimensiuni mai largi și valențe noi, a devenit un proces continuu, activ și tot mai eficient odată cu aplicarea Programului de măsuri al Ministerului de Interne din luna mai 1977. Activitatea practică ne-a convins că numai acționînd în comun putem imprima muncii preventive un caracter organizat și cuprinzător, condiție esențială în combaterea oricăror evenimente care aduc daune economiei naționale.

Colonel Avram MIHUȚ
Maior Dumitru PETCU

CAZUL „MORARU“

Începînd cu anul 1970, organele noastre au fost sesizate că inginerul chimist Pavel Haralambie, șef birou amenajări din cadrul Șantierului naval Galați, întreține relații suspecte cu specialiști și comercianți israelieni și italieni ce vin în interes de serviciu în cadrul șantierului. În martie 1971, în baza aprobării organelor locale de partid, Pavel Haralambie a fost luat în lucru pentru relații suspecte cu reprezentanții comerciali și tehnicienii firmei israeliene „Ascar“, din Haifa, și cu cei ai firmei italiene „Veneziani“.

Din materialele obținute pe parcursul supravegherii informative a rezultat că P.H. este un individ avid după cîștiguri ilicite și ca atare pretabil a fi corupt de către cei cu care vine în contact, atît în țară cît și pe timpul deplasărilor sale în exterior.

Activitatea sus-numitului a fost documentată și raportată primului-secretar al Comitetului municipal al P.C.R. Galați, care în luna octombrie 1972 a organizat și a participat personal la avertizarea celui în cauză, în prezența unor factori de răspundere din cadrul șantierului. Cu acest prilej Pavel Haralambie și-a recunoscut vina și și-a luat angajamentul în fața organelor de partid și a con-

ducerii profesionale a Șantierului naval Galați, că în viitor nu va mai săvîrși astfel de abateri.

În luna martie 1974 s-a reluat urmărirea informativă a lui Pavel Haralambie în urma obținerii unor noi informații că întreține relații suspecte cu cetățeanul vest-german Maurer Ioseph, născut în Petrești-Alba și plecat în Germania în 1939. (În perioada 1948—1949 el a venit de două ori în România cu acte false).

Prin măsurile informativ-operative s-au obținut următoarele date : Pavel Haralambie l-a cunoscut pe Maurer Ioseph, reprezentantul firmei vest-germane „Wiederhold“ furnizoare de vopsele marine, în primăvara anului 1974 cu ocazia unor tratative și experimentări la Șantierul naval din Galați. Legăturile dintre Pavel Haralambie (care prin natura pregătirii și funcției sale avea dreptul de a aviza calitatea vopselelor) și Maurer Ioseph s-au extins ulterior și în afara cadrului oficial, organizîndu-se întîlniri în mod conspirat pe stradă, în autoturismul personal al lui Pavel Haralambie ori în cel al comerciantului, în localuri sau hoteluri. Cu ocazia acestor întîlniri cei

doi au purtat discuții confidențiale, străinul oferindu-i inginerului nostru drept „cadou“ diverse obiecte de valoare. S-a mai stabilit că atât Pavel Haralambie cât și cetățeanul străin aveau două serviete identice pe care le schimbau la întâlniri.

În această perioadă firma „Wiederhold“ a încheiat cu I.C.E. Chimimport București mai multe contracte pentru furnizarea de vopsele marine, la cererea Centralei navale Galați pentru șantierele din subordine, la propunerea și cu avizul lui Pavel Haralambie.

Din constatarea tehnico-economică asupra contractelor încheiate cu firma „Wiederhold“, la propunerea și avizarea lui Pavel Haralambie, a rezultat că importul de vopsele de la această firmă a fost făcut la prețuri mai mari decât cele solicitate de firmele concurente, totalizând o pagubă în dauna Șantierului naval Galați în valoare de peste 500.000 lei.

Paralel cu importurile de vopsele de la firma „Wiederhold“ Pavel Haralambie a împiedicat experimentarea și introducerea în consum a unor vopsele românești care urmau să le înlocuiască treptat pe cele străine.

Constatându-se indubitabil că relațiile neoficiale dintre Pavel Haralambie și Maurer Ioseph au drept consecință producerea unor pagube în dauna economiei naționale, la data de 8 septembrie 1976 Pavel Haralambie a fost reținut de către organele noastre pentru infracțiunea de subminare a economiei naționale (p.p. de art. 165 al. 1 din Codul penal).

În urma cercetărilor întreprinse de Procuratura județeană Galați, în iulie 1977 instanța de judecată l-a condamnat pe Pavel Haralambie la 6 ani închisoare și la plata sumei de 270.000 lei despăgubiri pentru prejudiciul cauzat.

Din declarația lui Pavel Haralambie a rezultat că nu se face numai el vinovat ci și Chimimport București, prin reprezentantul său Constantinescu Elisabeta. Din declarația lui Constantinescu Elisabeta a rezultat însă că Pavel Haralambie a motivat că produsul firmei „Wiederhold“ a fost preferat de reprezentantul beneficiarului indian, din documente nerезultând, în fapt, nici o opțiune din partea acestuia.

Despre reprezentantul firmei „Wiederhold“, Maurer Ioseph, instanța a reținut că acesta i-a oferit lui Pavel Haralambie diferite bunuri în afara cadrului legal.

Ca urmare a acțiunii desfășurată de organele Ministerului de Interne împotriva inculpatului Pavel Haralambie, condamnat la Tribunalul județean Galați, s-a realizat :

a) Recuperarea integrală de la firma „Wiederhold“ (R.F.G.) a sumei de 76.000 D.M. respectiv 588.800 lei, reprezentând valoarea pagubei înregistrată de Șantierul naval Galați.

b) Prevenirea importului a 23 tone vopsea „wiedant F.10827“ și astfel extinderea pagubei cu încă 846.400 lei, respectiv 113.000 D.M. În concluzie eficiența economică totală este de 1.435.200 lei sau cca. 190.000 D.M.

Colonel Constantin DUMITRIU

Activitatea de pregătire contrainformativă în obiectivele militare, mijloc de educare a efectivelor în spiritul vigilenței, al apărării secretului de stat

Acționînd în lumina documentelor de partid, a legilor și ordinelor în vigoare, în 1978 organele de contrainformații militare au intensificat activitatea de pregătire contrainformativă în rîndul cadrelor din armată. În acest sens, în baza planurilor aprobate, s-au organizat expuneri urmate de filme adecvate, mese rotunde și simpozioane (la care au participat și cadre ale justiției militare), dezbateri pe grupuri de militari (îndeosebi cu cei predispuși la abateri), „processe“ publice, punerea în discuția subdiviziunilor a elementelor avertizate, recidiviste etc.

În cazurile în care anumiți tineri, fii și fiice de cadre militare erau antrenați la diferite acțiuni cu conținut negativ de către străini, îndeosebi studenți, cu sprijinul comandanților, al organelor și organizațiilor de partid s-au organizat acțiuni de pregătire la care au participat atît ofițeri de contrainformații, cît și reprezentanți ai organizațiilor de tineret. În unele garnizoane, astfel de acțiuni au fost organizate și cu familiile ale cadrelor.

De subliniat caracterul mai diversificat în 1978 al conținutului acestor acțiuni educative care, în funcție și de auditoriu, au urmărit popularizarea unor activități eficiente ale unor militari pe linia prevenirii unor acțiuni cu conținut antisocial, încălcării unor ordine și dispoziții legale, cu privire la apărarea secretului de stat. S-a insistat, de asemenea, mai mult pe cunoașterea de către militari a unor metode, mijloace, procedee folosite de către serviciile de spionaj străine, pe demascarea conținutului dușmănos al emisiunilor postului de radio „Europa liberă“, al acțiunilor organizațiilor și grupărilor fasciste, naționalist-iredentiste și mistico-sectante, ale altor cercuri reacționare din străinătate. Totodată, s-a accentuat popularizarea legislației, prevenirea infracțiunilor și altor fapte antisociale (dezertări cu armament și muniție, furturi, stări de spirit necorespunzătoare etc.).

Pe lîngă activitățile de prevenire organizate cu colective, ofițerii de contrainformații militare au dus și acțiuni individuale, urmărind protecția cadrelor militare împotriva unor influențe din exterior sau a unor elemente ostile din țară. Astfel de acțiuni au fost organizate în raport de situația operativă din obiectiv, mediile civile, zona geografică etc., la instruirea rețelei informative punîndu-se accent pe pregătirea surselor de a interveni direct atunci cînd sînt pe cale să se producă fapte sau acțiuni care ar putea aduce prejudicii capacității de apărare a patriei.

În practica organelor de contrainformații militare a intrat metoda influențării pozitive a persoanelor pretabile să comită fapte sau acțiuni îndreptate împotriva securității statului încă de la primele semnalări și măsuri de verificare. A dat bune rezultate procedeul ca organele de contrainformații să nu acționeze direct asupra persoanei în cauză ci prin organele de partid și de comandă, urmînd ca prin acțiuni informativ-operative ulterioare să se stabilească reacția celor vizați și să se întreprindă măsuri în consecință.

Rezultate bune a dat și procedeul folosirii unor persoane din rețeaua informativă din mediul celor pretabili la abateri, a părinților, fraților și a altor rude ale acestora, pentru influențarea lor pozitivă, demascarea sau avertizarea celor în cauză după ce situația a fost documentată, retragerea avizelor celor care au acces la documente și date secrete, prelucrarea cazului într-un cadru largit sau restrîns, atenționarea unora că se află în vederile unor elemente dușmănoase.

Cu militarii în termen, recruți, sînt organizate acțiuni de pregătire contrainformativă imediat după sosirea lor în unitate, cu care ocazie li se arată cerințele legilor, ale regulamentelor militare, insistîndu-se pe conținutul legii 23/1971, al ordinului general nr. 6 (care reglementează relațiile militarilor cu străinii), al art. 328 din Regulamentul serviciului interior etc. Practica a demonstrat că punînd în fața recruților în mod operativ și concret astfel de probleme scade simțitor numărul celor care divulgă secrete prin corespondență sau pe alte căi. Asemenea acțiuni de pregătire sînt organizate și în preajma unor aplicații, a unor activități de durată în cadrul economiei naționale ca și înaintea trecerii în rezervă. Aici au dat rezultate acțiunile diferențiate cu cadrele militare și personalul muncitor pe categorii de specialități: operații, organizare-mobilizare, transmisiuni, birouri d.s., centrale telefonice, furieri, curieri, mînuitori de stații de radioamplificare. Pregătirea este continuată mai ales în perioada aplicațiilor în raioane de concentrare, cînd trupele se deplasează în medii frecventate de străini. În acest context, o deosebită atenție se acordă folosirii militarilor care, alături de rețeaua informativă, acționează pentru prevenirea unor situații ce pot periclita apărarea secretului de stat.

E în practica muncii ca periodic să se facă analize cu factori de răspundere, comandanți, șefi ai diferitelor sectoare. Cu acest prilej ofițerii prezintă concluzii rezultate din procesul supravegherii informative, insistîndu-se pe aspectele negative care ar putea aduce prejudicii, cauzele lor și propunerile pentru remediere. Asemenea analize contribuie la creșterea aportului factorilor de răspundere în realizarea prevenirii. Pentru a fi eficiente astfel de acțiuni trebuie bine pregătite. La ele este necesar să participe șefii de toate treptele, iar măsurile stabilite să fie în mod operativ traduse în practică. Astfel de acțiuni pot fi organizate și cu ocazia diferitelor convocări, analize, bilanțuri ce se desfășoară în unități și mari unități și în care ofițerii de contrainformații prezintă principalele aspecte de natură contrainformativă, propunînd măsuri pentru ridicarea gradului de vigilență al efectivelor.

Colonel Ion PETREA

I. TEHNICA SECOLULUI XX ÎN SLUJBA CULEGERII DE INFORMAȚII

II. TERRORISM-ANTITERRORISM

I.

Interceptarea comunicațiilor

Deși relativ veche, **spargerea codurilor** este încă, în condițiile exploziei tehnologice actuale, o operație extrem de grea. Ea a fost inaugurată în S.U.A., sub forma interceptărilor radio și a descifrării codurilor. Spionajul prin telecomunicații și-a demonstrat repede forța de armă secretă și a jucat un rol important în cel de-al doilea război mondial. Redusă ca amploare după aceea această activitate a fost considerabil extinsă ulterior în condițiile „războiului rece”. În 1952, printr-un ordin secret al președintelui S.U.A., Dwight Eisenhower s-a înființat **Agencia Națională de Securitate (N.S.A.)** pentru interceptarea și decriptarea comunicațiilor statelor inamice și aliate și protejarea propriilor coduri împotriva unei dezlegări similare de către adversar. O altă misiune a sa este spionajul prin semnale (S.I.G.I.N.T.). Plasată sub controlul Pentagonului, N.S.A. a evoluat ca un organism

extrem de conspirat, cu un buget anual de 1,2 miliarde dolari și un personal (în 1975) de 42.000 de oameni.

Operațiile audio cuprind ascultările telefonice și diferite tehnici de interceptare. Metoda cea mai frecventă constă din a efectua un bransament la centrala telefonică — uneori servindu-se de un agent — dar cel mai adesea cerind acest lucru serviciului de legătură local.

Într-o declarație făcută ziarului „New York Times”, David Kahn, autorul unei lucrări fundamentale asupra criptologiei moderne — „The Code Breakers” (Spărgătorii de coduri) arată: **criptologia** a ajuns la sisteme care, deși teoretic nu sînt impenetrabile, în practică nu pot fi violate. Ele constau, în esență, din programe matematice pentru mașini de cifrat de genul ordinatoarelor electronice și produc așa de multe variante de cifrare, încît chiar înarmați cu torente de interceptări și zeci de computere, pentru a lupta cu ele, analiștii criptografi n-ar putea ajunge la o soluție nici în mii de ani. Formulele sînt în așa fel alcătuite,

incet chiar dacă criptoanalistul se află într-o situație ideală — adică dispune de textul original în clar al criptogramelor externe — el nu poate reconstitui formula prin compararea acestora pentru a o folosi apoi la descifrarea mesajului următor. Secretele cifrului rezidă în circuitele electronice integrate sau imprimate cu un mare grad de miniaturizare.

N.S.A. se ocupă cu descifrarea codurilor și cifrurilor străine și punerea la dispoziția guvernului american a unor procedee sigure de comunicații. Prin sute de posturi de ascultare instalate în toată lumea, N.S.A. interceptează comunicațiile majorității țărilor inamice sau aliate cu S.U.A. Majoritatea posturilor de ascultare ale N.S.A. sînt operate de unități speciale de descifrare a sistemelor de cod și cifru din cadrul forțelor armate, unități subordonate directorului N.S.A. Mijloacele de ascultare sînt aparate electronice sensibile cu rază lungă de acțiune. Exploatarea datelor este făcută de analiștii sistemelor de coduri și ai procedeeleor de comunicare.

În cadrul C.I.A. cu modernizarea echipamentelor electronice audio se ocupă **Direcția serviciilor tehnice**. Ca piese se folosesc: un emițător miniaturizat de semnale (camuflat de exemplu și într-un dinte fals), un creion folosit la scrierea invizibilă pe o hîrtie specială, o oglindă retrovizoare de automobil, care permite conducătorului auto să supravegheze pe ocupanții locurilor din spate etc. Instalațiile dispozitivelor de ascultare pot fi: un portar, un paznic etc. Societățile de telefoane și telegraf ale statelor străine constituie un obiectiv de prim ordin al C.I.A., care caută să pătrundă în sistemele de comunicații ale altor țări, ajutați de companiile de resort americane, în special de trustul gigant, cu ramificații în toată lumea „International Telephone and Telegraph Company”. Serviciile poștale sînt și ele penetrate în scopuri informa-

ve. Majoritatea ofițerilor C.I.A. sînt instruiți în tehnica de instalare și manevrare a dispozitivelor de ascultare.

Ziarul „New York Times” a relevat că supravegherea electronică a Casei Albatre (reședința președintelui Coreei de Sud), s-a efectuat în 1975 printr-un fascicul de unde radio — sistem ce nu reclamă plasarea vreunui instrument de ascultare în încăperea vizată. Așa s-au cules date despre coruperea unor kongresmeni americani de către serviciile secrete sud-coreene.

În America Latină au fost introduse microfoane în locuințele și cabinetele unor membri ai guvernelor. În unele țări aliate S.U.A., C.I.A. obține informații prin supravegherea audio condusă de serviciile de informații respective, care îi solicită adesea asistență tehnică în acest scop și în care se poate astfel infiltra.

Comunicațiile radio dintre capitalele străine și ambasadele din Washington sînt interceptate prin stațiile de ascultare nord-americane cu avizul Departamentului de Stat. N.S.A. dispune, pe glob, de sute de posturi conduse de agenții militare: **Agenția de securitate a armatei**, **Serviciul de securitate al flotei** și **Agenția de securitate a aviației**, toate coordonate de N.S.A.

În descifrare se exploatează erorile comise de adversar, se practică furturile de coduri, mituirea cifrorilor sau plasarea de dispozitive audio în camera de transmisiuni a ambasadelor. În 1970 fostul președinte Richard Nixon a aprobat planul „Houston” pentru spionajul intern — relevat de afacerea „Watergate” — care prevedea pătrunderi în ambasadele străine din Washington pentru a li se copia codurile.

Și F.B.I.-ul conduce un program de interceptare a comunicațiilor numeroaselor ambasade străine din Washington, supraveghind curent, în cooperare cu „The Chesapeake and Potomac Telephone Com-

pany" (o filială a firmei „Bell Telephon”), telefoanele oficiilor diplomatice acreditate în capitala S.U.A. Telefoanele ambasadelor țărilor străine sînt interceptate îndeosebi cînd acestea se găsesc angajate în tratative cu guvernul american sau cînd pe plan mondial se produc evenimente de încordare diplomatică.

Contraspionajul francez (Direcția de supraveghere a teritoriului — D.S.T.) fabrică arme silențioase — foarte eficiente, explozivi din plastic, precum și droguri cu efecte paralizante sau mortale. D.S.T. asistă și Oficiul comunicațiilor în conceperea unor metode noi de interceptare a comunicațiilor și de contramăsuri de securitate.

Devenindu-le tot mai greu să localizeze și să intercepteze știrile — ca urmare a benzilor de emisie electromagnetice foarte aglomerate cu emisiuni neinteresante sau cu zgomote, sub pretextul asigurării securității propriilor teritorii și rețele de telecomunicații —, statele occidentale acordă o atenție crescîndă supravegherii emisiunilor radio ale țărilor străine, folosind metode și mijloace tot mai perfecționate. În acest scop, societatea „Redigfon Telecommunications Ltd.” a perfecționat sistemul de supraveghere a emisiunilor radio prin intermediul ordinaatoarelor (C.E.R.E.S.), care îmbină calitățile computerelor cu cele ale operatorilor, lăsîndu-le acestora din urmă posibilitatea de a executa operațiunile curente și imprevizibile, iar creerului electronic pe cele repetabile.

Secretizarea transmiterii informațiilor

Conceput și realizat de firma americană I.B.M. — cea mai mare companie producătoare de calculatoare electronice din lume — noul sistem de codificare a informațiilor D.E.S. ermetizînd fișierele și

comunicările între computere, constituie un pas important în domeniul criptografiei. Secretul său constă în a transforma un mesaj cifrat într-o altă serie de cifre, tot de neînțeles, al cărei cod nu se cunoaște. Această operație nu apelează la calcule curente (ca adăuțiuni sau multiplicații) denumite lineare, ci la funcțiile nelineare, din care cauză, pentru a decifra un mesaj spre a regăsi seria calculelor care au servit la codaj (algoritmul) ar trebui să se dezlege ecuații... nerezolvabile chiar și cu cele mai puternice ordinoatoare.

Piața telematicii este deschisă unei largi pătrunderi a codurilor D.E.S. Primul client este guvernul S.U.A., principalul utilizator mondial de ordinoatoare, cu un parc de 10.000 mașini. În iulie 1978 președintele Carter s-a alarmat de insecuritatea rețelelor informatice federale, care administrează impunerile, efectuează rambursările de asigurări sociale, emit bunuri de tezaur, prevăd recolte, culeg date asupra a 140 milioane de cetățeni americani. Anual, aceste rețele operează reglementări pentru peste 26 miliarde dolari, ceea ce tentează infractorii. Și astfel, „delictele electronice” se multiplică. Un angajat care lucra la punerea pe ordinator a unui sistem de plăți și-a însușit ilicit 100.000 dolari; șeful unui centru de calcul a vîndut fișiere presei; un administrator de impozite și-a rambursat 500.000 dolari. Deturnările ating 300 milioane dolari pe an. Deosebit de vizate sînt băncile, care realizează mișcări de fonduri considerabile, prin mesaje între ordinoatoare. Rețeaua „Swift”, care reunește 500 bănci internaționale, își codifică schimburile de informații.

Și, totuși, siguranța sistemului D.E.S. — garantat într-o măsură și de guvernul american — este contestată. Matematicienii Martin Hellman și Wilfield Diffie, de la Universitatea Stanford (California),

afirmă că „cu cele 56 cifre ale sale (în numerotare binară) cheia codurilor D.E.S. nu este destul de lungă“. Ea a fost aleasă — cred ei — pentru ca Agenția Națională de Securitate (N.S.A.) a S.U.A., oficina de spionaj cea mai secretă din Pentagon, să poată sparge, cu un enorm ordinator, „codurile“ de interes operativ.

Misiunea sa fiind de a capta și decip-ta comunicațiile internaționale, N.S.A. are un interes vital în elaborarea de coduri inviolabile, dar numai pentru ea. Cu avizul ei i s-a acordat firmei I.B.M. autorizația să exporte sistemul D.E.S.

Comisia pentru informații a Senatului american n-a reținut acuzația că sistemul D.E.S. nu ar fi sigur. Totuși, sistemul nu este adoptat de toți utilizatorii potențiali. Cea mai mare companie mondială de telefoane, „Bell Telephon“, nu-l folosește, poate și pentru că codurile D.E.S. sînt numai „practic“ inviolabile. În principiu, cu 200 milioane dolari s-ar putea construi, în 10 ani, un computer capabil să încerce, în 24 ore, toate cheile posibile. Pentru Walter Truchman de la I.B.M. aceasta ar fi însă „o tentativă ridicolă“. În plus, aceste coduri au aceeași slăbiciune: sînt la discreția interceptării cheilor lor. Odată aleasă, cheia trebuie transmisă, într-un mod sau altul, tuturor corespondenților, ceea ce, în cazul unei bănci, poate, de exemplu, să reprezinte sute de agenții.

Codajul perfect este totuși posibil. El se bazează pe lucrări efectuate de Hellman și Diffie în domeniul teoriei numerelor. Cercetătorii Ronald Rivest, Adi Shamir și Shor Adleman au transformat aceste lucrări într-o schemă de codaj infailibilă. Folosind ordinatoarele uriașe, matematicienii au găsit mijlocul de a determina numere impare de peste 40 de cifre. Dacă se cunosc două din aceste numere A și B, se poate calcula produsul lor R. Dar, dacă se cunoaște doar R, nu se pot regăsi A și B. Sau, pentru a afla pe A și B ordinatorilor celor mai complexe le-ar

trebui milioane de ani de calcul. Este o operație pe care știm s-o facem într-un sens, dar nu și în celălalt. Rivest a imaginat o metodă criptologică fondată pe acest principiu: codajul nu apelează decît la numărul R; decriptajul cere însă cunoașterea lui A și B; altfel zis, **chiar dacă se cunoaște mijlocul de a codifica, nu se va ști să se descifreze mesajele, deoarece codul nu mai dă cheia.**

Senzațional în această descoperire este faptul că codul construit de o persoană poate fi făcut public, înscris într-un anuar (sau o bancă de date) ca orice indicativ telefonic. Toată lumea va cunoaște codul său, dar numai autorul codului va avea cheia. Schimburile de cod între corespondenți devin de neconceput, ca și modalitățile de a traduce un mesaj cînd se cunoaște codul. Metoda de cifrare este publică, dar totodată inviolabilă. Mașini de codaj funcționînd pe acest principiu vor apare curînd. La o conferință științifică ținută la Universitatea Cornell — lângă New York — raportul lui Rivest despre aceste probleme a fost solicitat de 7.000 persoane și organizații. Revoluția criptologică este în plin proces. Ermetizînd fișierele și comunicările între computere, sistemul D.E.S. deschide o veritabilă revoluție în criptografie.

Noi sisteme de supraveghere electronică

Oficiul federal de poliție criminală al R.F.G. (B.K.A.) a elaborat — după modelul Bibliotecii speciale de informații de la Wiesbaden — sistemul de supraveghere și urmărire electronică B.E.F.A. care cuprinde informații privind persoanele urmărite judiciar sau implicate în cele mai diverse activități infracționale.

Infracțiunile sînt organizate pe 9 categorii, purtînd fiecare cîte un nume de cod alfa numeric (de la B.E.F.A.-1 la B.E.F.A.-9) potrivit gradului de pericol social. Te-

terorismul este clasificat în grupa B.E.F.A.-7, unde sint introduse toate datele deținute asupra teroriștilor supravegheați continuu. Subgrupa B.E.F.A.-7 K, include suspecții de legături sau simpatizanți ai teroriștilor.

Sistemul este alimentat cu date de către: Banca centrală (Biblioteca) de informații din Wiesbaden, Centrul de calcul electronic al Oficiului federal pentru apărarea constituției (contraspionajul vest-german), computerele agențiilor de înregistrare a autovehiculelor, închirieri de locuințe și autoturisme, prestări de servicii, Inpol etc.

Sistemul computerizat Inpol cuprinde: date despre circa 500.000 de persoane implicate în infracțiuni în ultimii 8 ani; circa 1.000.000 de obiecte furate (300.000 de mașini, 30.000 de arme, 50.000 bilete de bancă, 100.000 C.E.C.-uri, 75.000 permise de conducere auto sau înmatriculare, 130.000 acte de identitate etc.). El este conexas la 1.400 terminale instalate la comisariatele de poliție și posturile de frontieră vest-germane.

Dispozitivul C.P.S.-1, produs de firma americană G.T.E. Sylvania, funcționează pe baza detectării variației capacității electrice a obiectivelor protejate. Prin cuplarea unor sonerii sau sirene de alarmă, el semnalează optic sau sonor apropierea persoanelor, animalelor, vehiculelor sau a oricăror alte corpuri bune conducătoare de electricitate. Dispozitivul poate proteja și obiecte metalice izolate, ca seifuri, fișete, grilaje, gratii etc.

Acest sistem are o mare sensibilitate, sesizând variații de ordinul picofarazilor și este reglabil după dimensiunile intrușilor. Accesorii adecvate îi permit să evi-

te alarmele false provocate de fluctuația condițiilor meteorologice (precipitații, creșterea umidității atmosferice etc.).

Declanșând sistemele de alarmă, în cazul tăierii sau scurtcircuitării cablurilor, defectării pieselor, penelor de curent etc., dispozitivul C.P.S.-1 se și autoprotejează.

Robotul Altor, realizat de firma „Quasar Industries Inc” din Rutherford (S.U.A.), prevăzut cu înveliș antiglonț și avind dimensiunile de 2,8 metri înălțime și 454 kg greutate, servește pentru paza obiectivelor strategice și este programabil în funcție de specificul fiecărui punct vulnerabil în parte.

Robotul „legitimează verbal” orice persoană care pătrunde în raza sa de supraveghere, oprind pe cele ce nu corespund indicațiilor furnizate de memoria sa electronică. Dacă se forțează intrarea, robotul emite ultrasunete care îi provoacă intrusului migrene acute și pierderea cunoștinței. În ultimă instanță, dacă durerile de cap nu dau rezultatul scontat, robotul imobilizează recalcitrantul pînă la sosirea forțelor de intervenție.

II.

Din lupta antiteroristă

Poliția vest-germană a constatat că teroriștii își caută locuințe prin mica publicitate. Ei dau atenție imobilelor care nu au în față și în vecinătate alte clădiri, locuințelor demolabile (cu lucrători străini) sau situate lângă autogări. Ei se interesează dacă ferestrele pot fi camuflate, dacă în apropiere există garaje sau camere anexe și telefon. Contractele le încheie, de regulă, femeile. După închiriere, teroriștii evită contactul cu autoritățile sau cu vecinii. Locuința rămîne un

timp neocupată, iar chiriașul nu primește corespondență.

„Oficiul federal de poliție criminală” (B.K.A.) a prelucrat public aceste concluzii și a apelat la populație să-i comunice imediat orice chiriaș suspect.

Potrivit declarației lui Horst Herold, președintele B.K.A., acesta trimite experți în toate țările unde se semnalează prezența teroriștilor vest-germani, legăturile sau susținătorii lor. Organizații pe grupuri și probleme, experții execută următoarele misiuni: obțin date, fotografiile, filme și semnalmente individuale (fizionomie, schimbări artificiale în compoziția acesteia, amprente etc.) ale teroriștilor, colaboratorilor și sprijinitorilor lor; pătrund informativ în organizațiile teroriste din străinătate cu ajutorul elementelor autohtone din anturajul acestora; depistează reședințele centrelor de pregătire ale legăturilor, mijloacelor de instrucție și tehnicii cu care se antrenează; identifică planurile și acțiunile pregătite de teroriști.

B.K.A. intensifică și extinde cooperarea cu organele antiteroriste din țările europene unde se vorbește limba sau există colonii germane (Austria, Elveția, Olanda, Italia, Lichtenstein, Franța) sau din alte țări (Liban, Africa de Sud, Argentina, Brazilia), furnizând autorităților locale date probatoare despre activitatea teroriștilor vest-germani și apte să determine extrădarea lor în R.F.G. S-au creat birouri de legătură vest-germane-italo-franceze, pentru anchetarea actelor teroriste care privesc cele 3 țări. Pe baza înțelegerilor stabilite la Zürich, în aprilie 1978, între miniștrii de interne ai Italiei, R.F.G., Austriei, Elveției s-a realizat un plan de

perspectivă antiterorist, prevăzând contacte periodice între aceștia, șefii polițiilor și magistraturilor statelor interesate.

Colaborarea Armatei republicane irlandeze (I.R.A.) cu organizații teroriste din alte țări

Din anul 1970 I.R.A. s-a scindat în două fracțiuni opuse: I.R.A. oficială, revoluționară și I.R.A. provizorie, naționalistă, secunda numărând circa 30.000 de oameni.

Între teroriștii I.R.A. și cei din restul lumii există certe legături. Cea mai mare parte a fondurilor folosite pentru cumpărarea armelor îi parvine I.R.A. din S.U.A. (7 milioane dolari din 1969, „furnizați în principal de conservatorii catolici, care închid ochii asupra relațiilor I.R.A. cu grupurile de revoluționari stângiști”). Informațiile Ministerului Afacerilor Externe Englez și Commonwealth-ului „dovedesc existența unei rețele internaționale care susține pe teroriștii din Irlanda și Anglia și urmărește răsturnarea tuturor societăților” occidentale.

Paradoxal, I.R.A. provizorie, considerată în general ca tradiționalistă și chiar reacționară, are mai mult contact cu grupările de stînga decît I.R.A. oficială, „comunist-ortodoxă”.

De la primele contacte cu Nicos Sampson, important lider terorist cipriot, I.R.A. provizorie a dezvoltat regulat contacte cu străinătatea, „îndeosebi cu grupurile troțkiste și marxiste”. În această acțiune ea a primit ajutorul grupului „People’s Democracy” (Democrația Poporului) fondat de Michael Favell și Bernadette Devlin.

În timp însă ce Devlin își ascunde contactele cu teroriștii străini — în cursul

călătoriilor pe care le face în S.U.A. — Favell declară public că așteaptă ca victoria în conflictul din Irlanda de Nord „să semnifice nu numai înfrângerea loialiştilor și unitatea Irlandei, ci și răsturnarea guvernului din Sud și succesul revoluției antiimperialiste în această țară”, ceea ce „ar putea avea consecințe incalculabile afectând Regatul Unit și, dată fiind criza capitalismului occidental, Europa întreagă”. Împărtășind vederile lui Favell, diferiți europeni și arabi colaborează cu teroriștii irlandezi pentru a le realiza.

Un nou grup de stînga a apărut în Irlanda cînd „People's Democracy” — care era la origine o grupă de studenți stingși luptînd pentru drepturi civice la Universitatea din Belfast, fondată în 1968 de Bernadette Devlin și alții — a intrat sub influența „Alianței tinerilor socialiști” (marxistă) și a Internaționalei Socialiste, formată la Londra în 1969. Favell o consideră ca cea mai importantă mișcare revoluționară studențească din lume.

În Anglia, „Gruparea marxistă internațională” a căutat să stimuleze interesul grupărilor revoluționare străine pentru Irlanda grație relațiilor pe care ea le întreține cu Internaționala a IV-a troțkistă. Gruparea marxistă revoluționară avea ca antenă în Irlanda pe Gary Lawless, expertul ei în probleme irlandeze, care a vizitat organizațiile troțkiste din Europa. Ernest Mandel, patronul Internaționalei a IV-a, a fost la Dublin și a discutat cu teroriștii irlandezi.

Lawless a căutat să integreze provizoriu I.R.A. într-o organizație teroristă mondială. Peter Graham, înstitutor irlandez, care a fost la Dublin pentru a organiza rețeaua irlandeză a Grupării marxiste internaționale a fost asasinat după ce participase la livrări de arme în numele provizoriilor și troțkiștilor europeni.

Liderii provizoriilor au fost activi în Europa. Sean O'Bradaigh, fratele său

Ruairi și alții s-au dus în Belgia, Italia, Elveția, Franța pentru ajutor în 1972.

După serviciile secrete engleze „există dovezi tangibile” că între teroriștii arabi și I.R.A. s-au stabilit legături și „în toată lumea grupuri teroriste organizează livrări de arme și explozivi pentru I.R.A.”.

După unele date, Richard Behal, membru al conducerii I.R.A. este principalul responsabil al contactelor ei cu organizațiile teroriste europene. Împreună cu Ruairi O'Bradaigh, el a asistat la conferința de la Triest în 1974 și la o conferință de presă, la Milano, la 9.VII.1974, alături de Sean Keenan, membru al I.R.A. provizorii.

Există indicii despre legături între provizorii I.R.A. și organizația teroristă italiană „Lotta Continua”. În 1971, Seamus Costello a asistat la o conferință secretă organizată de editorul și teroristul italian Feltrinelli într-un colegiu iezuit din Florența. Fulvio Grimaldi, unul din liderii „Lottei Continua”, a vorbit la o adunare a lui „People's Democracy” în Ulster. „People's Democracy”, provizorii I.R.A. și Frontul de Eliberare a Palestinei au trimis reprezentanți la primul congres național al „Lottei Continua”, în ianuarie 1975. În mai 1975 Sean Keenan și Richard Behal s-au întreținut, în Italia, cu „Lotta Continua”, grupa maoistă „Il manifesto” și alte organizații de extremă stîngă italiene.

Comitetul vest-german de solidaritate cu Irlanda a fost creat de susținătorii grupului Baader Meinhof și alții, în 1972, și este cel mai activ dintre grupurile europene care ajută I.R.A. Pînă la sfîrșitul anului 1974 el a susținut I.R.A. oficială dar a părăsit-o deoarece acțiunile ei teroriste i se păreau minore.

Teroriștii irlandezi au legături strînse cu separatiștii bretoni din Franța, ai căror mulți lideri au colaborat cu naziștii în cel de-al doilea război mondial și s-au

refugiat în Irlanda. Comitetul francez pentru eliberarea poporului irlandez fondat în 1972, depinde de Liga comunistă trotskistă, are legături și cu Partidul comunist breton.

Se crede că Ruairi O'Bradaigh și Richard Behal au stabilit, în iulie 1974, contact cu grupul Carlos, într-o conferință la Triest.

Euzkadi Ta Azhatasuna (E.T.A.) base a fost, în mod sigur, cel mai activ grup european în cooperare cu I.R.A.

Frontul de eliberare din Quebec — grupare separatistă canadiană — ajută frecvent I.R.A. cu arme.

Profilul social al teroristilor

Conducerea Serviciului de contrainformații al Forțelor Aeriene Militare ale S.U.A. a indicat Diviziei de analiză a informațiilor să efectueze un studiu cu privire la „profilul social al teroristului contemporan“, pe baza datelor culese în ultimii zece ani.

În afara portretului psiho-fizic al lui „CARLOS“ (Ilici Ramirez Sanchez), analiștii diviziei au acordat puțină importanță examinării teroristilor — al căror studiu poate furniza elemente utile combaterii violenței — în atenția lor aflându-se mai mult probleme de logistică, ca organizarea atentatelor, finanțarea și armamentul teroristilor. Studiul a fost întocmit pe baza observațiilor asupra a 350 indivizi cadre și lideri ai diverselor grupări teroriste: „Frontul popular pentru eliberarea Palestinei“ (F.P.E.P.) și organizația „Septembrie negru“; „Baader-Meinhof“ și „Mișcarea 2 iunie“ (R. F. Germania); „Armata republicană irlandeză“ (I.R.A.) din Irlanda de Nord; „Brigăzile roșii“, „Nucleele înarmate proletare“ (Italia); „Armata de eliberare populară (Turcia); „Țara Bască și libertatea“ (E.T.A.), „Frontul revoluționar patriotic antifas-

cist“ (Spania); „Montoneros“, „Armata revoluționară a poporului“ (Argentina); grupările teroriste conduse de Carlos Marighella (Brazilia); mișcarea „Tupamaros“ (Uruguay).

Studiul se referă la vîrstă, sex, stare civilă, origine socială, bază social-economică, studii și profesii, medii de recrutare.

Vîrsta medie a teroristilor activi este de 22—25 ani, cu variații, în funcție de țară și continent. La „Tupamaros“ vîrsta medie a teroristilor arestați este de 24 ani; la grupările din Brazilia și Argentina, 23—24 ani; la membrii E.T.A., 23 ani. O excepție o reprezintă teroristii din Japonia, R. F. Germania și organizațiile palestinienese: 31 ani. Deși relativ stabilă media de vîrstă, mai ales în grupările din Spania, America Latină, Irlanda, Iran și Turcia, tinde să scadă. De exemplu, complicii în atacul din 11 august 1976 de la terminalul destinat companiei „EL-AL“ de pe aeroportul Yesilköy (Turcia), aveau vîrsta între 23—24 ani. S-a constatat în respectivele grupări prezența unor tineri între 13 și 19 ani și, uneori, chiar între 12 și 14 ani.

Spre deosebire de vîrsta executanților, cea a liderilor terorști are tendința să crească. În Brazilia, Carlos Marighella și succesorii săi aveau între 40 și 50 ani; în Argentina, Uruguay și Italia, media este de 35 ani (**Mario Santucho**, fondatorul „Armatei revoluționare a poporului“, avea 40 ani; **Renato Curcio**, ideologul „Brigăzilor roșii“ din Italia, avea 33 ani în momentul arestării; **Andreas Baader**, fostul șef al lui „Baader-Meinhof“, 33 ani, iar majoritatea foștilor lideri ai acesteia, între 33 și 43 ani).

Sexul. Aproape toate operațiunile teroriste ample au fost conduse de bărbați. Liderii-femei ai grupărilor teroriste latino-americane au reprezentat mai puțin de 16%. În alte organizații (F.P.E.P., „Ar-

mata Roșie japoneză”), contribuția femeilor a fost însă evidentă: **Leila Khalid** și **Fusako Shigenobu** au îndeplinit funcții de conducere, dirijând instruirea cadrelor și a teroriștilor vest-germani și italieni; **F. Shigenobu** este considerată „creierul” „Armatei roșii japoneze”. În Spania, **Geneveva Forest Tarat** a jucat un „rol-cheie” atât în actul terorist din decembrie 1973, săvârșit de E.T.A., și soldat cu asasinarea premierului **Carrero Blanco**, cât și în atentatul cu bombe (13 septembrie 1974) asupra unui restaurant din Madrid (11 persoane ucise, circa 70 rănite). **Margherita Cagol** (decedată), soția lui **Renato Curcio**, a avut un rol important în multe atentate întreprinse de „Brigăzile roșii”. A condus acțiunea de eliberare a soțului său de la închisoarea Monferrato Casale din Roma, la 8 februarie 1975.

Se manifestă pregnant în ultimul timp tendința ca femeile să participe din ce în ce mai activ la organizarea operațiunilor teroriste, ca urmare a posibilităților mai mari de acoperire a acțiunilor lor. Faptul că mai multe femei locuiesc împreună într-o casă conspirativă, un depozit de armament sau o tipografie pentru documente false, este rareori considerat de autorități ca ceva neobișnuit. Femeile, prin natura lor, pozând ca soții și mame scapă supravegherii organelor de poliție, pătrunzând ușor în zone în care bărbaților le-ar fi imposibil, obținând astfel informații prețioase.

În „Tupamaros” femeile erau folosite ca surori medicale, curieri, pentru întreținerea caselor conspirative, propagandă, răspîndirea zvonurilor false, păstrarea fondurilor etc. O situație deosebită s-a înregistrat la „Baader-Meinhof”, unde ponderea femeilor este de 60%, iar diferența de sex pare să nu mai fie o problemă. Femei ca **Ulrike Meihof**, **Gudrun Ensslin**, **Ingrid Siepmann**, **Hanna Krabbe**, **Gabriele Kroecher-Tiedemann**, **Angela**

Luther au fost lideri dar și participanți activi la operațiunile grupărilor teroriste vest-germane (răpiri de persoane, jafuri, spargerii etc.). **Gabriele Kroecher-Tiedemann** a organizat în decembrie 1975 uciderea unui ofițer de poliție austriac, în atacul asupra sediului O.P.E.C., unde se desfășura conferința miniștrilor petrolului; **Ilse Yandt**, membră a „Mișcării 2 iunie”, a organizat și executat asasinarea unui terorist vest-german trădător, **Ulrich Schmuecker** (Berlinul occidental, 5 iunie 1974).

Starea civilă. Analizele asupra teroriștilor arestați din America Latină, Europa, Orientul Apropiat și Asia au conchis că cerințele privind gradul înalt de mobilitate, flexibilitate, inițiativă, securitate personală, precum și pasiunea totală pentru „Cauza luptei” stingheresc responsabilitățile familiale, impunând necesitatea de a fi singur. În R. F. Germania 80% dintre membrii organizațiilor teroriste sînt necăsătoriți, unii dintre ei renunțînd la familie (**Horst Mahler**, **Ulrike Meinhof**, **Angela Luther**). Excepție o constituie „Tupamaros” unde aproximativ 30% dintre cadre sînt căsătorite. În acest caz, cînd soțiile membrilor „Tupamaros” au fost arestate și supuse interogărilor, grupul a inițiat măsuri pentru eliberarea lor. Astfel, la 8 martie 1970 a avut loc un asalt asupra închisorii de femei din Montevideo, obținîndu-se eliberarea a 13 persoane, dar pierzîndu-și viața numeroși alți membri ai organizației.

În general conducătorii grupărilor teroriste preferă însă recrutarea și folosirea necăsătoriților.

Zone de recrutare. Majoritatea teroriștilor activi s-au născut sau trăiesc în mari centre urbane. În Argentina, unde acționează „Armata revoluționară a poporului” și „Montoneros” aproximativ 90% dintre membrii lor sînt din Buenos Aires; în Brazilia, adepții lui **Carlos Marighella** sînt originari din Rio de Janeiro, Sao Paulo, Santos, Recife; în Uruguay, peste

70% din membrii „Tupamaros” provin din Montevideo. Aceeași situație apare și la alte grupări; teroriștii trăiesc în metropole ca: Roma, Milano, Torino, Berlinul occidental, Hamburg, Ankara, Tokio, Kyoto, Osaka.

Grupările teroriste europene au tendința de a-și deplasa centrul operațiilor în afara zonei de origine sau a orașelor în care trăiesc: „Nucleele înarmate proletare” au început să acționeze și la Neapole, Roma, Calabria, în timp ce „Brigăzile roșii” provenite din sudul Italiei, operează și la Milano, Genova, Torino și Florența.

O situație similară apare la organizațiile palestinieni, unde teroriștii, care în majoritate au studiat în mari centre universitare (Frankfurt, Stuttgart, Berlinul occidental, Londra, Cairo, Beirut, Paris) și-au însușit modul de viață urban, vorbesc limbi străine, fiind capabili să se integreze apoi în marile orașe. Această abilitate este demonstrată de succesele operațiilor teroriste ale palestinienilor în Europa.

Baza social-economică. Circa două treimi dintre teroriști provin din clasa mijlocie și păturile înstărite. În cele mai multe cazuri părinții lor sînt de formație intelectuală (medici, avocați, ingineri), funcționari guvernamentali, diplomați, clerici, militari și chiar ofițeri de poliție. În organizațiile „Baader-Meinhof” și „Mișcarea 2 iunie”, peste 65% din membri proveneau din păturile mijlocii. **Andreas Baader** era fiul unui istoric; **Ulrike Meinhof**, fiica unui critic de artă; **Horst Mahler**, fiul unui dentist, **Holger Meins**, fiul unui om de afaceri, **Gudrun Ensslin**, fiica unui preot.

Studii și profesioni. Cea mai mare parte a persoanelor studiate, cadre sau lideri, au pregătire superioară, aproximativ două treimi fiind absolvenți ai unor facultăți sau cursuri post-universitare. În E.T.A. peste 40% aveau studii superioare,

iar în R. F. Germania — 80%. În „Armata de eliberare populară a Turciei”, grupare implicată în răpirea a patru aviatori ai Forțelor Aeriene Americane (martie 1971) și executarea a trei tehnicieni N.A.T.O. (martie 1972) existau în exclusivitate studenți ai Universității tehnice din Ankara. Liderul grupării, **Denis Gezmic**, era absolvent al politehnicii. În Iran, un număr însemnat de teroriști aveau studii superioare; **Reza Resai**, care a ucis un ofițer american în iunie 1973, era student eminent. În Italia, **Renato Curcio** este sociolog; **Robertte Santuche** fost lider al „Armatei revoluționare a poporului” din Argentina, era economist. În R. F. Germania, **Horst Mahler** (aflat în închisoare) este avocat; **Jan Carl Raspe**, sociolog, iar **Gudrun Ensslin** și **Angela Luther**, profesori. În cele mai multe grupări din Italia, R. F. Germania și Spania, predomină o pregătire culturală de factură umanistă a teroriștilor spre deosebire de cei din Iran și Turcia, înclinați spre științele exacte.

Medii de recrutare. Universitățile au reprezentat în general punctele de inițiere în pregătirea celor mai mulți teroriști. Membrii „Armatei roșii japoneze” au fost recrutați în mare parte din universitățile din Tokio și Kyoto; pentru „Brigăzile roșii” facultățile din Roma, Torino, Bologna, iar pentru grupările vest-germane, cele din Berlinul occidental, Frankfurt, Hamburg, Heidelberg, München și Stuttgart au constituit centre de instruire și îndoctrinare teroristă.

În Irlanda de Nord (I.R.A.) și Spania (E.T.A.) recrutarea și instruirea teroriștilor a avut ca bază, în principal, ideologia religioasă și naționalistă.

Apărarea antiteroristă a obiectivelor de importanță deosebită

Într-un studiu confidențial, destinat autorităților de resort ale Elveției, specialiștii ai firmei I.C.W. Systems afirmă

că au conceput sisteme dotate cu dispozitive electronice și electrooptice pentru asigurarea securității unor obiective de importanță deosebită.

Concepția de elaborare a sistemelor de pază în care se indică amplasarea, funcționarea și interconectarea dispozitivelor de detectare cu punctele de observație fixe sau mobile, precum și modalitățile de alarmare a grupelor de pază (militare sau civile) se realizează în funcție de condițiile specifice ale fiecărui obiectiv studiat. Firma prezintă variante de construire a sistemelor, de prevenire a pătrunderilor, alegând, pentru exemplificare, tipurile de obiective și dispozitivele care alcătuiesc aceste sisteme, astfel:

1. Conducte și instalații petroliere. Asigurarea securității acestora este apreciată ca foarte dificilă, datorită perimetrelor mari pe care sînt amplasate.

Din această cauză se consideră justificată, sub aspectul amortizării investițiilor, adoptarea unor măsuri de protecție diferențiate, accentuîndu-se asupra punctelor cu „vulnerabilitate și importanță deosebite”, cum sînt: stații de pompare, rafinării și depozite, instalații și dane de încărcare a țițeiului în navele maritime sau fluviale, cîmpuri petroliere cu mare concentrare de sonde și conducte etc.

Unul din sistemele considerate că asigură un grad înalt de securitate a unui astfel de obiectiv se compune, în principal din:

Centrul de control electronic pentru reunirea și selectarea tuturor informațiilor provenind de la instalațiile de supraveghere a obiectivelor. În cazul încercării unei pătrunderi, alarmarea se realizează automat, indicîndu-se cu exactitate poliției sau corpului special de pază locul unde se produce tentativa, precum și amploarea atacului împotriva zonei supravegheate.

Garduri de protecție, în care s-au implantat senzori (celule fotoelectrice, ele-

mente sensibile la oscilații sau șocuri mecanice, dispozitive electrooptice etc.), împrejurul zonei în care este amplasat obiectivul aparat. **Senzorii**, funcționînd pe bază de radiații cu infraroșii — dispersați în întreaga zonă vizată — pot semnala, indiferent de vizibilitate și condiții meteorologice, apropierea unui corp cald.

Camere de luat vederi — interconectate la un sistem complex de televiziune în circuit închis — funcționînd atît ziua, cît și noaptea.

Microradioemițătoare, funcționînd pe o frecvență recepționată permanent la centrul de control.

În cazul apărării unui obiectiv care se întinde pe o suprafață mai amplă, aceste sisteme de protecție includ dispozitive electronice cu rază mare de acțiune, cum sînt: **radar cu putere medie** (rază de acțiune pînă la 10 km), cuplat la dispozitive de semnalizare acustice sau optice; **dispozitive pentru detectarea substanțelor incendiare și explozive**; patrularea zonei de către un personal de pază specializat.

2. Aeroporturi. Datorită mării întinderi a acestora, precum și costului ridicat al instalațiilor de semnalizare a pătrunderilor, se recomandă împărțirea zonei aeroporturilor în arii cu „niveluri de securitate” gradate astfel:

a) **Zona de maximă securitate**, care cuprinde: turnul de control, punctele de îmbarcare și debarcare, terminalele de triere a pasagerilor și mărfurilor, hangarele și atelierele de întreținere și reparare a aeronavelor etc. Se recomandă, ca o minimă dotare, următoarele dispozitive: **un centru de supraveghere, coordonare și control**; **instalații hidraulice, telecomandate, de blocare** (în caz de pericol) a șoselelor și punctelor de acces în zonă; **gard de împrejmuire**, prevăzut cu senzori; **rețea de dispozitive semnalizatoare**, funcționînd pe bază de radiații infraroșii; **microradioemițătoare** (telecomandate) sau cu comandă automată in-

telecomandate la minicalculatoare de proces; **reflectoare fixe și rotative**, care să asigure iluminarea permanentă a zonei; **camere de luat vederi** (funcționând și în timpul nopții); **echipamente de control cu raze X** a punctelor de acces în zonă; vehicule de patrulare și control.

b) **Zona de securitate medie**, în care sînt amplasate culoarele de deplasare a aeronavelor în incinta aeroportului; pistele de aterizare și decolare; spațiile destinate atelierelor de reparații; parcurile autoutilitare ale aeroportului. Această zonă se preconizează a fi echipată, în principal, cu următoarele dispozitive (cuplate la centrul de control menționat la punctul 1); **garduri de împrejmuire**, cu senzori de diferite tipuri, înglobați sau plasați în exterior; **microradioemițătoare** (telecomandate), interconectate, puse în funcție numai în situații deosebite; **camere de luat vederi**, eficiente și noaptea, datorită dispozitivelor proprii de raze infraroșii (numai în arii considerate mai importante); **reflectoare** (în anumite spații); **radar** cu rază mică de acțiune.

c) **Zona de minimă securitate**, în care intră restul perimetrelor aeroportului este împrejmuită cu **gard prevăzut cu releu continuu de senzori, celule fotoelectrice, proiectoare și microradioemițătoare** (n.n. asemenea dispozitive se recomandă a fi implantate și de-a lungul drumurilor de acces spre aeroport, pe distanțe de mai mulți kilometri de acesta). La supravegherea panoramică a zonelor neutre sînt folosite **camere de luat vederi dotate cu teleobiective**, acționate (pentru verificări de rutină) din puncte de control fixe.

3. **Căi ferate**. Apreciindu-se a fi, practic, imposibilă asigurarea protecției miilor de kilometri de căi ferate, se recomandă, totuși luarea de măsuri de securitate pe porțiuni de importanță deosebită cum sînt: **centrele de control al traficului; instalațiile și echipamentele din gări; dispozitivele de semnalizare; grupurile de transformatoare electrice aferente; podurile, viaductele și tunelurile etc.**

Pe această linie, se recomandă utilizarea, în principal, a echipamentelor de securitate menționate anterior.

4. **Întreprinderi și instituții** care pot constitui ținta atacului teroriștilor, sînt clasificate drept obiective ce necesită adoptarea unor variante de maximă securitate. Față de echipamentele prezentate anterior, în acest caz se recomandă utilizarea, în plus, a sistemelor de alarmă pe bază de radiații infraroșii (adaptate la uși și ferestre).

5. **Porturi**. Ca și la aeroporturi, în raport cu mărimea și importanța lor, porturile pot fi împărțite în zone de maximă, medie și minimă securitate. Una dintre variantele apreciată ca optimă în delimitarea nivelului de protecție este concepută astfel:

a) **Zona de maximă securitate: punctele de triere a pasagerilor și mărfurilor; încăperile centrului de control vamal; cheiurile de imbarcare-debarcare; căile de acces pe apă în port; căile rutiere și feroviare de intrare și ieșire.**

b) **Zona de securitate medie: rețeaua internă de șosele; clădirile administrative; depozitele de echipament aflate în circuitul import-export.**

c) **Zona de securitate minimă; restul ariei afectate portului, căile de acces, parcajele de mașini pentru public și personalul portului, zonele verzi de protecție și filtrare etc.**

6. **Zone strategice**. În cazul ariilor de interes strategic (zonele aferente depozitelor militare; poligoane de testare a armamentului; unități-militare speciale etc.) se consideră indispensabilă crearea unui dispozitiv de securitate capabil să localizeze exact orice încercare de pătrundere în interior, alarmînd totodată oportun personalul de pază. Echipamentele de securitate necesare în asemenea scopuri sînt alese în funcție de relieful, vegetația și clima din aria protejată.

Grupaj de traduceri din diverse publicații periodice occidentale realizat de: **maior Dumitru SULTAN**

BIBLIOGRAFIE

LA TEMELE PENTRU PREGĂTIREA DE SPECIALITATE A CADRELOR DIN ORGANELE DE SECURITATE (CONVOCAREA I/1979)

A. Teme comune pentru toate cadrele

Tema 7: Organizarea misiunilor de securitate și gardă cu prilejul acțiunilor la care participă conducerea de partid și de stat și al vizitelor efectuate în țara noastră de înalți oaspeți de peste hotare.

Bibliografie :

- Nicolae Ceaușescu: Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate; Cuvîntare la ședința activului de bază de comandă și de partid din armată — 16 septembrie 1978, Ed. politică, București, 1978; Expunere la Sesiunea Solemnă Comună a C.C. al P.C.R., Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste și Marii Adunări Naționale, consacrată sărbătoririi a șase decenii de la făurirea statului național unitar român — 1 decembrie 1978, Ed. politică, București, 1978.
- Decretul Consiliului de Stat nr. 121 din 3 aprilie 1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.
- Ordinul ministrului de interne nr. 00972/10.XI.1976 privind activitatea de securitate și gardă.
- Ordinul ministrului de interne nr. 001370/10.V.1978 privind combaterea terorismului.

Se mai pot consulta :

- Forme și metode ale participării organelor Ministerului de Interne la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste — Serviciul editorial, 1978.
- Buletinul intern „Securitatea”, nr. 1/1978, pag. 13—26 și 34—37.
- „Securitatea Președintelui”, C.S.S., Direcția învățămînt, 1969.
- „Șacalul”, Serviciul cultural, presă și editorial, 1973.
- „Operațiunea Long-Saut”, Oficiul pentru propagandă, publicații de specialitate și editorial, 1972.

Tema 12: Obligațiile ce revin aparatului de securitate pe linia apărării secretului de stat. Căi, metode și mijloace de prevenire a scurgerii datelor și informațiilor secrete.

Bibliografie :

- Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la Consfătuirea cu activul de partid și de stat din domeniul comerțului exterior și cooperării economice internaționale — 16 mai 1974 —, Ed. politică, București, 1974, pag. 20; Cuvîntare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din M.I. — 23 decembrie 1976, Ed. politică, București, pag. 12—14 și 19; Expunere la ședința activului central de

partid și de stat, 3 august 1978, Ed. politică, București, 1978, pag. 42; Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate.

- Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România.
- Legea nr. 62/1974 privind invențiile și inovațiile, cap. VIII, art. 61—64.
- Decret nr. 160/1978 privind colectarea, transportul și distribuirea corespondenței secrete.
- H.C.M. nr. 18/1972 și 19/1972.

Se mai pot consulta :

- Buletinul intern „Securitatea“, articolele: „Considerații privind metodică cercetării infracțiunii de divulgare a secretului economic“, nr. 1/1977, pag. 72—78; „Participarea organelor de securitate la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al apărării secretului de stat, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări împotriva securității statului“, nr. 1/1978, pag. 27—33; „Despre unele căi de scurgere de informații și date secrete“, nr. 1/1978, pag. 61—67; „Unele probleme privind apărarea secretului de stat și relațiile cetățenilor români cu străinii“, nr. 3/1978, pag. 58—67.

Tema 17: Organizarea și desfășurarea supravegherii informative în probleme, obiective, locuri și medii. Cunoașterea și stăpânirea situației operative din cadrul acestora în vederea luării unor măsuri eficiente pentru înlăturarea stărilor de pericol, prevenirea și lichidarea acțiunilor îndreptate împotriva securității statului. Criterii de selecționare și includere în supraveghere sau urmărire informativă a persoanelor aflate în atenția organelor de securitate. Planul de căutare a informațiilor și particularitățile întocmirii acestuia pe diferite linii de muncă.

Bibliografie :

- Nicolae Ceaușescu: Cuvântare la Consfătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție — 9 aprilie 1970, în România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 4, Ed. politică, București, 1970, pag. 740—741; Cuvântare la Consfătuirea cu activul de bază al Ministerului Afacerilor Interne — 18 iulie 1967, în România pe drumul desăvârșirii construcției socialiste, vol. 2, Ed. politică, București, 1968, pag. 404—405; Cuvântare la festivitatea din Capitală consacrată aniversării organelor de securitate — 12 octombrie 1973, în România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 9, Ed. politică, București, 1974, pag. 394; Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul aniversării a 30 de ani de la crearea organelor de securitate.
- Programul de măsuri pentru executarea sarcinilor ce revin Ministerului de Interne din documentele Congresului al XI-lea, ale Conferinței Naționale a P.C.R. și ordinea Comandantului suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu — document difuzat de Direcția secretariat-juridică în anul 1978.
- Legile nr. 23/1971 și nr. 25/1969.
- Ordinele ministrului de interne nr. 000875/15.V.1976, nr. 00887/26.VI.1976, nr. 001370/10.V.1978 și nr. 001225/25.XI.1977.

Se mai pot consulta :

- „Probleme ale activității de contrainformații în sectoarele economice” — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977.
- Planurile de căutare a informațiilor pe anul 1979 ale unităților.

Tema 25 : Vigilența și combativitatea revoluționară, cerințe de bază ale activității organelor de securitate. Dezvoltarea răspunderii cadrelor în respectarea regulilor privind conspirativitatea și compartimentarea muncii.

Bibliografie :

- Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. politică, București, 1975, pag. 125—129.
- Codul principiilor și normelor muncii și vieții comuniștilor, ale eticii și echității socialiste, în vol. Congresul al XI-lea al P.C.R., Ed. politică, București, 1975, pag. 818, art. 12—13.
- Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România, art. 1, 2, 6, 9 și 16.
- Nicolae Ceaușescu : Raport la cel de al XI-lea Congres al P.C.R., Ed. politică, București, 1974, pag. 92—97 ; Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate ; Cuvîntare la Consfătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție, în România pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 4, Ed. politică, București, 1970, pag. 733—747 ; Cuvîntare la festivitatea din Capitală consacrată aniversării organelor de securitate, 12 octombrie 1973, Ed. politică, București, 1973 ; Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din M.I., 23 decembrie 1976, Ed. politică, București, 1976 ; Expunere la Ședința activului central de partid și de stat, 3 august 1978, Ed. politică, București, 1978, pag. 41—42.

Se mai pot consulta :

- Documente ale P.C.R. privind locul, rolul și sarcinile Ministerului de Interne, pentru uzul cadrelor M.I., Ediția a II-a, completată, 1976, pag. 53—55.
- Întărirea vigilenței revoluționare — îndatorire esențială a cadrelor, a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii, „Scînteia”, nr. 11192 din 15 august 1978.
- „Spionaj industrial” și „Rămășag fără martori”, filme realizate de Serviciul cinematografic al M.I., producția 1972 și respectiv 1977.

B. Teme specifice

Informații interne

Tema 3 : Modul cum trebuie organizată și desfășurată munca informativ-operativă pentru prevenirea, descoperirea și neutralizarea acțiunilor ostile puse la cale sub acoperirea activității religioase.

Bibliografie :

- Ordinele ministrului de interne nr. 000875/15.V.1976 și nr. 000700/10.VI.1975.
- Program de măsuri pentru executarea sarcinilor ce revin M.I. din documen-

tele Congresului al XI-lea, ale Conferinței Naționale a P.C.R. și ordinele Comandantului suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu — document difuzat de Direcția secretariat-juridică în anul 1978.

- Planul de căutare a informațiilor al Direcției I pe anul 1979.
- Documentar privind concluziile rezultate din activitatea de depistare și contracararea a acțiunilor ostile desfășurate în țara noastră sub acoperire religioasă și principalele sarcini ce revin organelor de securitate în această problemă — nr. 0095057/10.VII.1978.

Contrainformații în sectoarele economice

Tema 3: Particularitățile cercetării la fața locului a evenimentelor ce se produc în obiectivele economice; concluzii rezultate din cercetarea unor evenimente deosebite și măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea unor asemenea evenimente.

Bibliografie:

- Hotărîrea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la organizarea cunoașterii și controlul îndeplinirii hotărîrilor de partid și de aplicare a legilor țării în toate domeniile vieții economico-sociale — octombrie 1976.
- Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — decembrie 1976; Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate.
- Codul penal al R. S. România, art. 163—165, 217—219, 231—232 și 248—249.
- Codul de procedură penală al R. S. România, art. 112—113, 116—127 și 129—131.
- Decretul nr. 231/1974 privind paza bunurilor.
- Decretul nr. 232/1974 privind prevenirea și stingerea incendiilor.
- Ordinele ministrului de interne nr. S/341/1973 privind organizarea și efectuarea cercetării la fața locului și nr. 00920/1976 privind organizarea activității de urmărire penală a organelor de cercetare penală ale securității.

Se mai pot consulta:

- „Probleme ale activității de contrainformații în sectoarele economice” — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977.
- Buletinul intern „Securitatea” nr. 1/1977, pag. 38—52 și nr. 1/1978, pag. 53—57.
- V. Dongoroz și alții — Explicații teoretice ale Codului penal, vol. II.
- Curs de criminalistică, vol. III, părțile I, II, III (Metodica criminalistică).

Contraspionaj (temă comună)

Tema 3: Structura organizatorică, obiectivele, formele, metodele și mijloacele de acțiune actuale ale serviciilor de spionaj, persoanele aflate în atenția acestora. Sarcinile ofițerilor de contraspionaj pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea acțiunilor ostile îndreptate împotriva R. S. România.

Bibliografie :

- Nicolae Ceaușescu : Expunere la ședința activului central de partid și de stat, 3 august 1978, Ed. politică, București, 1978, pag. 42 ; Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate.
- Decretul Consiliului de Stat nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea M.I., art. 5.

Se mai pot consulta :

- Buletinul intern „Securitatea”, articolele : „Aspecte privind activitatea unor servicii de informații arabe împotriva R. S. România”, nr. 2/1977, pag. 57—64 ; „Forme, metode și mijloace ale activității dușmănoase desfășurate în obiectivele economice de către serviciile de spionaj, cercurile reacționare din străinătate și unele elemente dușmănoase din interior. Măsurile de intensificare și creșterea a eficienței muncii de prevenire în obiectivele de importanță deosebită din industria extractivă, siderurgică, constructoare de mașini, chimică și energetică”, nr. 3/1978, pag. 28—34 ; „Sarcini ce se desprind pentru aparatul de contraspionaj din activitatea unor diplomați — spioni pe teritoriul țării noastre”, nr. 3/1978, pag. 39—51.
- Materiale documentare pe această temă existente la serviciile III și la compartimentele de învățămînt.

Comerț-protocol

Tema 3 : Contractul de comerț exterior și clauzele contractuale. Derularea contractelor. Sarcini specifice ale organelor de securitate în faza încheierii contractelor și în cea a derulării lor.

Bibliografie :

- Legea contractelor economice nr. 71/1969 ;
- Legea nr. 7/1977 privind calitatea produselor ;
- Legea nr. 19/1971 privind regimul prețurilor și tarifelor ;
- Legea finanțelor nr. 9/1972 și Normele metodologice privind efectuarea plăților între unitățile socialiste (condiții de plată) ;
- Legea nr. 5/1974 privind soluționarea litigiilor (clauza arbitrală) ;
- Decretul nr. 23/1977 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea activității de comerț exterior, art. 6 și 8 alineatul 3 ;
- Decretul privind unele măsuri pentru asigurarea derulării ritmice și operative a mărfurilor de comerț exterior prin porturile maritime românești, 1 septembrie 1978 ;
- H.C.M. nr. 306/1970 privind penalități pentru neîndeplinirea în termen a obligațiilor contractuale ;
- Ordinul ministrului de interne nr. 04404/1.I.1976.

Se mai pot consulta :

- Buletinul intern „Securitatea”, nr. 3/1978, pag. 52—57 ; nr. 4/1978, pag. 27—40.

Tema 5 : Metode și mijloace folosite pentru verificarea complexă și avizarea persoanelor cu atribuții de protocol.

Bibliografie :

- Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. politică, București, 1975, pag. 126—127.
- Nicolae Ceaușescu : Raport la cel de al XI-lea Congres al P.C.R., Ed. politică, București, 1974, pag. 78—79 ; Raport la Conferința Națională a P.C.R. — 7—9 decembrie 1977, Ed. politică, București, 1977, pag. 47—55.
- Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România, art. 13 și capitolul V.
- H.C.M. nr. 18/1972.
- Ordinul ministrului de interne nr. 04404 din 1.I.1976 și Nota cu sarcinile ce revin ofițerilor care lucrează în inspectoratele județene și al municipiului București, pe linie de C.P., difuzată cu nr. 00421431/2.IV.1976.
- Programul de măsuri pentru executarea sarcinilor ce revin M.I. din documentele Congresului al XI-lea, ale Conferinței Naționale a P.C.R. și ordinele Comandantului suprem — tovarășul Nicolae Ceaușescu — document difuzat de Direcția secretariat — juridică în anul 1978, capitolul II, pag. 9—11.

Antiterorism

Tema 1 : Organizații extremist-teroriste existente pe plan internațional care prezintă interes pentru organele de securitate ; organizarea, metodele și mijloacele folosite în acțiunile teroriste. Concluzii ce se desprind pentru activitatea anti-teroristă desfășurată de organele de securitate.

Bibliografie :

- Nicolae Ceaușescu : Expunere la Ședința activului central de partid și de stat, 3 august 1978, Ed. politică, București, 1978, pag. 47—49 ; interviu acordat ziarului italian „Il Popolo”, în „Scnteia”, nr. 11116 din 18.V.1978.
- Ordinul Comandantului suprem al Forțelor Armate nr. H-003785 din 11.VIII.1978 și Instrucțiunile nr. M-36/17.VIII.1978.
- Decretul Consiliului de Stat nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea M.I., cap. II
- Ordine ale ministrului de interne nr. 001370/1978 și nr. 001084/1977.

Se mai pot consulta :

- Sinteze și note difuzate în anul 1978 unităților centrale și teritoriale, de către U.M. nr. 0620 București.
- Buletinul intern „Securitatea”, nr. 3/1978, pag. 8—19.

Contrainformații militare

Tema 3 : Măsurile ce se impun pentru prevenirea obținerii de date și informații despre unitățile militare, de către cadrele și agenții serviciilor de spionaj și legăturile acestora.

Bibliografie :

- Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. politică, București, 1975, pag. 126—127.
- Nicolae Ceaușescu : Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate ; Cuvîntarea la ședința activului de bază de comandă și de partid din armată, 16.IX din 1978 ; Cuvîntarea la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, 23.XII.1976 ; Cuvîntarea la festivitatea din Capitală consacrată aniversării organelor de securitate, 12.X.1973 ;
- Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în Republica Socialistă România.
- H.C.M. nr. 19/1972 privind unele măsuri în legătură cu apărarea secretului de stat.
- Ordinul M.I. nr. 150/1972.
- Ordinul M.I. nr. 000875/1976.
- Planul de măsuri privind îmbunătățirea muncii de control a activității străinilor care vizitează R. S. Româna ori cu reședința pe teritoriul țării noastre, difuzat de Direcția secretariat-juridică cu nr. 0095040/10.V.1978.

Se mai pot consulta :

- Buletinul intern „Securitatea” nr. 1/1978, pag. 13 și urm. și nr. 3/1978, pag. 39 și urm.

Cercetări penale

Tema 4 : Particularitățile cercetării penale în cazul infracțiunilor de trădare și spionaj.

Bibliografie :

- Legea 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România, publicată în B.Of. nr. 157 din 17 decembrie 1971 (modificată prin Decretul 304 publicat în B.Of. 82 din 1.VIII.1972 și Decretul 150 publicat în B.Of. 83 din 19.VI.1974).
- H.C.M. nr. 18/1972 și H.C.M. nr. 19/1972.

Se mai pot consulta :

- V. Dongoroz și alții : „Explicații teoretice ale Codului penal român”, vol. III partea specială, Ed. Academiei R. S. România, București, 1971, pag. 53—63 și 75—77.
- V. Vasiliu și alții : „Codul penal al R. S. România comentat și adnotat”, partea specială, vol. I, pag. 24—30.
- Buletinul intern „Securitatea”, nr. 3/1978, pag. 28—34, 39—51 și 58—67.
- „Tactica ascultării învinuitului și audierea martorilor” — articole pe această temă publicate în Buletinul Procuraturii R. S. România nr. 10 și nr. 11/1978.
- Camil Suci : „Criminalistică” — (Ascultarea martorului și a învinuitului), Ed. didactică și pedagogică, București, 1972, pag. 575—599.

Vă recomandăm să citiți :

„VÎNĂTOAREA“

„Vinătoarea“ este traducerea selectivă și prelucrată a cărții „Dosarul ODESSA“, scrisă de Frederick Forsyta (autorul „Șacalului“). ODESSA nu este nici numele orașului din U.R.S.S. și nici al tirgușorului situat în sudul S.U.A., ci reprezintă inițialele organizației S.S.-iștilor, care a contribuit în bună măsură la conservarea nazismului, a scopurilor și acțiunilor specifice acestuia, precum și la supraviețuirea — și reactivizarea — unora dintre criminalii notorii ai lui Hitler. Beneficiind și de sprijinul unor politicieni, organe de stat sau chiar guverne, ODESSA a reușit să obțină o serie de succese în realizarea scopurilor urmărite. A suferit însă și eșecuri. Unul dintre acestea i-a fost pricinuit de ziaristul vest-german Peter Miller, care întreprinde o serie de cercetări și reușește în final să denunțe pe un important criminal de război, fost căpitan S.S., ajuns în vârful piramidei organizației ODESSA.

Pe parcursul investigațiilor sale Miller se întâlnește cu acțiuni ale serviciilor de spionaj israeliene și cu activități individuale de comando ale unor evrei care au jurat să se răzbune pe nazisti și care l-au pregătit și infiltrat în ODESSA.

Marele pericol ce-l reprezintă pentru omenire renașterea fascismului este convingător subliniat în „Vinătoarea“, care face trimiteri la metodele și mijloacele folosite de reprezentanții săi aflați în acțiune, la situațiile și împrejurările trăite de eroul lucrării.

Parcurgînd cu discernămint paginile cărții, cititorul va reflecta fără îndoială și la învățămintele ce se pot trage din greșelile simpaticului, curajosului și totodată imprudentului Peter Miller.

Scrisă în stil gazetăresc, cu multe situații în care „întimplarea fericită“ îl ajută pe erou să facă descoperiri capitale sau îl salvează de la moarte, „Vinătoarea“ relatează un caz real. Că așa stau lucrurile este demonstrat de faptul că după treisprezece ani în presa românească se fac referiri la Roschmann și Simon Wiesenthal, două din personajele adînc ancorate în contextul cărții. Ziarul „Scînteia“ din 21 august 1977 publică știrea : „Criminal de război sub nume fals. Cercetări întreprinse de biroul din Asuncion al Interpolului au dus la concluzia că sub identitatea lui Federico Wegenner, decedat zilele trecute într-un spital din capitala paraguayana, se ascundea criminalul de război nazist Eduard Roschmann, care a ordonat uciderea a 40.000 evrei în regiunea Riga (R.S.S. Letonă), între anii 1941 și 1944“. Revista „Lumea“ din 26 august 1977, consemna, de asemenea : „Căutat de autoritățile vest-germane, fostul căpitan S.S., răspunzător pentru uciderea a 40.000 de deportați într-un lagăr din Riga, a fost depistat în Paraguay, de unde i s-a cerut extrădarea. Zilele acestea, un ziar din Asuncion anunța moartea sa. Totuși, șeful Centrului de documentare din Viena a victimelor nazismului... se îndoiește de veracitatea știrii de mai sus, după informațiile sale Roschmann fiind ultima dată depistat în altă țară din America de Sud“.

Aceste știri, neîndoielnic verosimile, vin să demonstreze puterea de regenerare a nazismului și explică finalul „Vînătorii“ pe care o recomandăm cititorilor cu convingerea că prin lecturarea ei vor avea de câștigat din punct de vedere profesional.

Căpitan Gheorghe VARGA

